

JOI, 26 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ: DOAMNA MORGANTINI

Vicepreședintă

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 10 a.m.)

2. Distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate (modificarea „Regulamentului unic OCP”) (dezbateri)

Președinte – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0091/2009) domnului Sierkierski, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate [COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)].

Czesław Adam Siekierski, raportor – (PL) Doamnă președinte, doamnă comisar, astăzi discutăm un subiect foarte important – programul de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate. Este important pentru că privește milioane de persoane care trăiesc în sărăcie și au nevoie de ajutor special. Sprijinim propunerea Comisiei Europene de a crește bugetul cu două treimi, adică de la 305 milioane de euro la aproape 500 milioane de euro anual și de a extinde gama de produse disponibile în cadrul acestui program.

Bineînțeles, programul nu va rezolva problemele malnutriției și sărăciei în rândul cetățenilor UE, dar va ajuta cu siguranță la limitarea acestor probleme. Ne opunem propunerii pentru introducerea imediată – repet, introducerea imediată – a cofinanțării din bugetele naționale, deoarece aceasta ar putea limita sau chiar exclude unele țări de la participarea la acest program. Țările în care venitul pe cap de locuitor este scăzut și unde există, de asemenea, probleme bugetare sunt vizate în mod special. Acest program este cu atât mai important având în vedere criza economică actuală. Cred că Consiliul va reuși să ajungă la un compromis în această privință.

Sprijinim, de asemenea, propunerea ca produsele alimentare care urmează să fie distribuite în cadrul acestui program să provină din Uniunea Europeană. Acestea ar trebui să fie, pe cât se poate de mult, produse alimentare locale proaspete. Acest lucru înseamnă că îi vom sprijini pe producătorii de alimente locali prin creșterea cererii. Ne vom asigura, de asemenea, că produsele alimentare distribuite au o calitate corespunzătoare.

Temeiul juridic al programului a fost foarte controversat. După cum știm, serviciile juridice ale Consiliului au contestat avizul Comisiei. Comisarul poate conta pe sprijinul Parlamentului în această problemă. Împărtășesc avizul Comisiei privind stabilirea de priorități clare și planificarea pe termen lung. Extinderea programului pe o perioadă de trei ani va ajuta la eficientizarea cheltuiirii resurselor disponibile.

Prin adoptarea raportului, Parlamentul va trimite cetățenilor noștri un semnal pozitiv. Deoarece Uniunea Europeană oferă ajutor celor mai sărace țări din Africa, lucru pe care, bineînțeles, îl sprijinim, aceasta trebuie să-și aducă aminte și de proprii săi cetățeni. Programul alimentar al Uniunii Europene pentru cele mai sărace persoane din Uniunea Europeană, precum „Fructe la școală” și „Lapte la școală”, schimbă atitudinea față de UE și politica agricolă comună, care au fost criticate atât de dur de către multe persoane. Cetățenii noștri ar trebui să știe că produsele alimentare pe care le primesc provin din programele și fondurile UE.

Programul confirmă că Uniunea Europeană se simte responsabilă față de cetățenii săi cei mai nevoiași. Acest grup include în special persoanele fără adăpost, familiile în dificultate, șomerii, familiile cu un singur părinte, migranții, solicitanții de azil și persoanele de vârstă înaintată cu resurse limitate. Adesea acestea sunt persoane cu handicap sau chiar copii.

Trebuie reamintit că transformările care au avut loc în țările care au aderat recent la UE au produs o stratificare majoră a venitului în societățile acestora. În plus, în unele dintre aceste țări diferențele de venit și de standarde de trai se accentuează continuu. Familiile care locuiesc în orașe mici și locuitorii de la sate sunt afectați în mod special de sărăcie. Există un număr din ce în ce mai mare de oameni care nu-și permit necesitățile de bază ale vieții.

Ne confruntăm cu un impas în Consiliu, unde toți așteaptă avizul Parlamentului și sunt convins că adoptarea raportului meu va convinge Republica Cehă, care deține în prezent președinția, să reia discuțiile și să găsească un compromis rațional în Consiliu. Să sperăm că activitatea legislativă se va termina în luna mai sau iunie a acestui an. Doresc să încurajez statele membre care nu participă la acest program, să ni se alăture. În final, în numele milioaneilor de locuitori care beneficiază de pe urma programului, organizațiilor caritabile care distribuie produse alimentare și din partea mea, aș dori să mulțumesc tuturor deputaților europeni și nu doar celor care mi-au sprijinit raportul.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei – Doamnă președintă, înainte de a intra în conținutul acestei propuneri, aș dori să mulțumesc raportorului, domnul Siekierski și membrilor Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală pentru activitatea desfășurată în cadrul acestui raport.

În primul rând aș dori să prezint contextul dezbaterii de astăzi, deoarece această propunere nu privește alineatele, puterea politică sau promisiunile: aceasta se referă la oameni. Milioane de europeni sunt afectați de perioada economică dificilă și de creșterea rapidă a prețurilor la produse alimentare, începând din 2007. Există mai mulți oameni decât ne dăm seama pentru care lipsa hranei adecvate este o preocupare zilnică: 43 de milioane de europeni nu-și permit să mănânce carne, pui sau pește, o dată la două zile. Cred că aceasta este o cifră care atrage atenția.

Programul pentru persoanele cele mai defavorizate îi vizează pe cei din societatea noastră care au nevoie de ajutor alimentar: persoane care se întreabă cu teamă dacă-și vor putea hrăni copiii mâine; persoane care nu se gândesc ce vor mânca seara la cină ci dacă vor avea ceva de mâncare; persoane care nu merg decât la cantinele de ajutor social cunoscute sub numele de *Resto du Cœur*.

Având în vedere că peste 13 milioane de persoane defavorizate beneficiază de acest program, că 19 state membre participă la el și că sistemul său reprezintă o piață de desfacere stabilă pentru produsele de intervenție, acest program și-a demonstrat cu siguranță valoarea. Parlamentul a recunoscut acest fapt încă din 2006, atunci când a solicitat Consiliului și Comisiei să plaseze programul pe o bază permanentă pentru viitor și să extindă distribuția produselor alimentare, fără să o limiteze la produsele pentru care se aplică intervenția.

Îmi face plăcere să observ că raportul domnului Siekierski susține poziția Comisiei și este de acord că este necesară menținerea programului în cadrul politicii agricole comune. Acest lucru este foarte important într-un moment când unii susțin că asigurarea hranei oamenilor nu are nimic de-a face cu politica noastră agricolă.

Până acum, programul a fost finanțat exclusiv din bugetul comunitar. Propunerea noastră include în prezent cofinanțarea. Aceasta este o modificare importantă, dar cred că este o îmbunătățire fundamentală a programului. Cofinanțarea va permite ca fondurile totale disponibile pentru această măsură să corespundă mult mai mult necesităților reale; aceasta va încuraja statele membre să-și asume o parte mai mare din responsabilitate pentru gestionarea programului și este, de asemenea, un mod de a întări elementul de coeziune, deoarece statele care beneficiază de fondul de coeziune vor avea o cofinanțare mai redusă.

În același timp, împărtășesc punctul de vedere că ar trebui să evităm riscul ca statele membre să se retragă din acest program. Prin urmare, am propus o introducere gradată a ratelor de cofinanțare pentru a menține diferența dintre statele membre care beneficiază și cele care nu beneficiază de fondul de coeziune.

Sunt de acord că trebuie să facem mai multe pentru a garanta calitatea nutritivă a produselor alimentare distribuite. După cum a menționat raportorul, acesta poate însemna includerea produselor proaspete, în majoritatea cazurilor produse local. Dar nu este potrivit ca produsele străine sau produsele care provin din afara Uniunii Europene să fie excluse, după cum propune raportul dumneavoastră. Acest lucru ar însemna controale suplimentare și oneroase. Acest lucru poate fi văzut ca un semn de protecționism din partea Uniunii Europene și ar putea fi chiar pus la îndoială de către partenerii noștri din OMC. Acestea fiind spuse, marea majoritate a produselor alimentare distribuite vor fi produse în realitate în Uniunea Europeană, în principal din stocurile de intervenție și cel mai probabil din licitații pe care le organizăm în prezent, în special în sectorul produselor lactate.

Deoarece organizațiile caritabile sunt implicate profund în acest program, propunerea noastră oferă posibilitatea rambursării costurilor transportului și a cheltuielilor administrative ale ONG-urilor. Dumneavoastră sugerați, în plus, acoperirea costurilor de depozitare. În principiu sunt în favoarea acestei idei, dar nu pot fi de acord cu sugestia dvs. de a lăsa în seama statelor membre fixarea ratelor de rambursare. Trebuie să fixăm aceeași rată maximă pentru toate țările participante, mai ales pentru a ne asigura că programul rămâne eficient și că se concentrează asupra furnizării de produse alimentare.

În sfârșit, vreau să subliniez că Consiliul așteaptă rezultatul dezbaterii și votului de astăzi înainte de a-și continua discuțiile. Sper că miniștrii au folosit timpul de așteptare în mod constructiv. Prin dezbaterile de astăzi ar trebui, prin urmare, să fie trimis un mesaj clar: nu-i uitați pe cei care așteaptă la cantina săracilor sau așteaptă următorul pachet cu alimente. Așadar, nu așteptați prea mult! Trebuie să punem acest program de ajutor alimentar pe o bază permanentă pentru viitor.

Florencio Luque Aguilar, raportor pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare regională – (ES) Doamnă președintă, criza economică prezentă din toată Europa va duce la o creștere în următorii ani a numărului de persoane care trăiesc sub pragul sărăciei. Acest număr a ajuns deja la 80 de milioane, cu alte cuvinte 16% din populația lumii.

În fața acestei crize, este foarte important să asigurăm continuitate în asigurarea hranei pentru persoanele cele mai defavorizate. Stocurile de intervenție au fost până în prezent un instrument util pentru asigurarea hranei pentru cele mai sărace persoane din comunitate și în același timp pentru asigurarea stabilității prețurilor primite de producătorii europeni. Totuși, aceste stocuri sunt eliminate progresiv.

Noul program de ajutor pentru cei mai săraci ar putea, de asemenea, servi ca piață de desfacere pentru produsele Comunității Europene. Astfel, am ajuta ca fermierii să rămână în zonele rurale.

Propunerea Comisiei Europene nu solicită ca produsele alimentare incluse în program să fie produse exclusiv în Comunitate, deoarece consideră că acest lucru contravine regulilor Organizației Mondiale a Comerțului. Aș dori să reamintesc Comisiei, totuși, că Statele Unite alocă nici mai mult, nici mai puțin de 67% din bugetul pentru agricultură programelor alimentare pentru persoanele cele mai defavorizate, ceea ce are, de asemenea, beneficiul suplimentar de a ajuta în mod preferențial fermierii și crescătorii de vite locali.

Acest procent este în contrast clar cu cheltuielile propuse în noul program comunitar, care s-ar ridica doar la 1% din bugetul politicii agricole comune (PAC).

Agnes Schierhuber, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, doresc să mulțumesc și eu domnului Siekierski pentru acest raport. Aș îndrăzni să spun că acesta a elaborat un raport extrem de bun.

Pentru mai mult de două decenii Uniunea Europeană a avut un program pentru distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate. Astfel, în 2006, de exemplu, a fost posibil să oferim sprijin pentru aproximativ 13 milioane de persoane din 15 state membre cu ajutorul diferitelor măsuri de ajutor. Cred că acest program – și acest lucru a fost menționat deja de comisar și de raportor – va juca un rol important în menținerea și promovarea solidarității în cadrul Comunității Europene, deoarece după părerea mea UE este și rămâne nu doar o piață economică comună, ci mai ales o comunitate de valori și solidaritate. De asemenea, în contextul unei economii de piață socio-ecologice moderne cu cei trei piloni ai economiei, mediului și afacerilor sociale – toți trei având o importanță egală astfel încât toate statele membre să poată participa la acest program – susțin punctul de vedere al raportorului că, la fel ca în trecut, programul trebuie finanțat 100% de Uniunea Europeană.

Doresc să subliniez că, deși este important să folosim în principal produse fabricate în cadrul Comunității, acestea nu ar trebui, unde este necesar, să se limiteze la aceste produse.

În ultimul rând, aș dori să spun că pentru mine, personal, este de la sine înțeles că ar trebui să-i ajutăm pe cei mai săraci în măsura în care putem să facem acest lucru. Sper că astăzi, după cum a menționat comisarul, o mare majoritate va vota în favoarea acestui raport astfel încât să putem da un semnal clar Consiliului.

María Isabel Salinas García, în numele Grupului PSE – (ES) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să felicit raportorul, cu care am avut puncte de vedere foarte apropiate în ce privește acest program și în al doilea rând să felicit pe toți cei implicați, deoarece în această perioadă de criză economică, este esențial să menținem un astfel de program, cu efecte sociale pozitive evidente.

Deși suntem implicați doar într-o procedură de consultare, trebuie să transmitem un mesaj politic clar din partea Parlamentului European în acest timp de nesiguranță economică. Trebuie să trimite un mesaj de la Bruxelles și Strasbourg, că nu suntem preocupați exclusiv de redresarea sistemului financiar, ci că suntem, de asemenea, pe deplin conștienți de nevoia de a dezvolta politicile noastre sociale, în special cele care sprijină persoanele cele mai defavorizate, cele mai sărace din Uniunea Europeană.

Suntem de acord cu Comisia că acest program de distribuire a produselor alimentare ar trebui să fie considerat în continuare ca parte a politicii agricole comune din mai multe motive: deoarece agricultura europeană are

o dimensiune socială evidentă, deoarece acest program este un instrument care funcționează, deoarece acum avem nevoie de el mai mult decât oricând și deoarece acesta trebuie să funcționeze în continuare.

Noi, cei din Grupul Socialist al Parlamentului European, ca și raportorul, suntem împotriva cofinanțării acestui program de către Uniunea Europeană și a statelor sale membre, deoarece aceasta ar însemna discriminare între state în funcție de prosperitatea fiecăruia, care ar putea duce apoi la o situație prin care programul nu ar putea fi pus în practică în țările cele mai defavorizate.

Este greu de înțeles de ce, atunci când este mai mult nevoie de aceasta, Comisia dorește să economisească banii comunitari provenind din aspectul cu precădere social al PAC, în special deoarece există un excedent bugetar în fiecare an la bugetul agriculturii.

Finanțarea comunitară completă este esențială pentru noi. Trebuie să ne asigurăm că acest program va ajunge în toate țările, în special în cele care au cea mai mare nevoie. Cei 43 de milioane de beneficiari potențiali ai acestui program implică faptul că noi trebuie să depunem un efort considerabil și să nu evităm cheltuielile bugetare sub nicio formă. Austeritate, da, dar nu în privința celor mai săraci.

Acest program trebuie să acopere întregul parcurs al produselor alimentare distribuite pentru a se asigura că acestea ajung în toate statele membre. Pentru a atinge acest obiectiv, noi, Grupul Socialist, pentru care sunt raportor alternativ, am prezentat un amendament care propune ca toate cheltuielile care reies din distribuire, depozitare și administrare să fie achitate din fondurile Comunității.

De asemenea, suntem de acord cu raportorul că hrana trebuie să fie de bună calitate și să provină, de preferință, din Comunitate. Această abordare este în acord cu poziția Parlamentului privind alte programe similare pe care le-am discutat recent în plen, precum planul de a distribui fructe în școli.

Vă mulțumesc, cu aceasta am încheiat. Sperăm că Comisia va lua în calcul poziția Parlamentului în momentul votului și, mai ales, sperăm că va pune în aplicare acest plan în cadrul Uniunii cât mai curând posibil.

Willem Schuth, în numele Grupului ALDE – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, vreau să încep prin a preciza că distribuirea produselor alimentare către persoanele defavorizate nu este, pentru mine, o problemă în votul apropiat al raportului domnului Siekierski, în special în această perioadă economică dificilă. Prin urmare, aș dori să mai precizez din principiu că nu este ușor să găsim o linie comună în cadrul Grupului. Prin urmare respect decizia personală a oricărui membru al Grupului de a se abate de la aceasta și a nu sprijini intenția noastră de a respinge raportul.

De ce nu pot sprijini rezultatul votului comisiei în starea actuală? Există un număr de motive pentru aceasta, care nu au nimic de-a face cu ajutorarea persoanelor defavorizate din Uniunea Europeană în această perioadă economică dificilă. Din contră, amendamentele propuse de colegul meu, domnul Busk din partea Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, deși din păcate nu au fost acceptate, doreau să ofere sistemului existent o bază orientată spre viitor. Sistemul în vigoare până în prezent este un anacronism din timpul supraproducției agricole, care din fericire acum aparține trecutului. Datorită decuplării reușite a plăților directe, stocurile de intervenție au scăzut constant în ultimii ani, cu rezultatul că, în prezent, până la 85% din alimente trebuie achiziționate pe piața liberă.

Totuși, aceasta a modificat natura fundamentală a programului și a cauzat pierderea dimensiunii agricole a programului. Deoarece acum avem de a face cu un program social, trebuie să creăm un temei juridic adecvat pentru aceasta. În această privință, împărtășim punctul de vedere al serviciilor juridice ale Consiliului că singurul temei juridic posibil în locul articolului 37 din Tratatul CE privind politica agricolă comună este articolul 308, deoarece altfel acest lucru ar constitui în mod clar o încălcare a competențelor naționale ale statelor membre. Având în vedere natura inadmisibilă a amendamentelor noastre, singura soluție poate fi un nou proiect din partea Comisiei Europene. Comisia ar trebui să urmeze principiul cofinanțării, deoarece se poate evalua în mod satisfăcător doar la nivel local dacă astfel de programe sunt sau nu semnificative pentru toți.

Andrzej Tomasz Zapalowski, în numele Grupului UEN – (PL) Doamnă președintă, în Uniunea Europeană ne confruntăm în prezent cu o stratificare socială în creștere. Milioane de oameni trăiesc în sărăcie și numărul lor crește continuu. Aceasta se întâmplă în ciuda faptului că socialiștii au fost la putere în Comunitate și în multe state membre pentru mulți ani și se spune că aceștia sunt sensibili la sărăcie și inegalitate. Uniunea Europeană însăși se presupune a fi o regiune de prosperitate generală. Multe persoane au fost naive și au crezut aceste lucruri, dar acum a venit timpul să reflectăm asupra lor.

Trebuie să ajutăm acele persoane din Europa care nu pot face față singuri sărăciei și respingerii. Sunt multe astfel de persoane în vechile țări ale Uniunii Europene și mult mai multe în cele noi. Pe lângă acțiunea distructivă a crizei economice, putem vedea, de asemenea, efectele abordării coloniale din trecut a vechilor țări ale Uniunii Europene față de companiile și băncile din noile state membre. Locurile de muncă sunt în continuare desființate, așa cum, de exemplu, industria construcțiilor navale a fost distrusă în Polonia.

Raportul excelent al domnului Siekierski tratează modul de distribuire a hranei către cei care au cel mai mult nevoie de ea. Sunt pe deplin de acord cu acesta că Comunitatea în ansamblu ar trebui să finanțeze ajutorul pentru cei defavorizați și că produsele alimentare ar trebui să provină exclusiv din țările Uniunii Europene. Ajutorul ar trebui să ajungă la orfeline, centrele pentru persoane fără adăpost și copii înfometați din școli și ar trebui să fie distribuit în principal de autoritățile locale, deoarece acestea au cele mai bune informații despre ce și cât este necesar.

Witold Tomczak, în numele Grupului IND/DEM – (PL) Doamnă președintă, doamnă comisar, programul de ajutor alimentar este esențial în prezent. După cum a prezentat în scris raportorul, în 2006, doar în UE25, 43 de milioane de oameni erau subnutriți și 79 de milioane erau amenințați de sărăcie, ceea ce înseamnă peste 20% din populația totală a Uniunii Europene. Programul a ajutat una din șase persoane nevoiaș. Așadar problema este gravă și fenomenul sărăciei s-a înrăutățit și mai mult ca urmare a extinderii recente a UE.

Statisticile arată că programul doar diminuează problema malnutriției, dar nu o elimină. Acesta este un program care tratează efectele, dar nu elimină cauzele. Nu este paradoxal că locuitorii zonelor rurale sunt cei amenințați de sărăcie și malnutriție? Cei care produc hrană au nevoie de ajutor alimentar, dar nu este vina lor. Acesta este efectul politicii. Este efectul politicii agricole neraționale, care cauzează falimentul micilor exploatare de tip familial și crește numărul de persoane care au nevoie de ajutor alimentar.

Modelul agricol european sustenabil din 1997 este un mit propagandistic. Micile exploatare de tip familial trebuiau să fie un element cheie al modelului, dar de fapt s-a întâmplat exact contrariul. Aceste ferme sunt excluse, deși acestea formează cel puțin 95% din totalul fermelor din Uniunea Europeană. Nu este paradoxal că oferim cei mai mulți bani în agricultură celor a căror producție este costisitoare? De ce să fie sprijinite foarte mult fermele mari de creștere a animalelor care dăunează mediului, în timp ce fermele care produc mai ieftin să primească un ajutor simbolic? Politica comercială a Uniunii Europene ne expune la o creștere bruscă a prețurilor și politica concurențială a dus la un monopol al vânzărilor și la suprapreț. A sosit momentul ca aceste politici să fie schimbate. Aceste politici au determinat creșterea prețurilor la alimente și sunt cauza pentru care numărul de persoane sărace și subnutrite din Uniunea Europeană crește.

Jean-Claude Martinez (NI) – (FR) Doamnă președintă, domnule comisar, Strategia de la Lisabona este un mare succes cel puțin într-un domeniu: Uniunea Europeană a devenit una dintre cele mai competitive regiuni din lume în ce privește crearea sărăciei. Astfel, am reușit să creăm 80 de milioane de europeni care trăiesc în sărăcie și 43 de milioane care suferă de inaniție, o cifră care include persoanele în vârstă, care pot muri mai rapid și pot reduce cheltuiala publică în consecință, însemnând că criteriul de la Maastricht poate fi îndeplinit mai eficient.

Doar în Franța, 80 de milioane de mese sunt servite în fiecare an de către organizația caritabilă *Restos du Cœur*. Pentru a-i hrăni pe cei săraci din 1987, am avut un program de distribuție a hranei cu un buget anual de 300 milioane de euro. 300 milioane de euro împărțit la 80, împărțit la 12, este egal cu 25 de cenți sub formă de alimente distribuite în fiecare lună celor 80 de milioane de săraci. Aceste produse alimentare proveneau din stocurile de intervenție, dar, de la reforma din 1992, unde munții de unt, râurile de lapte și frigiderele pline au ajuns să fie criticate, aceste stocuri au fost epuizate complet.

Pentru 2010-2012, vom cumpăra produse alimentare de pe piață, unde apar și bunuri din afara Europei, în interesul OMC și a luptei împotriva protecționismului. Aceasta înseamnă că, din 1962, ne hrănim turmele de vite cu semințe oleaginoase importate și, din 2010, ne vom hrăni săracii tot din import. Și toate acestea sunt cofinanțate în numele universalității.

Problema, totuși, doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor – problema reală – este că există în continuare 80 de milioane de persoane defavorizate după 22 de ani de la începerea programului alimentar.

Albert Deß (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, domnul Siekierski a depus o activitate extraordinară pentru a elabora acest raport și pentru aceasta aș dori să îi prezint sincerele mele mulțumiri. Și eu împărtășesc punctul său de vedere că mulți oameni, în special acum în timpul crizei economice, se confruntă cu amenințarea sărăciei. Ar fi o acuzație la adresa Europei dacă cetățenii săi ar suferi de foame.

Totuși, trebuie să fiu în dezacord cu impresia dată că hrana a devenit mai scumpă. Aceasta poate fi adevărat în unele țări, dar în Germania cu siguranță nu este cazul. Parțial ca rezultat al deciziilor eronate la nivel european, prețul laptei și untului, de exemplu, este mai mic decât a fost pentru mult timp și a ajuns la un nivel care amenință existența multor ferme.

Dețin unele statistici privind prețurile alimentelor. În 1970, un lucrător din industrie trebuia să muncească 243 de minute pentru a putea să cumpere un kilogram de cotlet de porc, un kilogram de carne de vită, un kilogram de pâine neagră de grâu și secară, zece ouă, 250 de grame de unt, un kilogram de cartofi și un litru de lapte; În 2008 acesta trebuia să muncească doar 82 de minute. Aceasta înseamnă că avea nevoie de o treime din timp pentru a-și permite aceste produse alimentare.

În expunerea de motive se menționează că, doar în Germania, 9 milioane de persoane sunt amenințate de sărăcie. Și aici este necesară o corecție. În Germania, fiecare cetățean, fiecare persoană are dreptul la un venit minim din partea statului și prin urmare niciuna din aceste 9 milioane de persoane nu ar trebui să sufere de foame.

Prin urmare este important ca banii care sunt puși la dispoziție pentru ajutorul alimentar să fie utilizați în zonele Europei în care oamenii se confruntă cu adevărat cu amenințarea subnutriției. Ar fi o dezonoare pentru Europa dacă nu am modifica acest lucru.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE) – (PT) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, dezbaterile la care aș dori să iau parte ar fi cea care urmărește să elimine toate măsurile de ajutor pentru persoanele cele mai defavorizate, din cauză că acestea nu mai sunt necesare.

Din păcate, acesta nu este cazul în prezent în Europa și în lume. În Uniunea Europeană, multe familii afectate de șomaj sau excludere socială și-au văzut veniturile devenind insuficiente pentru a-și satisface nevoile de bază și, ca rezultat, le datorăm solidaritatea noastră.

Propunerea Comisiei pe care o dezbaterem merită aprobarea noastră, cu atât mai mult cu cât în prezent trebuie, la fel ca și în trecut, să găsim încă un mod simplu de a elimina surplusurile de care dispunem. Nu acesta este chestiunea dezbătută în prezent. Este chiar justificată creșterea alocațiilor financiare pentru acest program.

De asemenea, felicit Comisia pentru propunerea ca acest ajutor să provină din bugetul agriculturii. Niciun grup nu este mai solidar decât fermierii și nicio comunitate nu este mai implicată în ajutorarea reciprocă decât comunitățile rurale. Sunt sigur că fermierii europeni vor fi foarte mândri să acorde o parte din bugetul agriculturii celor mai nevoiași.

Grupul meu politic va respinge prin urmare propunerile Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, care pune la îndoială temeiul juridic al acestui regulament. Propunerea Comisiei poate și trebuie, totuși, să fie îmbunătățită.

Raportul domnului Siekierski și, de asemenea, amendamentul pe care Grupul Socialist din Parlamentul European îl va depune în plen, sunt contribuții bune care îmbunătățesc propunerea, în special cu privire la eligibilitatea costurilor de depozitare și finanțarea programului în întregime de către Comunitate.

Prin urmare solicit plenului să adopte acest raport și Comisiei să accepte contribuțiile Parlamentului.

Danutė Budreikaitė (ALDE) – (LT) Raportul privind amendamentul Regulamentului Consiliului privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate este prezentat de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Totuși, aș dori să subliniez că, în contextul crizei financiare și economice actuale, sprijinul acordat cetățenilor UE cei mai defavorizați dobândește o nouă dimensiune, cea de politică socială.

Ajutorul alimentar UE este foarte important într-o perioadă de criză, în timp ce numărul de șomeri crește și nivelul de subzistență scade.

Numărul de șomeri din Lituania în februarie era de 16 ori mai mare decât numărul de locuri de muncă disponibile. În prezent în Lituania aproximativ 20% din rezidenți sunt considerați ca trăind în sărăcie.

În 2006, 13 milioane de rezidenți au primit ajutor alimentar în Uniunea Europeană. Se estimează că în viitorul apropiat 16% sau 80 de milioane de rezidenți UE vor trăi sub pragul sărăciei.

Raportul domnului Siekierrski propune păstrarea procedurilor de finanțare a programului de ajutor alimentar în vigoare, alocarea de fonduri exclusiv din bugetul UE și dezaprobarea propunerii Comisiei Europene de a finanța programe din bugetele Uniunii Europene și statelor membre.

Propunerea Comisiei nu corespunde deloc cu realitățile economice.

Pentru multe dintre cele mai sărace țări ale UE, care luptă cu consecințele crizei, ar fi dificil să contribuie la finanțarea programului de ajutor alimentar în perioada actuală. Finanțarea din bugetul UE în același timp, așa cum este cazul începând din 1987, ar fi un sprijin eficient pentru cetățenii cei mai săraci, ceea ce ar demonstra o solidaritate adevărată.

Giovanni Robusti (UEN) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în sfârșit oamenii își dau seama că prin politica agricolă nouă hambarele sunt goale și, pe deasupra, toate fondurile au fost transferate către ajutorul direct, iar acum recurgem la buget pentru a-i hrăni pe cei înfometați.

Poate că dacă am fi folosit o parte de la acele persoane din umbră care primesc peste 300.000 de euro pe an sub formă de ajutor direct, atunci în prezent ar fi mai multe resurse pentru cetățenii noștri cei mai defavorizați. Poate că dacă ar fi fost să decidem ce să respingem pentru cei defavorizați înainte de începerea producției, am fi cheltuit mult mai puțin dacă am fi cumpărat produsele alimentare de pe piață și am fi dus la bun sfârșit o politică pentru sprijinirea anumitor piețe aflate în criză, precum piața laptelui. Poate dacă am fi reușit să folosim acele produse care sunt aruncate din cauză că sunt aproape de data de expirare sau rămân nevândute pe piețele generale, am fi împușcat doi iepuri deodată.

Nici nu vreau să-mi imaginez că în spatele unei cauze nobile se dezvoltă o mare piață de ajutor, care bagă mâna în buzunarul contribuabililor europeni sfidându-i pe acei sărmani care mor de foame.

Kathy Sinnott (IND/DEM) – Doamnă președintă, hrănirea celor înfometați este un principiu de bază. Vorbim pe bună dreptate despre acesta în contextul țărilor terțe, dar recunoaștem de puține ori foamea adevărată din Europa. Totuși, foamea chinuitoare și deficiențele grave de malnutriție, chiar fără foamea actuală, este o realitate chiar în cele mai prospere state membre.

Foamea în mijlocul abundenței este și a fost întotdeauna o rușine și, în acest raport, încercăm să îmbunătățim planurile pentru a găsi o soluție mai eficientă. Ca mamă ajunsă în sărăcie, am avut motiv să fiu recunoscătoare pentru laptele gratuit oferit familiilor cu copii mici în anii '70 în Irlanda și pentru laptele cu preț redus pe care copii mei l-au primit la școală în anii '80.

Doresc să adaug o sugestie totuși, dar nu în cadrul PAC. Ca rezultat al unora dintre politicile din cadrul politicii comune a pescuitului, mii de tone de pește comestibil sunt aruncate peste bordul vaselor de pescuit în jurul regiunilor noastre de coastă. Este timpul să punem capăt acestei risipe. Ar trebui să aducem la țarm aceste așa numite „rebuturi” și să distribuim peștele celor care au nevoie de el, dar care nu-și permit proteină de calitate ridicată. Ar fi greu să găsim un aliment mai bun și mai hrănitor. Doamnă comisar, puteți discuta cu comisarul pentru pescuit despre extinderea acestui program în vederea includerii peștelui?-

Luca Romagnoli (NI) – (IT) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, sprijin fără rețineri raportul Siekierrski privind organizarea comună a piețelor agricole și dispozițiile specifice cu privire la distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate. Această problemă este și mai importantă ținând cont de criza financiară, efectele căreia sunt simțite în economia europeană.

Parlamentul European, recunoscând necesitatea imperativă de a satisface nevoile alimentare ale celor mai defavorizați, a solicitat Comisiei și Consiliului să confere programului european de ajutor alimentar o bază permanentă. Pentru restul, doamnelor și domnilor, în luna martie a anului trecut, când am adoptat o rezoluție privind creșterea prețurilor în Uniunea Europeană și în țările în curs de dezvoltare, am declarat aici, în Parlament, că dreptul la o dietă suficientă și variată adecvată pentru un stil de viață sănătos și activ este un drept fundamental care trebuie garantat permanent pentru toți cetățenii.

Cred că programul de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate trebuie să reprezinte în continuare un element semnificativ al politicii agricole comune, tocmai pentru că PAC funcționează prin stabilizarea prețurilor, protejându-i astfel pe cei cu venituri mai mici de fluctuația prețurilor.

Nu sunt de acord, totuși, cu procentele de cofinanțare propuse în anumite amendamente, deoarece acestea ar putea determina unele state membre să-și limiteze participarea la acest program. Prin urmare resping acele amendamente care intenționează să modifice temeiul juridic. Aș dori să subliniez că este necesară finanțarea

completă de către Uniunea Europeană a programului de ajutor alimentar; prin urmare susțin adoptarea proiectului de rezoluție legislativ.

Struan Stevenson (PPE-DE) – Doamnă președintă, ați ascultat opinii diferite din Parlament în această dimineață privind această problemă. Îl felicit, bineînțeles, pe domnul Siekierski.

Într-un moment de adâncire a recesiunii economice, în care zeci de milioane de persoane trăiesc în sărăcie și sunt înfometate, bineînțeles, ca Parlament, trebuie să găsim moduri de a-i ajuta și a le oferi ajutor alimentar. Însă, după cum a subliniat comisarul, există 19 state membre care participă la acest proiect. Aceasta înseamnă că există opt state membre care nu participă. Regatul Unit este unul dintre ele și motivul este că acesta are propria politică socială pentru a oferi ajutor celor săraci. Acesta s-a retras din proiect cu mulți ani în urmă.

Întrebarea pe care multe state membre și Comisia și-o pun este: de ce folosim PAC pentru a finanța politica socială? Acesta lucru nu reprezintă o problemă atunci când aveam surplusuri considerabile – lacuri de lapte, munți de unt și munți de carne de vită – și trebuia să distribuim aceste produse alimentare săracilor, folosind bugetul PAC pentru a finanța această distribuție. Dar acum, atunci când a mai rămas foarte puțin din intervenție – și acum am auzit că trebuie să cumpărăm produse alimentare chiar din afara Uniunii Europene și să folosim bugetul PAC pentru a înmagazina și a distribui aceste produse alimentare – acest lucru devine cu siguranță ceva ce ar trebui tratat mai bine de către politica socială a statelor membre.

Atunci când aveți în vedere că există persoane care trăiesc în sărăcie totală în unele dintre noile state membre, precum România și multe dintre aceste persoane, fiindcă a venit vorba, practică agricultura de subzistență, sunt cele mai sărace persoane. Și totuși este posibil ca noi să luăm bani de la aceștia – bani din bugetul PAC care le-ar putea fi de ajutor – pentru a distribui acest ajutor alimentar, ai cărui beneficiari principali sunt de fapt vechile state membre, precum Franța, Italia și Spania. Așadar, nu au fost aplicate aceleași reguli pentru această distribuție a ajutorului și în viitor cred că trebuie să fim foarte atenți la modul în care continuăm acest lucru.

Jean-Paul Denanot (PSE) – (FR) Doamnă președintă, cred că problema distribuirii produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate este extrem de oportună, dar cred că, în cele din urmă, propunerea Comisiei nu răspunde acestei probleme.

Problema cofinanțării mă preocupă și cred că este mai mult o problemă de liberalism, care a decis asupra evaluărilor PAC în ultimii câțiva ani. Acest lucru ar trebui pus în discuție. Revoltele provocate de criza alimentelor și modificările bruște ale prețurilor produselor alimentare sunt indicatori constanți ai limitelor liberalizării pieței agricole. Astfel de liberalizare a fost întotdeauna în detrimentul populațiilor sensibile, al producătorilor sensibili și ariilor sensibile.

Prin urmare solicit ca politica agricolă să-și recâștige drepturile, să reia controlul atât la nivel european cât și internațional și, atât dintr-o perspectivă cantitativă cât și calitativă, domeniul strategic al agriculturii și alimentației să nu fie supus forțelor stricte ale pieții.

Bineînțeles, aceasta este o problemă urgentă, și raportul domnului Siekierski răspunde acestei urgențe, ceea ce mă bucură. Sper, totuși, că, în contextul discuțiilor care încep privind viitorul PAC, se va atrage atenția asupra faptului că obiectivul principal este de a urma o metodă structurală pentru combaterea foametei și sărăciei la care suntem martori în întreaga Europă și în lume. Zonele rurale sunt pregătite să satisfacă nevoile noastre alimentare cu cantități suficiente de produse de înaltă calitate; acestea trebuie să primească resursele financiare și umane pentru a-și asuma această responsabilitate mare.

Leopold Józef Rutowicz (UEN) – (PL) Doamnă președintă, cheltuielile cu hrana și adăpostul reprezintă peste 90% din cheltuielile bugetelor personale. Menținerea prețurilor cât mai mici la produse alimentare are o semnificație socială și umanitară. 79 de milioane de persoane din Uniunea Europeană au fost afectate de sărăcie și malnutriție în 2006. Acum, în urma crizei și creșterii numărului de locuitori, problema s-a agravat semnificativ și numărul de persoane care au nevoie de ajutor direct în 2009 va depăși cu siguranță 25 de milioane.

Ajutorul este un element important în politica agricolă comună deoarece eliberează stocurile de intervenție în timp ce menține cererea pentru produse alimentare. Sprijin finanțarea ajutorului alimentar, în special din fondurile UE, dar suplimentate de state în funcție de capacitatea lor, stabilind principii clare pentru oferirea de ajutor, creșterea fondului de ajutor cu cel puțin 200 de milioane în 2009, extinzând lista de produse alimentare și stabilind principii pentru achiziția produselor alimentare. Ajutorul are o semnificație politică

deosebită deoarece confirmă coeziunea acțiunii Uniunii Europene în numele cetățenilor săi. Îl felicit pe domnul Siekierski pentru un raport excelent.

Christa Kläß (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar Fischer Boel, doamnelor și domnilor, timp de 22 de ani programul de distribuție a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate a contribuit la implementarea obiectivelor extrem de importante ale politicii agricole comune. Este vorba, pe de o parte, despre stabilizarea piețelor prin reducerea stocurilor de intervenție, iar pe de altă parte sprijinirea păturilor celor mai sărace ale populației în Comunității cu produse alimentare. Doar în 2006, 13 milioane de persoane din 15 state membre au beneficiat de măsuri de ajutor în cadrul acestui program – ajutor valoros care ar trebui păstrat.

Acum, totuși, există preocupări justificate despre propunerea Comisiei, care deviază de la principiile vechi și nu dorește să utilizeze doar produsele alimentare din stocurile de intervenție pentru program, ci și produsele alimentare achiziționate pe piața liberă. Aceasta, doamnă comisar, este cu siguranță o problemă de politică socială și nu de politică agricolă. Argumentul că doar prin achiziții suplimentare de produse alimentare va putea fi oferită o dietă echilibrată prin sortimentul de alimente oferite, în opinia mea, ne depășește competența.

Raportorul, domnul Siekierski, propune acum eliminarea cofinanțării. Totuși, aceasta evidențiază încă o dată aspectul responsabilității socio-politice, de aceea susțin cofinanțarea. Uniunea Europeană trebuie să se concentreze în mod clar asupra bunăstării oamenilor. Nu trebuie să existe foamete sau lipsuri: acest lucru a fost subliniat clar, încă o dată, în această dimineață, de către toți vorbitorii. Totuși, trebuie să asigurăm o alocare clară a responsabilităților. Nu este adevărat că politica agricolă dorește să suprimă ajutorul și sprijinul pentru cei săraci. Totuși, cu o alocare echitabilă și corectă a sarcinilor și ajutorului, perspectivele pentru coordonare și optimizare sunt, de asemenea, bune.

Politica agricolă europeană face față în prezent și va face față în viitor unor provocări de proporții. Modificările de conținut trebuie văzute întotdeauna în contextul general. Prin urmare solicit Comisiei și Consiliului decizii și coordonare adecvate din punctul de vedere al politicii sociale și agricole.

Rosa Miguélez Ramos (PSE) – (ES) Doamnă președintă, aș dori în primul rând să-l felicit pe domnul Siekierski pentru ceea ce consider a fi un raport excelent, care a câștigat o susținere foarte largă în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală.

După cum știm cu toții, stocurile de intervenție ale Comunității au fost utilizate pentru a furniza ajutor alimentar celor mai nevoiași timp de peste 20 de ani. Problema, domnule Stevenson, este că reforme succesive ale politicii agricole comune au redus semnificativ stocurile.

De asemenea, aș dori să subliniez aici că dacă eliminăm sau încercăm să eliminăm acest program vom trimite un semnal negativ în acest moment foarte delicat, atunci când mulți europeni nu au suficientă hrană. În această privință, este clar că atunci când se termină stocurile și după cum v-am spus deja acestea se epuizează din ce în ce mai mult, va trebui să apelăm la piața liberă.

Doresc să evidențiez aici ceva ce consider un element pozitiv în raport și anume că atunci când apelăm la piață, trebuie să existe condiția ca produsele să fie produse în Uniunea Europeană, din surse locale și proaspete. De asemenea, mi se pare adecvat ca planul să rămână finanțat 100% din fonduri UE, deoarece cred că în momente precum acesta ajutorul nu poate și nu trebuie să depindă de capacitățile fiecărui stat membru, dacă nu dorim să detaliem aceste capacități. De asemenea, extinderea duratei programului la trei ani pare o idee bună.

În final, aș dori să subliniez că Comisia Europeană mai are timp să folosească intervențiile oriunde acestea pot fi necesare sau posibile și că cel puțin un sector agricol ar aprecia acest lucru. Mă gândesc în special la producătorii de lactate din regiunea mea, Galicia, pentru care o intervenție ar ajuta la rezolvarea situației dificile cu care aceștia se confruntă și ar ajuta în același timp la furnizarea produselor alimentare celor mai defavorizați.

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Doamnă președintă, în jur de 80 de milioane de persoane din Uniunea Europeană trăiesc în sărăcie, ceea ce înseamnă 16% din cetățenii UE. Criza economică amenință să crească mărimea acestui grup. La Varșovia văd oameni stând la rând pentru un castron de supă în fiecare zi. De aceea este atât de important să menținem continuitatea programului Comunității de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate. Furnizarea directă de produse va asigura o dietă variată.

Totuși, propunerea Comisiei include condiția de cofinanțare, care în cazul celor mai sărace state membre poate duce la retragerea lor din program. Aceasta ar fi inconsecventă cu motivul pentru introducerea

programului și în special cu reducerea inegalităților economice și sociale dintre regiuni și ar distruge principiul solidarității. Sper că amendamentele 17, 18 și 19 vor elimina acest defect. Invit Comisia să pregătească un program care va elimina cauzele structurale ale sărăciei și nu doar efectele acesteia și prin care se vor întreprinde, de asemenea, acțiuni de monitorizare în vederea stabilirii în ce măsură ajunge ajutorul acordat celor săraci și cât este reținut de intermediari. Felicit raportorul.

Filip Kaczmarek (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, doamnă comisar, distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate este un domeniu foarte important al activității UE. Prin urmare mulțumesc Comisiei pentru această propunere asupra acestui subiect, mulțumesc domnului Siekierski pentru raportul pe care îl discutăm astăzi.

Statele membre au realizat progresele considerabile în îmbunătățirea calității vieții cetățenilor acestora. Totuși, sărăcia este în continuare una dintre cele mai grave probleme ale Europei contemporane. Se estimează că 43 de milioane de cetățeni se află în risc de malnutriție – aceasta este o cifră șocantă. Programul de distribuire îi ajută pe mulți dintre acești europeni. Știu că nu toată lumea apreciază programul. Înțeleg că unii pot avea îndoieli de natură juridică, economică sau politică, dar aș dori să știu ce alternativă ar fi la acest program, în special deoarece programul de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate are, de asemenea, un efect benefic asupra pieței agricole, care este mai stabilă datorită programului.

Uniunea Europeană este un lider global în acordarea de ajutor celor mai sărace persoane din lume. Este greu de imaginat că în același timp Comunitatea ar putea să nu-i mai ajute pe acei cetățenii ai săi care se confruntă cu probleme grave și, prin urmare, sper că Consiliul va ajunge la o înțelegere în această privință.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE) – (HU) Aș dori să felicit Comisia Europeană și raportorul, domnul Siekierski, privind această inițiativă excelentă, o confirmare a sensibilității sociale a Uniunii Europene și Comisiei.

Am două întrebări pe care aș dori să i le adresez Comisiei Europene. Prima se referă la cofinanțare: Sunt de acord cu raportul, dar aș dori ca doamna Fischer Boel să ia în calcul faptul că solicită cofinanțare de la statele membre mai sărace, cele cu bugete mai limitate, chiar acolo unde nevoia de hrană este mai mare.

A doua întrebare: cheltuielile de transport nu ar trebui limitate la 4,5% ci, pe baza principiului subsidiarității, ar trebui lăsate la alegerea statelor membre, deoarece ratele mai mici ar putea fi suficiente pentru a acoperi transportul.

În final, sigla Uniunii Europene ar trebui să fie imprimată în continuare pe etichetele produselor, deoarece acestea sunt furnizate de UE. În ultimul rând, având în vedere că nu cred că voi mai lua cuvântul în cadrul dezbaterilor, aș dori să îi mulțumesc doamnei Fischer Boel pentru perseverența sa timp de cinci ani. Aceasta și-a adus contribuția la istoria agriculturii europene.

Maria Petre (PPE-DE) - (RO) Ca deputat român, împreună cu colegii mei, susținem propunerile pe care raportorul nostru le-a făcut și vom vota în favoarea lor.

Famiiliile din orașele mici și din zonele rurale sunt cele mai afectate de sărăcie. În contextul crizei, extinderea programului alimentar și finanțarea sa din bugetul comunitar sunt pe deplin justificate.

Știm cu toții că măsurile din 2008 și bugetul alocat au fost insuficiente. Componenta agricolă și cea socială pot să justifice menținerea în cadrul politicii agricole comune a programului.

În noile state membre, cum ar fi și România, administrarea programului trebuie evident îmbunătățită. Depozitarea produselor și costurile administrative trebuie gestionate eficient, așa încât ponderea acestora în prețul de piață să nu depășească 20 - 25%.

În final, aș vrea să îi mulțumesc dlui Siekierski și să îl felicit pentru propunerile pe care le-a făcut.

Francesco Ferrari (ALDE) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, înainte de toate această propunere – atât din partea raportorului cât și a Comisiei – este un pact important pentru a furniza fonduri în vederea diminuării impactului spiralei prețurilor alimentelor din Comunitate, care pune în dificultate un număr crescut de persoane și face ca furnizarea ajutorului alimentar să fie mai costisitoare.

Acest acord nou, care are sprijinul meu, va face programul mai eficient și actualizat atât în ce privește politica agricolă cât și din punct de vedere social. În plus, sunt de acord că inițiativa ar trebui menținută în cadrul PAC, așa cum sugerează Comisia.

După cum știm, PAC furnizează în prezent ajutor alimentar acelor grupuri de populație care trăiesc în condiții mizerabile. Într-adevăr, măsura pe care o vom adopta a inspirat întotdeauna un larg consens, într-o asemenea măsură încât în 2006 13 milioane de persoane și 15 state în 2008, de fapt 19 state, cred că din acest punct de vedere ... (*Președintele a întrerupt vorbitorul*).

PREZIDEAZĂ: DOMNUL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN) – (PL) Domnule președinte, aș dori să atrag atenția asupra a trei aspecte. În primul rând, doresc să vă reamintesc că unul dintre principalele obiective ale politicii agricole comune constă în asigurarea accesului la alimente pentru locuitorii Uniunii Europene, la prețuri adecvate, ceea ce înseamnă că pentru persoanele cu venituri reduse sau fără venituri alimentele vor fi gratuite.

În al doilea rând, venitul locuitorilor UE și în special al celor din noile state membre lasă mult de dorit. În toate noile state membre, numărul de locuitori cu venituri sub 40% din media UE se ridică la 50%, deci aproape jumătate din populația acestor țări are astfel de venituri reduse. Aceste date au fost înregistrate înainte de criză. Având în vedere criza, în următorii câțiva ani, situația se va înrăutăți.

Susțin, deci, continuarea programului de distribuire gratuită a alimentelor pentru persoanele cele mai defavorizate, pentru care UE va alocă aproape 500 de milioane de euro în 2009, dintre care aproximativ 100 de milioane de euro pentru țara mea, Polonia. Sper că președinția cehă va reuși să obțină acordul Consiliului privind forma finală a programului ... (*Președintele a întrerupt vorbitorul*)

Ljudmila Novak (PPE-DE) – (SL) Ne-am preocupat de eradicarea foametei în Africa și în alte state defavorizate, însă am fost chiar noi afectați de foamete și sărăcie.

Acesta este și cazul țării mele, Slovenia, unde, din păcate, nevoia de asistență socială este tot mai mare, în pofida unui nivel de trai foarte ridicat. Conform informațiilor din presă, rezervele de alimente ale organizațiilor umanitare sunt aproape epuizate.

Având în vedere că majoritatea statelor membre ale UE încă au cantități abundente de alimente, ar fi inuman ca cetățenii noștri să sufere sau chiar să moară de foame. Supraviețuirea trebuie să prevaleze, fără îndoială, în fața oricăror altor investiții, care pot aștepta până când vor sosi vremuri mai bune.

Dacă statele membre nu pot asigura noi fonduri pentru alimente, probabil cea mai bună măsură ar fi să se apeleze la stocurile de intervenție urgentă. Sprijin acest program, însă, în același timp, aș dori să solicit tuturor colegilor și tuturor cetățenilor UE să acorde atenție disconfortului celor din jurul nostru.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE) – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să-i mulțumesc domnului Siekierski pentru raportul său privind programul comunitar de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate, care reprezintă un instrument valoros pentru reglementarea pieței și, deci, trebuie să rămână în cadrul PAC.

Deși nivelul mediu de trai din Uniunea Europeană este printre cele mai ridicate din lume, unii cetățeni nu pot cumpăra suficiente alimente. Se estimează că 43 de milioane de persoane din UE sunt amenințate de sărăcie alimentară, iar cifra a crescut constant în ultimii ani.

Furnizarea de ajutoare alimentare a devenit din ce în ce mai scumpă din cauza prețurilor tot mai mari înregistrate în ultima vreme la o gamă largă de produse, motiv pentru care sprijinul acordat prin intermediul programului european este și mai urgent.

Mariann Fischer Boel, membru al Comisiei – Domnule președinte, doresc să mulțumesc tuturor pentru toate comentarii. În general, reacțiile la propunerea pentru persoanele cele mai defavorizate sunt pozitive.

Domnule președinte, îmi permiteți să fac referire la câteva comentarii emise astăzi aici? În primul rând, consider că toți trebuie să reținem că sărăcia nu afectează doar anumite regiuni sau zone din statele membre. Din păcate, este o problemă cu care se confruntă toate statele membre. Este adevărat că dimensiunile problemei și mijloacele disponibile pentru remedierea acesteia nu sunt identice la nivel comunitar. Alocarea bugetului către statele membre, precum și procentele diferențiate de cofinanțare pentru țările implicate și cele neimplicate în procesul de coeziune, iau deja în calcul capacitatea financiară a fiecărei țări. Aceasta înseamnă că, într-un final, așa-numitele "noi" state membre vor avea la dispoziție mai mulți bani decât astăzi.

În ceea ce privește bugetul, doresc să vă reamintesc că am mărit cu două treimi (aproximativ 500 de milioane de euro) bugetul disponibil pentru programul pentru persoanele cele mai defavorizate și consider că această măsură, împreună cu cofinanțarea nou introdusă, va contribui la găsirea unor soluții pentru câteva din probleme. Trebuie să reținem faptul că acest program este unul voluntar. Desigur, statele membre cu un sistem social nu au nevoie să folosească acest program. Nu încercăm să înlocuim politicile sociale deja puse în aplicare în statele membre și care, într-o anumită măsură, sunt gestionate și de ONG-uri. Intenția noastră este să ajutăm furnizând alimente și consider că acesta este scopul central al politicii agricole.

Consider că modificările pe care le-am propus merg în direcția corectă. Sunt de părere că prevederile sunt rezonabile și bine echilibrate. Acest program – care sperăm că va fi votat și de Parlament – va putea face față provocărilor viitorului. Ar fi greu ca cineva să se declare împotriva acestui program sau să i se opună, având în vedere că șomajul crește dramatic în întreaga Europă, determinând astfel creșterea numărului persoanelor sărace. Sper, deci, că acest Parlament extrem de responsabil îi va acorda votul său de încredere.

Czesław Adam Siekierski, raportor – (PL) Doresc să răspund unora dintre aspectele aduse în discuție. În primul rând, am spus că mă opun cofinanțării, dar am și subliniat faptul că ne aflăm într-o perioadă de criză economică, iar numărul săracilor și al șomerilor este în creștere. Vom evalua programul în 2011 sau 2012 și atunci ne vom gândi dacă trebuie să continuăm cofinanțarea. Să avem, deci, răbdare și să nu facem acest lucru în timpul crizei.

În al doilea rând, împărtășesc opinia comisarului privind dificultatea de a distribui doar alimente produse în UE, pentru că vor crește costurile și se va dezvolta partea administrativă a programului. În al treilea rând, să luăm exemplul SUA, unde, conform legii agricole, s-au alocat sume semnificative pentru susținerea agriculturii, prin finanțarea unor cartele de hrană gratuite. În al patrulea rând, invit să ni se alăture și statele care nu participă la program. Programul este deschis. În al cincilea rând, fondurile alocate prin program nu limitează accesul agricultorilor la politica agricolă comună, deoarece există economii la nivelul PAC.

În cele din urmă, doresc să revin la surse. După cum știm, obiectivele PAC au fost formulate în Tratatul de la Roma. În acestea s-a vorbit despre necesitatea asigurării accesului populației la alimente la prețuri convenabile și despre garantarea unui nivel adecvat al veniturilor agricultorilor. Putem spune că acestea sunt, în primul rând, aspecte legate de producție, care definesc volumul esențial al producției. În al doilea rând, acestea sunt probleme sociale, deoarece vorbim despre prețurile adecvate – astfel încât consumatorii să-și poată permite produse alimentare. Tratatul de la Roma definește astfel anumite obiective sociale. În al treilea rând, există și obiective economice, respectiv asigurarea unor venituri adecvate pentru agricultori.

Vorbind despre prețuri adecvate pentru consumatorii săraci, deseori șomeri, alimentele trebuie să fie accesibile la prețuri mult mai scăzute sau pur și simplu furnizate gratuit, desigur, în cadrul unor programe speciale și cu anumite condiții. Pe scurt, trebuie spus că PAC include și anumite elemente de politică socială.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc azi la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris – (PL) Raportul domnului Siekierski privind distribuirea alimentelor către persoanele cele mai defavorizate ridică probleme discutate în Regulamentele Consiliului privind finanțarea politicii agricole comune și anumite prevederi în acest sens. Ne confruntăm cu o situație ce ne arată că la nivelul Uniunii Europene există și multe zone afectate de sărăcie și penurie. Cele mai afectate sunt cel mai adesea persoanele din sate și orașe mici, inclusiv mulți copii. Conform statisticilor oficiale, aproximativ 80 de milioane de europeni trăiesc sub limita sărăciei. Există pericolul ca actuala criză și creșterea șomajului să mărească aceste cifre alarmante.

Faptul că suma alocată programului de ajutor alimentar pentru locuitorii cei mai săraci ai UE va crește de la 305 milioane de euro la 500 milioane de euro este în sine un semn pozitiv. Consider, însă, că sistemele din statele membre trebuie modificate, astfel încât să se elimine sau cel puțin să se limiteze considerabil această situație rușinoasă. Principala cauză a acestor probleme o reprezintă șomajul și prețurile mult prea ridicate ale alimentelor (comparând remunerația primită de agricultori pentru produse și prețul de vânzare din magazine). De asemenea, sistemul nostru de asistență socială este departe de a fi perfect.

În final, doresc să subliniez faptul că este important ca alimentele utilizate în cadrul programului de ajutor să fie de calitate bună, să fie cât mai proaspete și să provină de la ferme locale.

3. Recursuri colective (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind recursurile colective.

Meglena Kuneva, membră a Comisiei – Domnule președinte, de la începutul legislaturii, recursurile s-au aflat, după cum știți, pe lista mea de priorități. Consider că drepturile materiale își arată eficiența doar atunci când sunt susținute de o aplicare și un proces eficace al recursurilor pentru consumatori. Din ce în ce mai des, mulți consumatori înregistrează pierderi, ca urmare a aceluiași practici sau a unor practici ilegale similare utilizate de un comerciant și nu au dreptul la recurs.

Comisia a examinat problema cu care se confruntă consumatorii în obținerea recursului pentru cererile colective. Am organizat studii, am discutat problema cu părțile interesate, am efectuat sondaje și o consultare pe internet, iar recent am publicat o carte verde care a primit peste 170 de răspunsuri.

Deși consultarea s-a încheiat în mod oficial la 1 martie 2009, încă primim comentarii și pot deja să vă spun că, pe măsură ce adunăm mai multe probe, ne convingem din ce în ce mai mult că există o problemă. De aceasta trebuie să găsim o soluție în spiritul justiției și al unei economii europene sănătoase.

Cartea verde privind recursurile colective ale consumatorilor a propus diverse modalități de abordare a acestei probleme. O analiză preliminară a răspunsurilor primite arată că părțile interesate recunosc situația prezentă nesatisfăcătoare a recursurilor colective la nivelul statelor membre. Există consens în legătură cu necesitatea luării de măsuri suplimentare pentru a le oferi consumatorilor posibilitatea de recurs și, deci, pentru a le reinstaura încrederea în piață.

Organizațiile de protecție a consumatorilor se declară în favoarea unor măsuri obligatorii pentru o schemă juridică de recurs colectiv în toate statele membre, în combinație cu alte opțiuni, precum extinderea mecanismelor existente ale căilor alternative de soluționare a conflictelor la cererile colective. Întreprinderile vor favoriza mecanismele căilor alternative de soluționare a conflictelor.

În câteva săptămâni, după ce vom fi analizat în mod adecvat toate reacțiile, vom publica răspunsurile împreună cu o declarație privind feedback-ul primit, iar înaintea verii vom sublinia diferite moduri de soluționare a problemei cererilor colective. Aceasta nu va fi pur și simplu o repetare a celor patru opțiuni din Cartea verde. Gândirea noastră se dezvoltă având în vedere răspunsurile la consultarea privind Cartea verde. Pe baza rezultatului tuturor consultărilor, Comisia va examina atent impactul economic și social asupra persoanelor interesate, inclusiv costurile și beneficiile generate de posibilele opțiuni. Pe 29 mai vom avea o ședință în care vom comunica persoanelor interesate concluziile noastre preliminare.

Doresc să menționez că, indiferent ce drum vom urma, nu vom repeta situația din Statele Unite. Vom urma cultura juridică europeană și vom lua în calcul experiențele statelor membre. Odată ce opțiunile vor deveni clare, Parlamentul European, statele membre și persoanele interesate vor fi la fel de convinse ca mine că nu numai că există o problemă, ci și că trebuie și poate fi găsită o soluție eficientă la nivel european.

De ce să suferă întreprinderile cu reputație din cauza concurenței neloiale, care înregistrează profit atunci când consumatorii nu sunt despăgubiți? Subliniez "despăgubiți". Aceasta este natura recursului la care aspirăm. De ce să renunțe consumatorii la așteptările lor legitime de a fi despăgubiți și de ce să accepte societatea lacunele nivelului de trai și ale justiției?

Am încredere că vom găsi o soluție care să asigure un echilibru între îmbunătățirea accesului consumatorilor la recurs și evitarea cererilor nejustificate. Un recurs eficient va accentua încrederea consumatorilor în piața internă și în ceea ce poate face Europa pentru ei. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere realitatea crudă a crizei economice și financiare de astăzi. După cum știți, în lunile următoare vor avea loc multe schimbări instituționale, care pot influența programarea și prezentarea lucrărilor noastre privind recursul colectiv.

În ceea ce privește inițiativa Comisiei privind acțiunile în despăgubire pentru încălcarea reglementărilor europene antitrust, vă pot asigura că opinia Parlamentului, care menționează că aceste două inițiative privind recursul colectiv trebuie să fie coerente, este împărtășită și de Comisie. Într-adevăr, coerența nu înseamnă că inițiative politice diferite trebuie să folosească aceleași mecanisme pentru a atinge aceleași obiective. De asemenea, vă pot asigura că voi acorda în continuare atenție acestui subiect și că voi continua să lucrez asupra lui până la sfârșitul legislaturii, cu aceeași energie și vigoare ca până acum, desigur, cu sprijinul și ajutorul neprețuit al Parlamentului.

Malcolm Harbour, în numele Grupului PPE-DE – Domnule președinte, este o plăcere să o primim din nou în plen pe doamna comisar Kuneva. Doamnă comisar, cuvintele dumneavoastră privind energia și vigoarea în protejarea intereselor consumatorilor vă descriu cel mai bine activitatea. Împreună cu toți membrii Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, v-am admirat aceste calități și vă încurajăm să continuați aceste lucrări.

În ceea ce privește propunerea privind recursul colectiv, cred că abordarea dumneavoastră este perfect corectă. S-a spus că acest aspect este unul deosebit de complex. Acesta implică nu numai măsuri la nivel european, ci și probleme foarte dificile privind angajamentul față de legislația națională și regională și, mai presus de toate, după cum ați indicat, consumatorul trebuie să se afle în centrul atenției.

Ați fost coerentă spunând că încrederea consumatorilor în piața internă și comerțul transfrontalier este unul din aspectele fundamentale care trebuie avute în vedere pentru că, altfel, consumatorii nu vor avea drept de acces, de utilizare și de exercitare a opțiunilor la nivel internațional. Consider că acest aspect este esența discuției de astăzi.

Mai presus de toate, consider că este foarte importantă programarea și complexitatea soluțiilor, pentru că ați evocat o gamă variată de soluții, însă este destul de clar că soluțiile ce pot implica anumite mecanisme juridice la nivel european vor necesita cu siguranță mai mult timp și pot fi mai controversate decât apelarea la câteva măsuri alternative de soluționare a conflictelor sau chiar punerea în aplicare a măsurilor existente de cooperare cu consumatorii. Cred că toți membrii acestei comisii își amintesc că, de fapt, cooperarea tot mai strânsă cu consumatorii a fost un aspect prezentat în cadrul comisiei noastre în legislatura anterioară și am dori ca acest lucru să devină realitate. Consider că există un dispozitiv care le poate furniza consumatorilor tipul de recurs pe care îl căutăm, nu doar în cazul cererilor colective, ci și în soluționarea cât mai eficace a cererilor transfrontaliere. Dacă putem stabili aceste priorități și ne putem organiza astfel încât să ajungem rapid la cele mai bune soluții, acesta este drumul pe care îl recomand pentru a progresa.

Evelyn Gebhardt, în numele Grupului PSE – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, vă mulțumesc pentru preluarea inițiativei Grupului Socialist din Parlamentul European și pentru prezentarea acestui aspect deoarece problema este una importantă pentru cetățeni.

Am cu mine telefonul mobil. Mulți tineri mi-au spus că au numeroase probleme pentru că, din cauza unui contract în care s-au văzut implicați în mod involuntar – pentru tonurile de apel, de exemplu – li se deduce o sumă de bani în fiecare lună, timp de cinci, șase, șapte, opt luni. Nimeni nu ajunge la tribunal pentru 5 euro, dar dacă un milion de cetățeni se confruntă cu această problemă, iar o companie câștigă, în mod incorect, 5 milioane de euro, acesta este un caz de concurență neloială față de întreprinderile din Uniunea Europeană care se comportă corect. Din acest motiv, este foarte important să acordăm atenție acestei probleme.

De asemenea, este important ca persoanele, tinerii, părinții care se confruntă cu această problemă să aibă la dispoziție instrumente legale pentru a se putea apăra. Într-un moment în care Europa se dezvoltă în mod integrat, în care se fac cumpărături pe internet, este important să stabilim aceste instrumente transfrontaliere care să permită o utilizare corespunzătoare a noilor tehnologii. Prin urmare, în opinia Grupului meu, trebuie examinată acțiunea de grup prevăzută pentru aceste instrumente, pentru a se stabili dacă ele se pot folosi la nivelul Uniunii Europene. Totuși, după cum ați spus și dumneavoastră, doamnă comisar, aceste instrumente trebuie elaborate astfel încât să se prevină producerea extremelor înregistrate în SUA, de exemplu, acestea trebuind, de asemenea, să fie adaptate la propriul nostru sistem juridic. Trebuie să lucrăm asupra acestui aspect și dorim să aprofundăm acest subiect în următoarele luni.

Doamnă comisar, știți că suntem de partea dumneavoastră în această problemă. Atunci când este vorba de punerea în aplicare a drepturilor cetățenilor, social-democrații se implică în permanență.

Andreas Schwab (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, vă mulțumesc foarte mult pentru șansa acordată de a participa la această dezbatere. Doamnă Kuneva, mă bucur că, la cererea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, ați făcut ca propunerea privind recursul colectiv de la Direcția Generală Concurență, care inițial preconiza reglementarea acestui aspect conform practicii din SUA, să fie dezvoltată în baza unei abordări orizontale, asigurând un tratament egal pentru toată lumea la nivelul Uniunii Europene – pentru întreprinderile mici și mijlocii, consumatori, muncitori și întreprinzători. Acesta este un pas important, pe care dorim să îl susținem într-un mod foarte constructiv și pozitiv.

Știm că, în multe situații individuale, o solicitare comunitară de aplicare a drepturilor colective are un succes mai mare decât aplicarea individuală. Suntem, însă, convinși că modalitatea de a diferenția acțiunile sumare

care îi protejează cel mai bine pe consumatori nu este recursul colectiv, ci soluționarea publică a acestor cereri, de exemplu așa cum se întâmplă în legislația germană, prin plângerile împotriva concurenței neloiale, deoarece consumatorii individuali se vor gândi foarte bine dacă să apeleze la un avocat și să lanseze o acțiune în justiție, pentru suma de 4,99 euro sau dacă ar fi mai bine ca aceste cereri să fie monitorizate permanent la nivel public de către un mediator și să le fie dat curs prin mijloacele corespunzătoare. Astfel, în ceea ce privește problema corelării acestor două elemente, cred că trebuie să vedem cum putem ajuta consumatorii cât mai eficient, pentru că aceștia nu au timp să meargă la avocat, ci doresc să primească ajutor rapid și simplu.

A doua problemă pe care o consider importantă – și aici, Direcția Generală s-a descurcat foarte bine – este o discuție interesantă în cadrul reprezentanței bavareze de la Bruxelles, unde, ca răspuns la întrebarea dacă se poate elimina tipul de recurs colectiv din SUA, prin mijloace legale europene, un reprezentant al Direcției Generale a declarat în mod clar "nu, nu se poate". Din punctul nostru de vedere, aceasta înseamnă că nu trebuie să desconsiderăm complet acest model. Trebuie să îl discutăm în continuare, însă cu mare grijă și, de asemenea, să includem în discuție statele membre și opțiunile acestora, astfel încât să ne atingem obiectivele, respectiv un model european real, atrăgător pentru consumatori și care să protejeze întreprinderile mici și mijlocii.

Arlene McCarthy (PSE) – Domnule președinte, știu că doamna comisar este conștientă că mâine 4.000 de consumatori vor merge la Înalta Curte din Marea Britanie pentru a solicita despăgubiri pentru reacțiile alergice severe, spitalizarea și decesul provocate de utilizarea unui produs chimic la canapele și produse electrocasnice, care a fost acum interzis în UE. Cazuri și vătămări similare s-au raportat în Franța, Suedia și Polonia. La nivel european există mii de consumatori care pot să fi fost afectați de acest produs toxic.

Consider că cetățenii susțin intervenția europeană atunci când aceasta ajută în mod real consumatorii la soluționarea unor probleme reale. În aceste cazuri, ajutorul real înseamnă să le dăm dreptul să formuleze acțiuni colective, indiferent de locul în care cumpără produse sau servicii. Din acest motiv, comisia noastră a lansat o consultare online privind propunerea Comisiei pentru drepturile consumatorilor. Am primit numeroase răspunsuri, dintre care multe răspunsuri ale firmelor și consumatorilor subliniau necesitatea unui acces eficient la soluțiile și recursul transfrontalier.

Consider că există destule cazuri, precum cel al produsului toxic folosit la canapele, în care avem suficiente dovezi care demonstrează că este nevoie de o gamă de opțiuni pentru recursul colectiv, nu doar pentru a îmbunătăți accesul la justiție, ci și pentru a descuraja practicile comerciale ilegale sau neloiale. Desigur, comisia noastră dorește ca populația să aibă acces la mecanisme ieftine, precum modalitățile alternative de soluționare a conflictelor, însă consider că dezbateră de astăzi se referă în primul și în primul rând la identificarea căilor practice de a ne ajuta în mod real consumatorii și cetățenii, de a ne asigura că au acces la un comerț loial, la recurs real și la soluții la fel de reale.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a spune că și noi salutăm în principiu propunerea Comisiei Europene și această Carte verde.

După cum au spus și antevorbitorii mei, fără îndoială există un fenomen "de masă", în care pierderile relativ mici afectează un număr mare de persoane. Pierderile individuale sunt mici, însă volumul global este ridicat. Avem nevoie de un instrument care să soluționeze această problemă. Din punctul meu de vedere, este bine să existe o astfel de propunere.

Vorbind în continuare despre punctele pozitive, salut, de asemenea, faptul că, în Cartea verde, Direcția Generală Sănătate și Protecția Consumatorilor a subliniat problema mecanismelor alternative de soluționare a conflictelor. Această abordare este complet diferită față de cea din Cartea albă a Direcției Generale Concurență, care a fost dezbătută ieri în Parlament și care, până acum, a ignorat complet posibilitatea de stabilire a unor mecanisme de soluționare a conflictelor fără a se ajunge în instanță. Consider că Direcția Generală Sănătate și Protecția Consumatorilor a realizat progrese mai mari cu Cartea sa verde decât membrii Direcției Generale Concurență.

Doresc, însă, să menționez două aspecte care, în opinia mea, trebuie considerate comentarii critice. Peste câteva minute, Parlamentul va adopta raportul meu privind Cartea albă a Direcției Generale Concurență. Cu o majoritate covârșitoare, Parlamentul va solicita Comisiei Europene să aleagă o abordare orizontală în soluționarea acestei probleme.

Nu trebuie să se ajungă la instrumente sectoriale: unul pentru protecția consumatorilor, unul pentru legislația antitrust, altul pentru piața de capital, poate altul pentru mediu, poate altul pentru afaceri sociale; toate se vor contrazice, toate vor încălca sistemele legale ale statelor membre și, într-un final, vor produce confuzii

juridice insurmontabile. Am văzut multe exemple de acest gen în trecut. Mă gândesc la dezbaterile privind Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale, pe care am combinat-o ulterior într-un singur instrument, deoarece fragmentarea nu mai putea fi gestionată în mod corect. Comisia nu trebuie să comită din nou aceeași greșeală. Trebuie să susțină o abordare orizontală încă de la început. Aceasta este poziția clară a Parlamentului, după cum se va vedea în câteva minute.

O ultimă chestiune: salut faptul că am stabilit că nu dorim o industrie a reclamațiilor, pe baza modelului american cu o cifră de afaceri anuală de 240 de miliarde de dolari, de pe urma căreia profită doar avocații, iar consumatorii nu primesc nimic. Dorim ca în Europa să primeze legea și dorim să ne păstrăm sistemul tradițional și modalitatea de a înțelege legea.

Martí Grau i Segú (PSE) – (ES) Domnule președinte, pe o piață fără frontiere cum este Europa, este important să asigurăm o concurență sănătoasă, dar și să protejăm cu mare atenție consumatorii.

În ultimul secol au fost eliminate barierele în comerțul cu produse, însă, în cea mai mare parte, aceste bariere încă există pentru consumatori.

Există cazuri frecvente în care consumatorii sau organizațiile de protecție a consumatorilor nu denunță practicile comerciale abuzive, pentru că toată lumea știe că despăgubirile sunt greu de obținut.

Recursul colectiv reduce eforturile atunci când sunt afectate mai multe persoane și oferă mai multe șanse de a ajunge la un acord privind despăgubirile. Datorită naturii transfrontaliere a unei mari părți a tranzacțiilor economice din Uniunea Europeană, acest drept la acțiuni colective nu poate fi restrâns la limitele naționale.

Avem nevoie de o inițiativă reală, la nivelul întregii Europe, care ar trebui să realizeze, într-o anumită proporție, armonizarea sau alinierea sistemelor naționale existente, pentru a putea fi eficientă. Obiectivul modelului de opțiune trebuie să fie acela de a furniza acces la sistem pentru consumatori și de a evita cheltuielile și birocrația excesivă.

Prin urmare, consider că trebuie să li se acorde prioritate procedurilor alternative de soluționare a conflictelor pentru că oferă o flexibilitate mai mare și, de asemenea, simplifică și reduc cheltuielile aferente demersurilor legale.

Reinhard Rack (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, membrii Parlamentului sunt de acord că trebuie să asigurăm consumatorilor o protecție mai ridicată, în special în cazurile în care aceștia nu întrevăd o posibilitate de succes pentru o reclamație individuală, pierderile înregistrate la nivel individual fiind foarte mici, însă și foarte numeroase. Problema constă în organizarea protecției consumatorilor și îmbunătățirea acesteia. Din acest punct de vedere, consider că este foarte important – și îi sunt recunoscător Comisiei pentru aceasta – să examinăm toate alternativele și toate aspectele acestei probleme complexe și doar după o analiză atentă să luăm hotărâri în privința soluțiilor.

În acest context, doresc să abordez un aspect care nu a fost încă menționat. Am aflat deja – iar numărul acestor cazuri este în creștere – că, pentru multe organizații non-guvernamentale și multe asociații de protecție a consumatorilor, posibilitatea organizării unor reclamații colective devine material publicitar. Trebuie să avem în vedere acest pericol, astfel încât să nu ajungem la a îi ajuta pe cei care nu au nevoie de ajutor și a-i neglija pe cei care au nevoie.

Meglena Kuneva, membră a Comisiei – Domnule președinte, doresc să mulțumesc tuturor pentru opiniile lor valoroase. Într-un fel, multe îmi sunt familiare pentru că am discutat, pas cu pas, cele mai importante preocupări și speranțe ale dumneavoastră pentru realizarea recursului colectiv în Europa.

Doresc să subliniez încă o dată că sunt complet de acord cu dumneavoastră și că nu doresc introducerea unor acțiuni de tip american în cultura europeană. Știu că aceasta este una din cele mai mari preocupări ale dumneavoastră. După cum a menționat și doamna McCarthy, este vorba despre despăgubiri. Această situație are loc deja în Marea Britanie, însă nu are nicio legătură cu subiectul discuției noastre și cu măsurile pe care le propun în acest sens.

Din acest punct de vedere, doresc să subliniez următoarele. Verificarea necesității reale a recursului colectiv: da, facem acest lucru și vom continua aceste acțiuni după Cartea verde. Respectarea constrângerilor constituționale: da. Evitarea unor acțiuni de tip american: da. Asigurarea despăgubirilor, inclusiv a tuturor cheltuielilor suportate de consumatori, însă, în același timp, excluderea oricărui element de despăgubire punitivă: da, avem în plan acest lucru. Descurajarea reclamațiilor nefondate, după cum a menționat domnul Rack: da. Promovarea unor căi alternative de soluționare a conflictelor: desigur, pentru că necesită mai puțin

timp, sunt mai accesibile și mai simple și pentru consumatori și pentru firme și, de asemenea, respectă principiul subsidiarității.

Acestea fiind spuse, doresc să subliniez că suntem perfect conștienți de provocări și că suntem gata să le facem față și să elaborăm o propunere bună, pas cu pas, în consens și înțelegere cu dumneavoastră.

Apreciez faptul că astăzi toți recunoaștem că există o problemă și suntem gata să o rezolvăm. Acesta este, deci, un foarte bun punct de plecare pentru următoarea fază a dezbaterilor. Aceasta fiind provocarea cu care ne confruntăm, doresc să subliniez abordarea comună, abordarea orizontală cu comisarul Kroes, la care a făcut referire domnul Lehne. Există o cooperare foarte strânsă între comisarul Kroes și persoana mea, dar și la nivelul serviciilor din care facem parte, pentru a ne asigura că inițiativa noastră este coerentă și că există sinergii.

Principiul coerenței nu elimină ideea că situațiile specifice au nevoie de soluții specifice. Fiecare dintre aceste două inițiative se axează asupra unui aspect particular. În timp ce Cartea verde pentru consumatori se referă la recursurile pentru încălcarea legislației în domeniul protecției consumatorilor, Cartea albă privind concurența abordează strict încălcările legislației concurenței. O altă diferență majoră între cele două inițiative este aceea că, în timp ce Cartea verde pentru consumatori se referă doar la recursurile pentru consumatori, mecanismul sugerat în Cartea albă privind concurența se adresează și consumatorilor și întreprinderilor.

Provocarea mea este, deci, realizarea unui recurs eficace pentru consumatori și, astfel, restabilirea încrederii lor în piață. Din discuțiile anterioare, știu că Parlamentul European ne susține în eforturile noastre de atingere a acestui obiectiv. Doresc să subliniez din nou faptul că Parlamentul, împreună cu statele membre și părțile interesate, va fi convins nu doar că există o problemă, ci și că trebuie și poate fi găsită o soluție eficientă și echilibrată la nivel european.

Doresc să vă mulțumesc pentru această dezbatere fructuoasă și pentru opiniile dumneavoastră valoroase și sper că vom lucra împreună în această direcție în lunile viitoare.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), în scris – (RO) Aș dori să salut eforturile Comisiei Europene de a îmbunătăți metodele prin care consumatorii își pot impune drepturile pe teritoriul Europei. Opțiunile prezentate în Cartea Verde trebuie discutate în detaliu. Un lucru însă este deja cert: opțiunea nr. 4, care ar introduce o clasă de acțiuni de tip „opt-out” și oferă organizațiilor de consumatori o parte din plățile compensatorii, nu este sustenabilă (viabilă).

Dacă ne dorim să creștem încrederea consumatorului în piața internă, trebuie să avem în vedere o combinație a opțiunilor 2 și 3, adică trebuie să creăm o rețea la nivel european de autorități publice executive naționale, care să beneficieze de mai multe puteri pentru a interveni eficient în cazul revendicărilor de masă internaționale (peste hotare). Mai mult, trebuie să revizuim mecanisme alternative de soluționare a diferendelor existente și, eventual, să introducem un nou mecanism care să permită o aplicare (executare) mai eficientă a drepturilor consumatorilor și în afara tribunalelor.

Aș dori să închei subliniind că trebuie să ne asigurăm că avem o abordare orizontală privind mecanismul de recurs colectiv, că evităm astfel fragmentarea legislației naționale, că obținem un instrument unic comun statelor membre.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.35 a.m. și a fost reluată la ora 12.05 p.m.)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL ONESTA

Vicepreședinte

4. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul voturilor: vă rugăm să consultați procesul verbal)

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE) – (IT) Domnule președinte, un singur lucru, cât timp deputații iau loc.

Am schimbat Regulamentul de procedură deoarece se pierdea prea mult timp cu dezbateri inutile și am decis să nu organizăm o dezbatere cu privire la raportul Auker. Am pierdut o jumătate de oră fără să facem nimic, timp în care am fi putut să dezbaterem un text de mare interes pentru cetățeni.

Președinte – Observația dvs. va fi transmisă organismelor competente.

*
* *

4.1. Carte Albă: Acțiuni în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE în domeniul concurenței (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (vot)

4.2. Distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate (modificarea „Regulamentului unic OCP”) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (vot)

- *Înainte de votare*

Czesław Adam Siekierski, raportor – (PL) Domnule președinte, adoptarea raportului de astăzi privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate ale Comunității, va transmite un semnal pozitiv cetățenilor, și anume că Uniunea Europeană le ajută pe persoanele cele mai defavorizate și sărace ale Comunității cu produse alimentare gratuite. Programul distribuirii produselor alimentare, la fel ca și programele „Fruite la școală” și „Lapte la școală”, schimbă atitudinile față de UE, iar astfel UE devine mai prietenoasă și mai apropiată de două grupuri sociale importante – cei defavorizați și cei tineri. Prin urmare, solicit votarea acestui raport. Astfel, vom arăta că Parlamentul European este aproape de oameni și de problemele acestora.

(Aplauze)

4.3. referitor la acordul de liber schimb UE-India (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (vot)

4.4. Responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (vot)

4.5. Prețurile la alimente în Europa (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (vot)

- *Înainte de votare*

Katerina Batzeli, raportoare – (EL) Domnule președinte, ar fi foarte interesant dacă am putea compara votul privind raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare regională cu propunerile alternative de rezoluții din partea a patruzeci de deputați și a Grupului ALDE. Am descoperi următoarele:

- în primul rând, că un total de 15 propuneri au fost modificate fără a se fi trimis niciun mesaj;
- în al doilea rând, că în afara aspectului cantitativ, există și unul politic, având în vedere că propunerea alternativă elimină orice referire la rolul și responsabilitatea marilor lanțuri comerciale en-gros și en-detail;
- în al treilea rând, că declarația scrisă a Parlamentului European, însoțită de 439 de semnături ale deputaților care doresc ca sectoarele să fie controlate și să funcționeze corect, își pierde din start valabilitatea; și
- în al patrulea rând, că toate politicile comerciale neechitabile au fost eliminate sau înfrumusețate și că s-a mers chiar până la respingerea recomandării de a crea o bază de date la nivel european pentru prețurile oferite producătorilor agricoli și prețurile de consum, care să fie accesibilă tuturor cetățenilor și consumatorilor.

Obiectivul Comisiei pentru agricultură și al Grupului la nivel înalt este acela de a examina practicile competitive și transparența pieței interne în sectorul produselor alimentare. Astăzi suntem judecați cu toții.

Astrid Lulling (PPE-DE) – (FR) Domnule președinte, această declarație este totuși uimitoare.

Pur și simplu am dorit să le spun colegilor mei deputați că sunt unul dintre autorii rezoluției alternative. Suntem în Uniunea Europeană, nu în Uniunea Sovietică.

(Aplauze)

Președintele – Sunt convins, doamna Lulling, că acest detaliu nu le-a scăpat deputaților, dar i-am dat cuvântul raportoarei noastre pentru că aceasta nu a avut ocazia să vorbească în timpul dezbaterilor. După cum știți, are dreptul la două minute; prin urmare, timp de două minute, are toată libertatea. Acest lucru a fost respectat.

4.6. Impactul urbanizării extinse din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului și a aplicării legislației comunitare, pe baza petițiilor primite (A6-0082/2009, Margrete Auken) (vot)

- Înainte de votare

Michael Cashman (PSE) – Domnule președinte, aș dori să informez Parlamentul European că, din principiu, doresc să-mi retrag numele de pe propunerea alternativă de rezoluție a Grupului Socialist privind raportul Auken. Mai mult decât atât, după cinci ani în care am lucrat la această chestiune, doresc să-i informez pe domnii deputați că voi vota împotriva ambelor propuneri alternative de rezoluție și în favoarea raportului Auken.

(Aplauze)

Margrete Auken, raportoare – (DA) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, dragi cetățeni ai UE, acest raport este rezultatul unei munci asidue în cadrul Comisiei pentru petiții, în care au fost implicați deputați din toate grupurile politice. Aș dori să le mulțumesc atât președintelui, cât și raportorilor alternativi, pentru munca extraordinară pe care au depus-o. În calitate de raportoare pentru avizul comisiei, m-am dedicat în totalitate acestei chestiuni. Bineînțeles că aceasta a avut un efect puternic asupra vieților a zeci de mii de cetățeni ai UE care locuiesc în Spania și că a afectat atât zona rurală a Spaniei, cât și economia acesteia. Raportul a fost acum aprobat de către comisie, după ce a fost adoptat cu o majoritate de două treimi. Este un text cuprinzător, care face diferența dintre multiplele aspecte ale procesului de urbanizare din Spania.

Există problema drepturilor fundamentale ale cetățenilor europeni, care includ dreptul la proprietatea dobândită în mod legal. Parlamentul European s-a angajat deja să respecte aceste drepturi, iar toate statele membre sunt obligate să le respecte. Există problema impactului dezastruos al urbanizării extinse asupra mediului, mai ales în regiunile de coastă sau în insulele spaniole, dar și în alte zone, de exemplu în jurul Madridului. Există problema reaplicării Legii spaniole privind zonele de coastă, din 1988, care deodată poate să le refuze multor oameni dreptul de a locui în propriile case - și care, în multe cazuri, a dus chiar la demolarea caselor acestora. Apoi mai există problema miilor de presupuse case ilegale, construite cu aprobarea municipalităților și declarate ulterior ilegale, astfel încât cumpărătorul nevinovat să devină victima practicilor corupte de urbanizare. În cele din urmă, există problema lipsei securității juridice și a compensării adecvate a victimelor scandalurilor referitoare la proprietate.

Nu am niciun dubiu în privința responsabilității pentru aceste încălcări extinse ale dreptului comunitar și regret că aceste încălcări din partea autorităților municipale și regionale au subminat încercările multora de a crea o dezvoltare durabilă, în care o economie sănătoasă să meargă mână în mână cu respectul pentru mediu și pentru moștenirea culturală. Raportul merită o dezbatere corespunzătoare care să prezinte toate opțiunile. Este inacceptabil ca noile noastre reguli să împiedice acest lucru. Aceste reguli trebuie modificate cât mai curând cu putință, în special în cazul rapoartelor care se referă la plângeri din partea cetățenilor europeni. Solicit respingerea celor două rezoluții alternative. Deși se bazează pe raportul meu, ele nu sunt imparțiale. Nu reflectă evaluările detaliate și reale votate de către comisie.

4.7. Stadiul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din Statele Unite (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (vot)

4.8. Acordul comercial interimar cu Turkmenistan (vot)

- Înainte de votare

Daniel Caspary, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în conformitate cu articolul 170(4), solicit, în numele Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, amânarea votului final al raportului și al rezoluției pentru următoarea reuniune plenară.

Din dezbateră de ieri reiese că majoritatea deputaților ar putea să fie de acord cu semnarea acordului interimar, chiar dacă este vorba despre o decizie dureroasă. Mulți dintre deputați speră că, după ani de zile de blocaj, acordul va oferi o nouă calitate dialogului dintre Uniunea Europeană și Turkmenistan. Cu toate acestea, pentru majoritatea deputaților este important ca noi să nu acceptăm necondiționat toate cerințele Comisiei și ale Consiliului. Ca Parlament, avem nevoie de garanția Comisiei și a Consiliului că, în cazul în care situația drepturilor omului continuă să se înrăutățească, se va lua în mod serios în considerare suspendarea acordului, la cererea Parlamentului. Din păcate însă, Comisia a fost ieri numai parțial de acord cu acest lucru, iar Consiliul deloc. Prin urmare, solicit, în numele grupului meu, amânarea ambelor voturi finale până la momentul în care vom avea aceste garanții din partea Consiliului și a Comisiei.

(Aplauze)

Președintele – În conformitate cu articolul 170 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, intervenția anterioară a fost făcută de către un grup politic. Procedura întreabă dacă există vorbitori care doresc să se exprime în favoare sau împotriva.

Jan Marinus Wiersma, în numele Grupului PSE – Domnule președinte, sunt absolut de acord cu colegul nostru, domnul Caspary, în legătură cu faptul că ar trebui să amânăm nu numai votul final al rezoluției, dar și votul acestui raport - raportul de aviz conform - deoarece din dezbateră de ieri reiese foarte clar că în special Consiliul nu este pregătit să ofere Parlamentului European suficiente oportunități sau posibilitatea de a monitoriza cu adevărat situația din Turkmenistan și de a avea un impact asupra acesteia, pe baza unui astfel de acord. Având în vedere că nu am obținut suficiente garanții, susținem, de asemenea, propunerea domnului Caspary de a amâna aceste voturi.

Președintele – Voi înainta cererea pentru amânarea voturilor.

(Parlamentul a hotărât amânarea votului final)

Daniel Caspary (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, solicitarea se referea numai la amânarea voturilor finale, nu și a votului amendamentelor.

Președintele – Nu am avut această informație. Atunci va fi amânat numai votul final. Doresc să subliniez că vom vota mai întâi amendamentele.

Daniel Caspary (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, solicitarea mea a fost aceea de a amâna numai cele două voturi finale și de a vota amendamentele, astfel încât să ne rămână numai cele două voturi finale pentru una dintre următoarele reuniuni plene.

Președintele – De fapt, serviciile sesiunii au înțeles cu totul altceva, dar bineînțeles că îl vom urma pe raportorul nostru.

Așadar, dacă am înțeles bine, vom vota amendamentele aduse la raportul privind Turkmenistanul, și nu cele aduse la raportul dumneavoastră. Ne vom opri apoi înaintea votului final.

- Înainte de votul privind Amendamentul 2.

Hélène Flautre (Verts/ALE) – (FR) Domnule președinte, amendamentul excelent care a fost prezentat de grupul meu și care ne va permite să accentuăm puternic domeniul drepturilor omului, ar fi îmbunătățit dacă am înlocui „perspectiva semnării acordului” cu „perspectiva finalizării procesului de ratificare a acordului”, care este formula adecvată.

Președintele – Aceasta este o precizare juridică.

Ar putea colegii care se opun să se ridice în picioare?

Nu văd 40 de deputați în picioare. Prin urmare, vom accepta ceea ce a spus doamna Flautre, iar acum voi înregistra acest punct ca fiind modificat pe cale orală.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

4.9. Acord interimar cu Turkmenistanul (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (vot)

- După votul privind Amendamentul 1

Robert Goebbels (PSE) – (FR) Domnule președinte, am presimțirea că ați votat cu privire la raportul Caspary și că amendamentul prezentat de grupul meu a fost respins. Și eu am votat împotriva pentru că eram pe lista de vot a raportului anterior. Consider că ar trebui să votăm din nou cu privire la raportul Caspary pentru care a existat un singur amendament, și să nu mai organizăm așadar votul final.

(Parlamentul a aprobat cererea domnului Goebbels de a vota încă o dată)

4.10. Consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (vot)

- Înainte de votare

Stavros Lambrinidis, raportor – Domnule președinte, doresc să le mulțumesc tuturor pentru susținere. Am o singură nelămurire. Amendamentul oral este pe lista de votare, dar nimeni nu s-a ridicat pentru a-l susține. Înseamnă că a devenit caduce și nu a mai fost supus la vot? Este corect ceea ce am spus?

Președintele – Pot confirma că, pentru ca un amendament oral să fie adoptat, acesta trebuie exprimat în mod oral, ceea ce nu s-a întâmplat, în ciuda cererii mele. Așadar, ați înțeles foarte bine.

4.11. Ameliorarea practicilor de dezmembrare a navelor (vot)

Președintele – Timpul afectat votului s-a încheiat.

5. Explicații privind votul

Explicații orale privind votarea

- Raportul: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinská (PPE-DE) – (SK) De-a lungul celor 22 de ani de existență, programul distribuirii de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate ale Comunității a contribuit la punerea în aplicare a două obiective principale ale politicii agricole comune. Programul contribuie la stabilizarea piețelor, prin reducerea stocurilor de intervenție, și asigură aprovizionarea necesară cu produse alimentare pentru locuitorii cei mai săraci ai UE. Am votat, prin urmare, pentru raportul de consultare al domnului Siekierski privind noul program de distribuire a produselor alimentare pentru persoanele cele mai sărace, așa cum s-a propus de către Comisie.

În 2009, această schemă ar trebui să includă o sumă de 500 de milioane de euro, cu resurse suplimentare din partea statelor membre desemnate pentru cofinanțare. Domnule președinte, la fel cum mama și tatăl dumneavoastră au urmărit votul de astăzi, avem și câțiva vizitatori din regiunile Prešov și Nitra din Slovacia, cărora aș dori să le urez bun venit în Parlamentului European.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE) – Domnule președinte, am votat pentru raportul domnului Czesław Siekierski și pentru rezoluția noastră cu privire la distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate ale Comunității.

Raportul și rezoluția au o importanță majoră în contextul crizei financiare și al recesiunii economice. Sărăcia din ce în ce mai mare din UE - având în vedere că în anumite țări afectează aproximativ 20% din populație - este o dovadă clară a faptului că nevoia de ajutor alimentar este destul de mare. În aceste circumstanțe, susțin în totalitate poziția Parlamentului European, conform căreia programul UE de distribuire a produselor alimentare, ce alocă aproape o jumătate de miliard de euro cu scopul de a reduce malnutriția și sărăcia în UE,

ar trebui să dispună de o finanțare completă din partea Comunității. Aș dori să subliniez în mod special importanța propunerii Comisiei de a îmbunătăți structura de selecție a produselor din cadrul acestui program. Produsele alimentare ar trebui să fie alese de către autoritățile statelor membre și să fie distribuite în cooperare cu partenerii din societatea civilă.

Kathy Sinnott (IND/DEM) – Domnule președinte, este datoria noastră esențială să-i hrănim pe cei săraci și trebuie să găsim o cale pentru ca nimeni să nu se ducă la culcare înfometat, cu atât mai puțin copii.

M-am abținut totuși de la votarea acestui raport, deoarece consider că schimbările din această schemă nu au sens. O politică agricolă comună (PAC) ce cumpără produse alimentare din state terțe - unde oamenii deja suferă de foame - pentru a-i hrăni pe săracii noștri, în timp ce alte politici PAC îi împiedică pe agricultorii noștri să cultive îndeajuns pentru a-i hrăni pe cei ce suferă de foame în Europa, este pur și simplu lipsită de sens. Trebuie să-i hrănim pe cei săraci, în special în această criză economică, și voi pleda pentru modificările acestei scheme care ne vor permite să ne atingem obiectivul dorit.

- Raportul: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva celor trei rezoluții alternative, deoarece sunt de părere că bunurile contrafăcute reprezintă o problemă gravă și că trebuie să ne străduim să acordăm publicului european cea mai bună protecție posibilă împotriva acestor bunuri. Aceasta pentru a nu menționa nimic despre implicațiile economice ale bunurilor contrafăcute. Inspectorii vamali europeni trebuie să aibă dreptul de a monitoriza navele din porturile indiene care au ca destinație Uniunea Europeană - această monitorizare trebuie să fie realizată în porturile indiene.

De asemenea, mi se pare regretabil că, atunci când în Parlament se vorbește despre atacuri teroriste grave, formula utilizată este aceea de „grupuri politice”, când toată lumea știe că grupurile respective sunt grupuri islamiste.

Președintele – Cred că domnul Tannock dorea să ia cuvântul. Dați-mi voie să vă reamintesc care este regula. Nu este la fel ca în procedura „catch-the-eye”. Trebuie să vă înregistrați înainte de începerea explicațiilor voturilor, însă pot fi flexibil.

Charles Tannock (PPE-DE) – Domnule președinte, nu am știut acest lucru - am crezut că este de ajuns să facem un semn la momentul potrivit.

Acesta ar fi putut fi un raport extraordinar. Am întocmit avizul în Comisia pentru afaceri externe. India este cea mai mare democrație din lume; după decenii de protecționism, intră în sfera comerțului mondial liber; supraviețuiește destul de bine crizei financiare globale. Ar fi fost minunat dacă am fi putut încheia un acord consolidat de liber schimb între India și Uniunea Europeană, care este, de asemenea, o mare organizare statală democratică, iar acest lucru ar fi fost în același timp un cui în sicriul celor care spun că protecționismul este calea către comerțul mondial.

De aceea, îmi pare foarte rău că acest raport a fost modificat de socialiști astfel încât să devină insuportabil și inacceptabil pentru cei care susțin comerțul liber. Și India regretă profund faptul că: guvernul Indiei a investit foarte mult capital politic pentru ca acest acord să fie benefic atât pentru India, cât și pentru Europa. Prin urmare, mi-e teamă că am fost nevoiți să votăm împotriva lui.

- Raportul: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Jean Marie Beaupuy, în numele Grupului ALDE – (FR) Domnule președinte, îi salut cu multă afecțiune pe părinții dumneavoastră, care sunt astăzi alături de noi. Mi-aș fi dorit ca și părinții mei să poată fi aici, însă acest lucru nu mai este posibil.

Tocmai am adoptat raportul Lehtinen. Este un pas esențial în ceea ce privește dispozițiile noastre legislative și sper din tot sufletul ca, în acest domeniu, Comisia să asculte Parlamentul. Într-adevăr, suntem conștienți de faptul că, în întreaga lume, dezvoltarea tehnicilor și a organizațiilor implică un număr din ce în ce mai mare de subcontractanți. Acestea fiind spuse, rezultă că angajații companiilor noastre trebuie să fie mai bine protejați, iar companiile subcontractante trebuie, la rândul lor, să se afle la același nivel, astfel încât să avem o economie echilibrată.

Așadar, domnule președinte, doamnelor și domnilor, sper din tot sufletul că serviciile competente din fiecare stat membru și Comisia vor pune în aplicare cât mai repede cu putință raportul nostru din proprie inițiativă,

repet - pentru a îmbunătăți situația angajaților, pe de o parte, și pe cea a echilibrului dintre companiile subcontractante, pe de altă parte.

Elisabeth Schroedter, în numele grupului Verts/ALE – (DE) Domnule președinte, și eu salut faptul că, odată cu rezoluția alternativă, am reușit să-i dăm Comisiei sarcina de a ne prezenta o directivă privind responsabilitatea întreprinderilor generale din întreaga Europă. Baza acestei rezoluții a fost raportul Lehtinen, și, de aceea, o mare parte din munca depusă în comisie și de către grupurile politice, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, Grupul Socialist din Parlamentul European și noi, Grupul Verzilor/Alianța Liberă Europeană, a avut drept scop această decizie. Importanța acestui lucru este relevată de faptul că se poate găsi forță de muncă ieftină pe șantierele din întreaga Europă și astfel este pusă în pericol chiar și siguranța, așa cum arată exemplul centralei nucleare finlandeze, unde standardele de siguranță nu sunt îndeplinite de către subcontractanți.

Avem așadar nevoie urgentă de o directivă europeană, deoarece legile din cele opt state membre în care există răspunderea companiilor generale sunt foarte eficiente, dar se opresc la granițele naționale. În cazul în care Comisia actuală nu va elabora o astfel de directivă, noi, Grupul Verzilor, suntem decizi să transformăm acest subiect într-o prioritate odată cu noul mandat al Comisiei, deoarece dorim garantarea siguranței cetățenilor și a unor standarde minime pentru angajați. Acestea sunt posibile numai prin intermediul unei reglementări legale, al unui regim de responsabilitate pentru companiile generale. Sper ca solicitarea noastră să fie respectată și Comisia să prezinte o directivă. În caz contrar, trebuie să ne punem întrebarea dacă aceasta mai este demnă de mandatul său.

- Raportul: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Christa Kläß (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului doamnei Batzeli. După părerea mea, acesta pune sub semnul întrebării anumite elemente de bază ale sistemului nostru economic, precum concurența liberă și principiile fundamentale ale economiei sociale de piață.

Este clar că avem nevoie de măsuri adecvate de stabilizare a prețurilor produselor alimentare pentru a asigura o producție agricolă durabilă. Practicile care denaturează concurența trebuie oprite. O bază de date europeană care să conțină prețurile de referință ale produselor și ale factorilor de producție ar crește însă birocrăția și obligațiile de informare, pe care comerțul le-ar transmite mai apoi fie producătorului, fie consumatorului. Rezultatul ar fi creșterea prețurilor finale și a prețurilor pentru consumatori și scăderea prețurilor pentru producători.

O transparență totală a tuturor factorilor de cost ai unei companii, cum ar fi salariile, costurile energetice, prețurile de vânzare și cumpărare și marja de profit, s-ar transforma în monitorizare și dirijism. Nu acestea sunt obiectivele unei Europe sociale și libere. Poziția agricultorilor în lanțul de aprovizionare cu produse alimentare poate fi consolidată numai prin cooperare și printr-o responsabilitate comună.

Jim Allister (NI) – Domnule președinte, salut acest raport ca pe un avertisment pentru marile supermarketuri. Tesco, de exemplu, a anunțat recent profituri de 2.8 miliarde de lire sterline, în timp ce producătorii de alimente din regiunea mea se luptă să-și câștige existența. Supermarketurile principale au abuzat de puterea lor de cumpărare pentru a suprima prețurile furnizorilor la niveluri inacceptabile și pentru a impune, trebuie să spun, cereri injuste și unilaterale cum ar fi prețul de menținere a contractului.

Pe termen lung, așa cum a subliniat Comisia pentru concurență a Regatului Unit, acest lucru îi va afecta și pe consumatori, deoarece diversitatea, disponibilitatea și calitatea vor fi înlăturate de pe piață. Astfel, susțin cererea unei investigații a marjei de profit din lanțul de producție și de distribuție. Cuiva, undeva, îi merge foarte bine, însă cu siguranță nu este vorba despre producător.

Leopold Józef Rutowicz (UEN) – (PL) Domnule președinte, m-am abținut de la votul cu privire la raportul doamnei Batzeli, însă consider că este o contribuție utilă pentru viitoarele activități privind prețurile produselor alimentare. Prețurile cu amănuntul diferă foarte mult de prețurile la care producătorii își vând produsele. Comerțul cu amănuntul, care este cel mai vizibil pentru consumator, are un contact foarte limitat cu agricultorii, iar atunci când căutăm modalități mai bune de stabilizare a prețurilor produselor alimentare, trebuie să analizăm întregul lanț al costurilor, de la producător la consumator. Sistemul propus de negociere este nerealist, dacă luăm în considerare numărul entităților care operează pe piață, și limitează concurența.

Hynek Fajmon (PPE-DE) – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului privind prețurile produselor alimentare, prezentat de doamna Batzeli. Raportul se bazează pe ideea că stabilirea liberă a prețurilor pe piața produselor alimentare nu este o soluție bună și susține introducerea

unei reglementări cu privire la prețuri în acest sector al economiei. Această idee contravine bunului simț și experienței istorice a tuturor statelor post-comuniste, inclusiv a Republicii Cehe. Am trăit 100% experiența reglementării prețurilor și ne amintim foarte bine că a fost un eșec. Stabilirea liberă a prețurilor reprezintă fundamentul libertății și al democrației, iar orice încercare de a o restricționa va duce la totalitarism. Stabilirea liberă a prețurilor în sectorul alimentar a înregistrat în ultimii ani rezultate excelente, sub forma unor prețuri mai scăzute ale produselor alimentare în UE. A contribuit, de asemenea, la o modernizare extinsă care le-a oferit consumatorilor produse de o calitate mai bună la prețuri mai mici. Măsurile de reglementare conținute în raport ar opri această evoluție pozitivă, determinând nimic mai mult decât o creștere a prețurilor produselor alimentare. Faptul că în acest sector concurența este acerbă este o veste excelentă pentru consumator. Cei care au costuri mai ridicate decât prețurile de pe piață trebuie să se adapteze la situație sau să se retragă de pe piață. Ar fi absurd ca aceștia să-și acopere pierderile din taxele plătite de clienți. Din aceste motive am votat împotriva acestui raport.

Hannu Takkula (ALDE) – (FI) Domnule președinte, în primul rând doresc să spun că am votat împotriva raportului doamnei Batzeli. În timp ce îl citeam, mă întrebam dacă suntem în Uniunea Europeană sau în Uniunea Sovietică, și cred că suntem în Uniunea Europeană. Practic, nu putem atunci stabili, pe această linie, o reglementare a prețurilor produselor alimentare pentru toată Europa.

Nu avem voie să uităm că trebuie să avem produse alimentare bune, sigure și de înaltă calitate. Principiul produselor alimentare locale este important și, prin urmare, aceste chestiuni pot fi analizate mai detaliat la nivel național.

Sunt îngrijorat de creșterea costurilor de producție. Prețurile îngrășămintelor și furajelor au crescut. Comerțul își ia partea lui și, astfel, când de exemplu pâinea cu secară ajunge pe piață, costă trei euro, sumă din care producătorul inițial, agricultorul, primește numai șase cenți.

Nu aceasta este direcția spre care dorim să ne îndreptăm, și de aceea trebuie să ne gândim la aceste chestiuni la nivel național și, mai mult decât orice, să stabilim un sistem în care agricultorii, producătorii de alimente, să poată supraviețui și în care oamenii să poată cumpăra produse alimentare de calitate și sănătoase la prețuri rezonabile. Produsele alimentare sănătoase trebuie să devină centrul acestei chestiuni.

Martin Callanan (PPE-DE) – Domnule președinte, bineînțeles că acest raport privind prețurile produselor alimentare nu reflectă realitatea situației, și anume că prețurile produselor alimentare în UE se mențin în mod artificial atât de ridicate, printr-o combinație brutală dintre, pe de o parte, birocrăția excesivă a UE, iar, pe de alta, faimoasa politică agricolă comună. Subvențiile agricole garantează că agricultorii ineficienți sunt finanțați din buzunarul contribuabililor europeni și, în același timp, bineînțeles, că prețurile pe care le plătim ca și consumatori în magazine și supermarketuri pentru produsele agricole rămân ridicate în mod disproporțional.

Singurul lucru pe care Comisia l-ar putea face în cazul prețurilor ridicate și disproporționate ale produselor alimentare este să anunțe mâine că va desființa politica agricolă comună, însă cu siguranță nu va face acest lucru, deoarece anumite state membre, în special Franța, beneficiază în mod disproporțional de sume enorme de bani proveniți de la contribuabili, care ajung într-un sector agricol ineficient și extrem de disproporționat. Acesta este singurul lucru pe care ar trebui Comisia să-l facă, dar pe care cu siguranță nu-l va face.

Daniel Hannan (NI) – Domnule președinte, Fidel Castro este imobilizat la pat pe insula sa fierbinte din Caraibe, stingându-se încet, încet - dar nu înainte de vreme. În final, când se va stinge, vor mai fi rămas numai două sisteme agricole marxiste în lume: fermele colective din Coreea de Nord și politica agricolă comună a Europei, o politică bazată pe fixarea prețurilor, pe depozitarea și distrugerea produselor alimentare pentru care nu există o piață, o politică ce cauzează din senin costuri și suferință inutilă țărilor din lumea a treia, care este privată de piața sa naturală.

Suntem penalizați de două ori - în calitate de consumatori și de contribuabili - de prețurile și de taxele ridicate, și cu toate acestea sunt penalizați și agricultorii noștri. În regiunea mea din sud-estul Angliei, agricultura dispare ca parte semnificativă a economiei. Dumbăvile noastre de clopoței, crângurile de castani și câmpurile de hamei dispar treptat, lăsând cale liberă betonului. S-au împlinit deja 50 de ani de când consumatorii și agricultorii noștri au fost obligați să plătească pentru această birocrăție. Destul!

Jean-Claude Martinez (NI) – (FR) Domnule președinte, suntem cu toții furioși din cauza nivelului prețurilor la produsele alimentare și a modului în care acestea sunt structurate. Produsele pornesc de la o valoare de 1 în exploatarea agricolă, cresc la 6 în supermarketuri, iar calcanul pornește de la o valoare de 1 în Africa și

crește la 14 în magazinele din Franța, cu rezultatul că la orele 20... supermarketurile se închid și europenii caută prin coșurile de gunoi.

Totuși, în această situație care, la ambele capete ale lanțului, nu duce la îmbogățirea agricultorilor ci le îngreunează situația consumatorilor în ceea ce privește aprovizionarea acestora cu alimente, nu este suficient să solicităm transparență sau să denunțăm oligopolurile distribuției.

Exisă speculații la Geneva, privind prețul orezului, exisă speculații la Chicago, privind prețul porumbului, există o criminalitate financiară majoră și există o Curte Penală Internațională. Adevărul este că, în cadrul G20, competențele Curții Penale Internaționale ar trebui să fie extinse pentru a acoperi crimele financiare majore, iar specularea în domeniul produselor alimentare este o crimă la fel de gravă ca și cea comisă de Bashir în Darfur.

Acesta este adevăratul semnal pe care trebuie să-l transmitem.

Președintele – Nu am vrut să vă întrerup în mijlocul visării dvs. lirice.

- Raportul: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Jim Allister (NI) – Domnule președinte, o susțin cu tărie pe doamna raportoare în raportul dumneaei și salut munca extraordinară pe care a depus-o, în numele cetățenilor din Europa care au intrat în conflict cu practicile inacceptabile din Spania în domeniul proprietății.

Dreptul de a deține și de a se bucura de proprietatea privată este un drept fundamental, recunoscut de Convenția Europeană. Cu toate acestea, câțiva dintre alegătorii mei, care și-au investit economiile de o viață într-o casă în Spania, se află acum în situația de a fi prinși în cursă și devastați de către legi și revendicări care i-ar priva de proprietatea lor sau i-ar costa sume enorme de bani, dacă ar dori să o păstreze. Se pare că autoritățile civice din Spania, în înțelegere cu investitorii lacomi și fără scrupule, au reprezentat o teroare pentru cei care credeau că își cumpără case și proprietăți legitime, iar dacă acest raport abordează această problemă, nu poate fi decât un raport benefic.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE) – (ES) Domnule președinte, evident că am votat împotriva raportului Auken, și aș dori să menționez aici că raportul care a fost adoptat este împotriva legii. Nu respectă în niciun fel principiile de drept declarate de Uniunea Europeană, și este absolut înspăimântător că Parlamentul European a fost capabil să aprobe acest document, calificat de Serviciile Juridice ca fiind un document plin de ilegalități și care nu respectă legea.

Raportul propune suspendarea tuturor proiectelor de construcție, ca și cum aceasta ar rezolva problemele. Este o idee pe care Grupul Socialist din Parlamentul European a promovat-o timp de ani de zile. Acest document nu rezolvă problemele reale ale oamenilor; acestea s-au rezolvat, în mare parte, prin schimbarea unei legi, așa cum s-a mai întâmplat, și prin eforturile autorităților spaniole de a corecta greșelile care, în mod evident, s-au făcut.

În final, aș dori să subliniez faptul că distrugerea majorității proprietăților se datorează proastei puneri în aplicare a Legii privind zonele de coastă a guvernului socialist al domnului Zapatero, care acționează într-un mod arbitrar și expropriează într-un mod arbitrar într-o singură zonă a Spaniei.

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule președinte, am votat pentru raportul Auken, deoarece consider că toți cetățenii din Europa au dreptul la o aplicare adecvată a întregii legislații și că absolut fiecare cetățean din Uniunea Europeană trebuie să fie protejat de către guvernele tuturor statelor membre.

Mulți oameni au fost victimele unor decizii îndoielnice în Spania și mulți dintre ei s-au adresat Comisiei pentru petiții - o reacție potrivită, după părerea mea. În același timp, am sentimente contradictorii, deoarece cred că trebuie să fim precauți în adoptarea unei legislații echivalente cu o intervenție europeană și mai puternică, în detrimentul statelor membre. Un exemplu specific este situația din periferia flamandă a Bruxelles-ului, unde Uniunea Europeană începe să intervină într-o politică a locuințelor care își propune să le ofere tinerilor familii flamande șansa de a continua să trăiască în regiunea lor locală.

Martin Callanan (PPE-DE) – Domnule președinte, și eu am susținut raportul Auken. L-am susținut pentru că mulți dintre alegătorii mei din nord-estul Angliei se numără printre petiționarii care au înaintat Parlamentului o petiție cu privire la abuzul condamnat și flagrant al drepturilor la proprietate din partea guvernului spaniol și a autorităților locale. Într-adevăr, acestea au fost de curând subiectul unui documentar

al postului de televiziune ITV North East, în care unele dintre aceste cazuri dureroase au fost aduse la viață și analizate, pentru ca publicul din regiunea de nord-est să le vadă.

Sper că guvernul spaniol și europarlamentarii spanioli vor îndrepta, chiar și în această fază târzie, unele dintre nedreptățile comise, și că vor oferi unora dintre acești oameni care au fost privați în mod ilegal de proprietatea lor o compensare, recunoscând că ceea ce s-a întâmplat aici este, de fapt, un scandal. Un scandal corupt. Multe dintre afacerile în care au fost implicați investitori imobiliari și guvernul local spaniol sunt rezultatul corupției. Nu avantajăm pe nimeni dacă refuzăm să recunoaștem acest fapt esențial. Guvernul spaniol trebuie să acționeze. Sincer, sunt îngrozit de unele dintre abuzurile făcute în această Cameră de anumiți europarlamentari spanioli care doreau să ascundă aceste practici.

Peter Skinner (PSE) - Domnule președinte, și eu am votat pentru acest raport, deoarece mulți dintre alegătorii mei - așa cum a fost cazul în întreaga Uniune Europeană - au fost grav afectați de această problemă. Revendicarea de a avea siguranță juridică la achiziționarea unei proprietăți este esențială și este oferită de acest raport, care încearcă să obțină tipurile de asigurări necesare în vederea unei schimbări. Raportul abordează, de asemenea, problemele specifice legate de practicile ilegale ale constructorilor locali și ale anumitor autorități locale.

Am votat pentru acest raport, deoarece consider că va contribui la securizarea unui proces formal; va releva un lucru pe care înainte îl consideram a fi doar o declarație peiorativă: „practicile spaniole”. Aș dori să mă asigur că acest termen nu va mai vedea vreodată lumina zilei și aș dori să văd că guvernul spaniol, Comisia și Consiliul se ocupă de această problemă cu seriozitate, astfel încât cei care au suferit pierderi să beneficieze de compensații, iar cei aflați la fața locului să se simtă în siguranță.

- Raportul: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Domnule președinte, înainte de a începe, permiteți-mi să spun cât de mult mă bucură prezența părinților dvs. în acest hemiciclu, nu numai pentru că este plăcut să avem un public, ci și pentru că au ocazia de a vedea modul în care exemplara dvs. prezidare a acestor reuniuni v-a adus respectul în cadrul acestei Instituții, inclusiv pe cel al conservatorilor britanici.

Este „atât de adevărat, deși pare ciudat” (versuri ale trupei britanice Spandau Ballet), că în numai câteva zile, președintele Obama va veni la Strasbourg. Privind prin baricadele care se construiesc, ar putea să ajungă la concluzia - în cazul în care se gândește vreodată la Parlamentul European - că politica sa „a celor două locuri” este absolut absurdă, o adevărată pierdere de bani. Într-adevăr, va crede următoarele:

„O luăm de la capăt iar și iar,

Nu știți oare

Că acesta este jocul pentru care am venit aici.

O luăm de la capăt iar și iar.” (versuri ale trupei britanice Spandau Ballet)

Dar în curând va pleca, privind la natura fără de speranță a regulamentelor universale care paralizează afacerile UE, și cu siguranță va crede că nu mai există nicio metodă de salvare la care poate recurge.

Și

„pentru că nu are altceva pentru tine,

și doar pentru că este mai ușor decât adevărul,

dacă nu poate face nimic altceva –”

Își va lua zborul - „va zbura pentru tine”, departe de acest loc, simțind că tu trebuie „să crezi mereu în sufletul tău”. „Norocul l-a lăsat atât de demn.” (versuri ale trupei britanice Spandau Ballet)

Și slavă Domnului că trupa Spandau Ballet s-a reunit!

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule Președinte, relațiile transatlantice sunt un subiect care mi-e drag, și sunt într-un tot de acord cu ideile generale ale raportului Millán Mon. Cu toate acestea, am votat împotriva acestui raport, deoarece conține o serie de inadvertențe. Spre exemplu, anticipează în mod explicit intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, când acesta nici măcar nu a fost încă adoptat. Electoratul irlandez trebuie respectat.

Raportul menționează și problemele cu care se confruntă palestinienii, fără să amintească însă nimic despre securitatea Israelului. Nu în ultimul rând, reiterează solicitarea ca statele membre să-i accepte pe câțiva dintre deținuții de la Guantanamo, presupuși teroriști. Consider că acest lucru este absolut inacceptabil. La fel de inacceptabil este faptul că raportul nu spune clar că Statele Unite nu pot interveni în politica de extindere a UE și că, în consecință, Turcia nu are ce căuta în Uniunea Europeană.

Hannu Takkula (ALDE) – (FI) Domnule președinte, relațiile transatlantice sunt foarte importante pentru noi, europenii. Nu trebuie să uităm niciodată că Statele Unite ale Americii, în calitate de lider mondial, au aceleași valori ca și statele membre ale Uniunii Europene: democrația, drepturile omului și libertatea de exprimare. Consider că acestea sunt valori care ne unesc și care, sper, vor consolida relațiile noastre în viitor.

Acum că Statele Unite au o nouă administrație, condusă de președintele Obama, aceasta se bucură de multă atenție, iar pe umerii săi se află o mare responsabilitate, însă trebuie să reținem că nici Obama și nici administrația sa nu pot schimba întreaga lume. Bineînțeles că vor face tot ceea ce le va sta în putință, însă se anunță schimbări mari, motiv pentru care așteptările trebuie să rămână realiste.

Cu toate acestea, trebuie să le oferim Statelor Unite o mână de ajutor, având în vedere faptul că ne confruntăm cu aceleași pericole. Acestea se referă la terorismul internațional: fundamentalismul islamic, care devine din ce în ce mai vizibil. Ne confruntăm, de asemenea, cu provocări ecologice comune, iar relațiile transatlantice ne permit să le facem față împreună, acestora și altor probleme care sunt în prezent atât de acute în întreaga lume.

Martin Callanan (PPE-DE) – Domnule președinte, permiteți-mi acum cât am ocazia, să aduc un tribut modului corect și imparțial în care ați prezidat întotdeauna sesiunile plenare. Păcat că Președintele Pöttering nu vă urmează exemplul.

Acest raport se referă la Statele Unite și la relațiile SUA-UE. Sigur, America rămâne esențială pentru securitatea și prosperitatea Europei. Din păcate, există multe exemple de sentimente anti-americane în Parlament. Ar trebui ca, în UE, să fim cu toții profund recunoscători pentru rolul pe care îl joacă SUA în lume și, mai ales, pentru rolul pe care l-au jucat în istoria noastră recentă. Uneori, izbucnesc în râs când aud ipoteza că UE este responsabilă pentru cei 60 de ani de pace din Europa. Se pare că toată lumea uită de contribuția SUA și, desigur, a NATO, la asigurarea păcii în Europa. America nu trebuie să fie un rival al UE. Trebuie să fie un partener și un prieten, iar noi trebuie să construim relații transatlantice mai puternice.

Charles Tannock (PPE-DE) – Domnule președinte, conservatorii britanici sunt mândri de relația specială a țării noastre cu Statele Unite și de puntea dintre America și Europa. Sprijinim eforturile președintelui Obama pentru un angajament multilateral cu Uniunea Europeană.

Raportul acesta menționează însă punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona, împotriva căreia ne opunem cu fermitate. De asemenea, solicită eliminarea de către SUA a pedepsei cu moartea, decizie care ține, după părerea noastră, de conștiința personală. Luând în considerare opoziția actuală a conservatorilor britanici față de Curtea Penală Internațională, recunoaștem, de asemenea, dreptul Americii de a nu semna Statutul de la Roma. Nici noi nu dorim să fim obligați să primim teroriști periculoși din centrul de detenție din golful Guantanamo.

Acest raport reiterează pe bună dreptate că NATO reprezintă baza securității transatlantice și propune o nouă adunare parlamentară transatlantică, ce va consolida un angajament reciproc cu privire la valorile noastre comune: democrația, libertatea și drepturile omului. De aceea, în general, conservatorii britanici au votat pentru raportul Millán Mon.

Peter Skinner (PSE) – Domnule președinte, salut în mod special acest raport și sunt de acord cu anumite puncte care tocmai au fost puse în discuție, însă poate că ar trebui să începem prin a-l felicita în mod formal pe domnul Obama pentru numirea sa în funcția de președinte. Nu cred că am făcut cu toții acest lucru astăzi aici, dar este clar că este vorba despre o revigorare a ceea ce sperăm să devină o relație foarte bună cu Statele Unite.

Suntem foarte rapizi când vine vorba să explicăm cum poate funcționa această relație pentru noi, dar nu ne grăbim să explicăm la fel de des ceea ce trebuie să facem pentru a o consolida și pentru a funcționa în cadrul ei. De exemplu, potrivit OCDE, volumul schimburilor comerciale dintre SUA și UE este mai mare decât cel al oricăror alte două blocuri comerciale din întreaga lume. Este adevărat că acest lucru ne duce puternic cu gândul la reglementare și monitorizare. Orice decizie pe care o luăm împreună, fie ea de ordin economic sau politic, este deosebit de importantă pentru restul lumii și stabilește de multe ori standardele globale.

Personal, în calitate de membru al delegației SUA din cadrul Consiliului economic transatlantic, sper că putem continua munca pe care am început-o acolo și că o putem transpune în eforturi reale în Parlament, în locul eforturilor absurde ale unora, pe teme precum puii, care contribuie la distrugerea acestei relații.

- Raportul: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claey's (NI) – (NL) Domnule președinte, este bine că Amendamentul 5 a fost respins. Acest amendament încerca să elimine un pasaj esențial din raport: esențial în sensul că sprijină libertatea de exprimare. Până la urmă, unul dintre principiile de bază ale democrației spune că exprimarea convingerilor politice controversate trebuie să rămână imună la acuzații. Libertatea de exprimare trebuie să fie absolută și, bineînțeles, trebuie să acopere și convingerile politice referitoare la chestiuni controversate cum ar fi imigrația sau islamul.

În rest, consider că acesta este un raport foarte stabil, care reușește să creeze un echilibru între drepturi și libertăți și ia atitudine împotriva cenzurii. Din aceste motive, am susținut raportul cu multă convingere.

Hannu Takkula (ALDE) – (FI) Domnule președinte, acest raport al domnului Lambrinidis cu privire la consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet este o temă actuală foarte importantă. Sunt de acord cu părerea exprimată în cadrul raportului, și anume că este important să asigurăm libertatea de exprimare. Aceasta face parte din drepturile și libertățile noastre fundamentale. Trebuie să ne amintim totuși că libertatea de exprimare implică și o anumită responsabilitate. Responsabilitatea reprezintă cel mai important aspect al acestui domeniu.

Dacă ne uităm la site-urile web din ziua de astăzi, trebuie din păcate să recunoaștem că există multe materiale care nu sunt deloc benefice societății sau evoluției umane. Îmi fac griji mai ales pentru copii și tineri, care reprezintă calitățile noastre cele mai de preț - calitățile cele mai de preț ale viitorului nostru. Trebuie să ne asumăm chiar în acest moment responsabilitatea pentru ei și trebuie să acționăm pentru ca ei să poată avea parte de cele mai bune cunoștințe și competențe posibile și să dezvolte atitudini sănătoase, iar internetul este o sursă cheie de informații pentru ei.

Din acest motiv, sper să putem îmbunătăți siguranța copiilor prin creșterea cantității materialelor de pe internet care să-i încurajeze, să-i educe și să-i dezvolte, și nu a materialelor de genul acelor pe care le vedem în ziua de azi și care, din păcate, sunt foarte multe și pot afecta dezvoltarea generală a personalității celor tineri.

Explicații scrise privind votul

- Raportul: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, pentru a asigura un acces adevărat la justiție al victimelor încălcării normelor privind concurența, este nevoie de eforturile comune ale UE și ale statelor membre. Cartea albă prezintă o serie de recomandări menite să garanteze că cei afectați de acest tip de încălcare au acces la mecanisme cu adevărat eficiente care să le ofere o compensare completă a daunelor suferite.

În momentul de față există bariere serioase în majoritatea statelor membre, bariere care descurajează consumatorii și companiile de la a acționa personal în instanță, în vederea solicitării de compensații pentru daunele suferite ca urmare a încălcării normelor antitrust. Deși în ultima vreme au existat semne de îmbunătățire în câteva state membre, au fost înregistrate foarte puține revendicări în ultimele decenii. Se pare că normele și procedurile tradiționale care sunt în vigoare în majoritatea statelor membre și privesc răspunderea civilă, sunt inadecvate.

Salut elaborarea unei Cărți albe care să propună o soluție la nivel comunitar a problemei privind asigurarea accesului la justiție al reclamantilor, urmând astfel anumite obiective politice generale (în special, asigurarea unui acces mai larg la justiție prin consolidarea politicii în domeniul concurenței și descurajarea practicilor ilegale ale întreprinderilor) și împiedicând, în același timp, litigiile inutile și oportuniste.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, intenționez să mă abțin de la votul raportului domnului Lehne referitor la Cartea albă privind acțiunile în despăgubire ca urmare a încălcării normelor antitrust ale CE.

Sunt de acord cu anumite, dar nu cu toate punctele subliniate în raport și, din acest motiv, am decis să nu votez raportul în această formă.

- Raportul: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris* – (RO) Am votat în favoarea raportului elaborat de domnul Czesław Adam Siekierski (PPE-DE, Polonia), deoarece propune extinderea programului european de ajutor alimentar acordat persoanelor celor mai defavorizate.

Ca fost primar al sectorului 5 din București, am fost preocupat mereu de ajutorul pentru oamenii săraci, în special cei de etnie rromă.

În întreaga Uniune Europeană, 80 milioane de oameni (16% din populație) trăiesc sub pragul de sărăcie, iar numărul lor va crește din cauza crizei economice. În unele state care au aderat curând la UE, sărăcia afectează aproximativ 20% din populație.

Este necesară finanțarea în întregime de la bugetul UE pentru programele de ajutor alimentar, deoarece unele state membre nu vor putea participa la program în cazul în care se instituie rate de co-finanțare.

Trebuie să reducem povara de pe umerii statelor membre cu un venit pe cap de locuitor redus sau ale căror bugete întâmpină dificultăți financiare, între care și România.

Produsele din stocurile de intervenție sau cele achiziționate de pe piață trebuie să fie de origine comunitară, acordându-se prioritate produselor alimentare proaspete din producția locală, adică produse românești cumpărate pe bani europeni pentru a fi distribuite săracilor din România.

Koenraad Dillen (NI), *în scris* – (NL) Am votat pentru raportul privind modificarea Regulamentului privind finanțarea politicii agricole comune și a organizației comune a piețelor agricole în ceea ce privește distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate. Conform datelor, aproximativ 13 milioane de persoane din statele membre au beneficiat în anul 2006 de acest program. Este un lucru bun, însă asistența oferită persoanelor celor mai sărace din UE ar trebui intensificată în mod considerabil.

Pentru început, am putea să reducem salariile comisarilor europeni la jumătate sau să le împărțim la trei. Grupul european de reflecție Open Europe a estimat că, incluzând schemele de pensie, comisarii câștigă în medie 2,5 milioane EUR în cinci ani, ceea ce este de-a dreptul scandalos. Cealaltă jumătate a banilor ar avea o utilitate mai mare dacă ar fi folosită pentru reducerea sărăciei. Poate că aceasta este o cale de a reconcilia publicul european cu „Europa”.

Edite Estrela (PSE), *în scris* – (PT) Am votat pentru propunerea de regulament privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate. Sărăcia este una dintre problemele cele mai grave cu care se confruntă Uniunea Europeană în momentul de față. În 2006, aproape 79 de milioane de oameni au fost amenințați de sărăcie, ceea ce confirmă necesitatea programelor de asistență alimentară.

Având în vedere că propunerea Comisiei are ca scop distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate și îmbunătățirea planificării astfel încât fondurile să fie utilizate mai eficient, și reamintindu-ne de faptul că, încă de la început, din 1987, programul distribuirii produselor alimentare a ajutat peste 13 milioane de oameni, consider că este necesar și benefic ca acesta să fie continuat.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Suntem de părere că scopul inițial al programului - acela de a distribui stocuri de intervenție persoanelor celor mai defavorizate - a fost formulat în mod bizar încă de la început. Poate că îmbinarea politicii agricole cu cea socială este un lucru admirabil, însă complică și mai mult situația. În ultimul timp, proporția bunurilor care nu provin din stocurile de intervenție a crescut constant. La ultimul calcul, aproximativ 85% dintre produsele alimentare au fost cumpărate pe piața liberă.

Suntem de părere că distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate ale Comunității trebuie eliminată. Problemele legate de persoanele cele mai defavorizate din statele membre trebuie abordate la nivelul statelor membre sau al municipalităților. La acest nivel politic de responsabilitate ar trebui să se asigure, prin intermediul politicii sociale, că dreptul tuturor cetățenilor la un nivel minim de subzistență este respectat. Dacă acest lucru se face prin prestații sociale, distribuire produselor alimentare sau alte mijloace, ar trebui să fie decizia lor.

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului European propune ca ajutoarele alimentare să fie finanțate în totalitate de către UE. Ideile prezentate în această comisie, de a plasa pur și simplu produse agricole pe piață, sunt incredibile.

Ca de obicei, partidul June List observă că, în această situație, faptul că Parlamentul European nu deține puterea de codecizie în materie de politică agricolă este un lucru pozitiv. În mod contrar, UE ar cădea în capcana protecționismului și a subvențiilor masive acordate diferitelor grupuri din industria agricolă.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders și Jan Mulder (ALDE), *în scris* – (NL) Delegația partidului popular olandez pentru libertate și democrație (VVD) în Parlamentul European a votat pentru raportul Siekierski, deoarece susținem distribuirea produselor alimentare către grupuri cele mai sărace ale populației din UE. Cu toate acestea, europarlamentarii VVD nu sunt de acord cu prevederile din raport conform cărora programele de distribuire a produselor alimentare ar trebui finanțate exclusiv din bugetul UE.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris* – Am votat în favoarea acestui raport pentru ca programul alimentar a cărui extindere este avută în vedere este un instrument cheie pentru ajutorarea persoanelor defavorizate și care, în contextul crizei economice, au mult de suferit chiar în ceea ce privește satisfacerea unor nevoi de bază. În plus, este o măsură rațională de folosire în mod eficient a resurselor alimentare ale UE pentru că alocă produsele rămase neutilizate celor ce au nevoie de ele, stimulând, totodată, cererea pe piața produselor alimentare din UE.

Susțin ca astfel de programe de asistență pentru ajutorul alimentar să beneficieze de o finanțare în întregime din bugetul UE, deoarece instituirea unor rate de cofinanțare ar îngreuna semnificativ procesul, ar împiedica implementarea în timp util a măsurilor și obținerea unor rezultate rapide.

Cu toate acestea, consider că autorităților naționale trebuie să li se acorde mai multe atribuții în ceea ce privește administrarea ajutorului la fața locului, pentru că acestea cunosc mai bine situația la nivel local și nevoile specifice ale populației.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *în scris* – (DA) Europarlamentarii Partidului liberal danez au votat împotriva propunerii Comisiei Europene privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate, deoarece propunerea a fost prezentată pe o bază legală în cadrul politicii agricole, deși nu este un instrument al politicii agricole. Bugetul pentru agricultură nu trebuie utilizat pentru a pune în aplicare politici sociale. Aceasta este responsabilitatea statelor membre.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat pentru raportul domnului Siekierski privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate ale Comunității.

Consider că problema sărăciei este foarte relevantă, deoarece, chiar și în regiunile bogate ale Europei, peste 80 de milioane de oameni sunt amenințați de sărăcie, iar marea majoritate a acestora provin din țări care au aderat la UE în 2004 și 2007. Sunt, așadar, de acord cu raportorul în privința necesității de extindere a gamei de produse oferite de acest program de asistență alimentară și în privința faptului că sursa principală de aprovizionare ar trebui să fie reprezentată de rezervele provenite din intervenția în piețele agricole, constituind astfel un aspect important al politicii agricole comune.

Salut, de asemenea, solicitarea raportorului conform căreia programul de asistență alimentară ar trebui să beneficieze de o finanțare completă din partea UE, având în vedere că propunerea de cofinanțare a Comisiei ar putea să determine statele membre să-și limiteze participarea la program, în special într-o perioadă dificilă din punct de vedere economic, resimțită în momentul de față de multe state.

- Raportul: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), *în scris* – UE este cel mai mare investitor și partener comercial al Indiei. Formarea unei alianțe economice este, așadar, vitală pentru ambele părți. Susțin acest raport, deoarece subliniază faptul că acordul trebuie să garanteze că intensificarea comerțului bilateral aduce beneficii majorității oamenilor și contribuie la Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, inclusiv la prevenirea degradării mediului. Totuși, regret că textul PPE a înlocuit textul comercial, care era mai progresiv.

Rovana Plumb (PSE), *în scris* – Întrucât India a fost al 17-lea cel mai important partener comercial al Uniunii Europene în 2000 și al 9-lea partener comercial în 2007, iar comerțul cu mărfuri al UE cu India a crescut cu aproximativ 80% între 2000 și 2006.

Ca social democrată salut faptul că India a realizat progrese considerabile în ceea ce privește educația primară universală, reducerea sărăciei și accesul sporit la apă potabilă salubă. Observ, totuși, că India nu este încă

pe cale să realizeze majoritatea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), cum ar fi mortalitatea infantilă, sănătatea maternală, malnutriția infantilă și lupta împotriva malariei, a tuberculozei și a HIV/SIDA.

Am votat acest raport pentru aprobarea acordului de liber schimb UE-India cu convingerea că ALS reprezintă un viitor potențial pentru sporirea investițiilor, a comerțului și a oportunităților de afaceri care decurg din ALS, fiind, în ansamblu, un acord în urma căruia ambele părți au de câștigat.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris – (PT)* Acordul de liber schimb cu India marchează un nou pas făcut de Europa și India către deschiderea economiei mondiale și extinderea beneficiilor acesteia. În același timp, reprezintă un semnal foarte important în contextul actual. Prin urmare, salut încheierea acestui acord. L-am analizat și mă simt însă nevoit să fac câteva remarci critice.

Pentru ca liberul schimb să funcționeze așa cum trebuie, trebuie respectate o serie de reguli de prevenire a contrafacerilor și a utilizării produselor interzise în țările de destinație. Indicațiile privind originea trebuie, de asemenea, să fie clare. Pe scurt, informațiile trebuie să fie disponibile și transparente, iar acordurile internaționale respectate.

Un alt aspect important este acela că avantajele liberului schimb sunt reciproce. Cu alte cuvinte, deschiderea granițelor nu înseamnă numai deschiderea piețelor țărilor dezvoltate față de produsele provenite din state terțe. Calitățile comerțului liber constau în șansa reciprocă de a schimba bunuri și în deschiderea economiilor; aceste calități trebuie extinse la țările aflate în curs de dezvoltare sau în creștere rapidă. Acest lucru se va întâmpla numai dacă barierele comerciale și cele privind investițiile vor fi de asemenea reduse în aceste țări.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului domnului Karim privind acordul de liber schimb UE-India.

Am procedat astfel deoarece consider că încheierea acestui tip de acord trebuie să se subordoneze respectului față de drepturile fundamentale ale omului și față de democrație, iar țara în cauză nu îndeplinește nici pe departe aceste condiții. Introducerea în acord a unei clauze privind drepturile omului și democrația, la fel ca și promisiunea de a consolida consultațiile în cadrul Consiliului ONU pentru drepturile omului, nu sunt suficiente pentru a asigura respectarea acestor condiții de bază. Din păcate, presa internațională continuă să înregistreze persecutarea minorităților religioase și a susținătorilor drepturilor omului în India. Acesta este motivul pentru care, după părerea mea, semnarea acordurilor economice de acest tip este inacceptabilă.

- Raportul: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Acest raport susține că este important ca lucrătorii să fie conștienți de drepturile pe care le au și să aibă cunoștințe solide despre dreptul muncii și acordurile colective. Raportorul observă, de asemenea, că Directiva privind detașarea lucrătorilor trebuie respectată, subliniind valoarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Toate acestea sunt solicitări bine-venite.

Totuși, anumite formulări din cadrul raportului sunt prea ample. Nu putem susține formulări care sprijină introducerea la nivelul UE a unui instrument juridic comunitar care să acopere salariile, contribuțiile sociale, taxele și compensațiile în cazul accidentelor la locul de muncă. Aceste chestiuni sunt prea importante pentru ca noi să putem susține acest tip de formulări sau revendicări.

Am ales să susținem rezoluția alternativă prezentată de Grupul Socialist din Parlamentul European, Grupul Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa și Grupul Verzilor/Alianța Liberă Europeană, deoarece aceasta limitează formulările privind instrumentul juridic comunitar. În ceea ce privește votul final al întregului raport, ne vom abține, deoarece, deși există părți pozitive ale textului, formulările legate de instrumentul juridic comunitar sunt mult prea ample.

David Martin (PSE), *în scris –* Susțin acest raport care solicită reguli responsabile și clare privind subcontractarea în Europa. Raportul îi va proteja pe angajații care lucrează pentru companiile de subcontractare prin faptul că solicită Comisiei stabilirea unui instrument juridic comunitar precis care să introducă răspunderea comună și solidară la nivel european.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat pentru raportul domnului Lehtinen privind responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție.

Sunt de acord cu raportorul în privința faptului că subcontractarea a atins niveluri foarte ridicate în Uniunea Europeană, ceea ce a creat diferite probleme legate, de exemplu, de implicațiile juridice pentru angajatori și angajați și de dificultățile în verificarea îndeplinirilor obligațiilor fiscale și a celor legate de asigurările sociale.

Astfel, sunt de acord cu ideea raportorului conform căreia se recomandă adoptarea unui sistem al „răspunderii comune” la nivel european, în care contractantul principal ar fi încurajat să verifice dacă subcontractanții respectă legislația în cauză. Acest lucru ar contribui și la gestionarea economiei subterane prin prevenirea concurenței neloiale din partea companiilor care le oferă angajaților salarii sub nivelul minim.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris – (NL) Conform unui studiu al Fundației de la Dublin, externalizarea muncii către subcontractanți este una dintre cele mai eficiente metode de subminare a legislației sociale. Subcontractanții se găsesc în diferite sectoare, cel mai cunoscut fiind cel al construcțiilor. Acest raport solicită Comisiei să adopte o legislație definitivă cu privire la responsabilitatea socială a subcontractării în întregul proces de producție.

Mult prea des se întâmplă ca clienții să lase responsabilitatea pe seama subcontractanților, care, la rândul lor, externalizează. Rezultatul este că punerea în aplicare a dreptului muncii nu mai este monitorizată. Cei care lucrează pentru un subcontractant și se află aproape de capătul lanțului de producție, nu lucrează întotdeauna în cele mai bune condiții, iar astfel se ajunge la violarea standardelor de bază și nerespectarea drepturilor fundamentale ale muncii. Pentru inspectoratele de drept social este dificil să monitorizeze acest lucru, deoarece nu este mereu clar cine deține responsabilitatea într-un anumit moment. Prin urmare, subcontractanții sunt tentați să abordeze cu mai multă superficialitate contribuțiile sociale, respectarea tarifelor legale și a perioadelor legale de concediu.

În unele state membre clienții sunt obligați să dețină responsabilitatea socială completă pentru toți subcontractanții lor. Având în vedere că natura transfrontalieră a muncii este din ce în ce mai răspândită, este necesară o directivă la nivel european. Prin urmare, susțin cu fermitate acest raport.

- Raportul: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris – (IT) În ianuarie 2009, prețurile produselor alimentare au crescut în Italia cu peste 40% față de media primelor 15 țări ale Uniunii Europene, demonstrând existența unor distorsiuni grave în transferul produselor alimentare de pe câmp până pe farfurie.

Potrivit datelor ISTAT, în ianuarie 2009, tendința de creștere a prețurilor la produselor alimentare era de 3,7% în Italia, în comparație cu 2,3% în Franța, 1,9% în Spania, 1% în Germania și 2,6% în Uniunea Europeană. Analizele ISTAT mai arată că principalele diferențe dintre Italia și partenerii săi UE se înregistrează la capitolele pâine, paste făinoase și cereale, care conțin materii prime precum făina, al cărei preț este fixat la nivel internațional și nu prezintă diferențe de la țară la țară. Creșterea diferenței de preț între producție și consum confirmă existența unor distorsiuni grave în transferul produselor alimentare de pe câmp până pe farfurie în Italia.

Efectele au fost resimțite mai puternic de către familiile cu venituri mici, pentru care cheltuielile pentru produsele alimentare sunt cele mai importante. Companiile mici și mijlocii de procesare a produselor alimentare au suferit, de asemenea, consecințe grave. Problema cauzată de diferența dintre prețul de producție și cel de consum a atins un nivel la care este necesară o acțiune imediată din partea instituțiilor europene.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris – Am votat în favoarea raportului propus de doamna Batzeli (Grecia), deoarece consider că UE trebuie să vină în ajutorul producătorilor și al consumatorilor.

Din cauza abuzurilor de poziție dominantă pe piață al marilor lanțuri de magazine, prețurile plătite de consumatorii europeni sunt în medie de cinci ori mai mari decât prețurile de producător. Agricultorii primesc în general circa 8% din prețul cu amănuntul final.

Solicităm introducerea unor politici UE care să faciliteze contacte directe între producători și consumatori. UE trebuie să susțină utilizarea noilor tehnologii și a internetului care să poată furniza consumatorului informații mai detaliate cu privire la produse, dar, în același timp, să poată facilita accesul pe piață al producătorilor.

Este nevoie și de măsuri care să confere mai multă importanță conceptului de „produse locale” și să sprijine mai eficient piețele alimentare tradiționale sau alte forme tradiționale de comerț.

Produsele tradiționale românești trebuie susținute pe piața europeană.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose și Britta Thomsen (PSE), *în scris – (DA)* Deputații social democrați ai Parlamentului European - Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen și Ole Christensen - au votat pentru raportul privind prețurile produselor alimentare în Europa. Părerea delegației este aceea că lipsa concurenței și concentrarea supermarketurilor vor cauza pierderi atât consumatorilor, cât și agricultorilor din UE. Cu toate acestea, delegația nu este de acord cu punctul 6 al raportului, în care se susține că eliminarea măsurilor de intervenție este un lucru deplorabil. Această măsură este necesară pentru ca agricultura europeană să devină profitabilă.

Esther De Lange (PPE-DE), *în scris – (NL)* Aș dori să dau o explicație a votului privind raportul Batzeli, în numele delegației olandeze a Partidului creștin-democrat CDA. După părerea noastră, acesta nu este în niciun caz unul dintre cele mai elegante rapoarte cu putință. Multe chestiuni sunt formulate prea alambicat sau se repetă. Avem, de asemenea, anumite îndoeli cu privire la unele revendicări care tind prea mult către intervenția socialistă de stat, și cu privire la interdicția completă de a vinde sub costurile de producție. Poate că ideea sună bine, însă este imposibil de pus în practică. În agricultură, considerăm că acesta este un punct important. În ceea ce privește dumping-ul, autoritatea în domeniul concurenței ar trebui, bineînțeles, să intervină.

Cu toate acestea, am votat pentru raportul Batzeli, deoarece conține o serie de elemente importante pe care rezoluția alternativă încearcă de fapt să le elimine. Mă refer în special la studiul marjelor de profit în diferitele puncte de legătură ale lanțului de producție al produselor alimentare și la încurajarea Comisiei Europene de a verifica puterea pe care o au supermarketurile în domeniul concurenței, solicitare pe care Parlamentul European a făcut-o în repetate rânduri. Am înțeles de la Comisie că studiul marjelor de profit poate fi realizat în parte pe baza informațiilor existente deținute de Comisie, așadar presupunem că nu va implica nicio creștere substanțială a costurilor administrative.

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat pentru raportul privind prețurile produselor alimentare în Europa, deoarece consider că este nevoie de acțiune politică pentru a rezolva problema creșterii prețurilor produselor agricole și alimentare și pe cea a discrepanței dintre prețurile producătorului și cele plătite de consumator. În Europa, prețul plătit de consumatorul final este de aproximativ cinci ori mai mare decât prețul plătit producătorilor, situație care a afectat familiile cu venituri mici, în care cea mai mare parte a bugetului este cheltuită pe produse alimentare.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Ca de obicei, acest raport ce „solicită opinii” al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală conține propuneri care vor implica costuri mărite pentru bugetul UE.

Nu susținem ideile principale ale raportului care, printre altele, regretă eliminarea actuală a măsurilor de intervenție ale Comunității pe piața agricolă. De asemenea, nu suntem de acord cu propunerea comisiei de luare a unor „măsuri de gestionare a pieței”.

În plus, trebuie să-i amintim Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului European că situația prețurilor diferă de la un stat membru la altul. Propunerea comisiei de a crea o bază europeană de date pentru cetățeni, care să conțină prețurile de referință pentru produse și factori de producție, precum și informații privind costurile legate de energie, salarii, pensii, taxe vamale și taxe provenite din întreaga Europă este, după părerea noastră, departe de realitate. Condițiile prealabile necesare pentru a face comparații între statele membre nu există din diverse motive.

Propunerea pentru o etichetă specială a produselor agricole europene ni se pare, de asemenea, bizară. Ce motiv se ascunde în spatele acesteia? O încercare de a încuraja protecționismului?

Ca de obicei, partidul June List observă că, în această situație, faptul că Parlamentul European nu deține puterea de codecizie în materie de politică agricolă este un lucru pozitiv. În mod contrar, UE ar cădea în capcana protecționismului și a subvențiilor masive acordate diferitelor grupuri din industria agricolă.

Am votat împotriva acestui raport privind prețurile produselor alimentare în Europa.

Astrid Lulling (PPE-DE), *în scris – (FR)* Nimeni nu contestă obiectivele acestui raport privind diferența dintre prețurile de producție și cele plătite de către consumator. Este nevoie de o mai mare transparență a pieței pentru a asigura o remunerare adecvată a producătorilor și prețuri justificate pentru consumatorul final.

Din păcate, textul adoptat în comisie conține propuneri incompatibile cu economia socială de piață. Aceste propuneri extrem de autoritare privind controlul prețurilor, marjele și piețele ne amintesc de numeroase formule care au dat greș și pe care le credeam aparținând trecutului.

Regret că raportul se concentrează numai asupra distribuitorilor, în loc să ia în considerare întregul lanț de producție. Într-adevăr, de multe ori, marile companii de procesare sunt cele care cumpără produse de la agricultori și abuzează de poziția lor dominantă pe piață pentru a le vinde apoi distribuitorilor la prețuri exorbitante.

Mai mult, realizarea unor baze de date europene pentru tot felul de costuri și marje, așa cum propune raportul, ar pricinui companiilor costuri administrative considerabile, care ar fi absorbite de prețurile cu amănuntul.

Pentru a evita astfel de greșeli, am propus o rezoluție alternativă, semnată în semn de susținere de către 40 de deputați.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris – (RO)* Reglementarea problematicii practicilor neloiale folosite de marile lanțuri de distribuție cu amănuntul în relația cu producătorii la nivelul UE este foarte importantă pentru România. Și aici, problema abuzurilor exercitate de lanțurile de supermarketuri este îngrijorătoare, atât pentru producători cât și pentru consumatori. Pe lângă cumularea unor „taxe ascunse”, obligatorii pentru orice produs și care sunt suportate de producători, supermarketurile le interzic producătorilor să vândă produsele mai ieftin în alte magazine, iar toate aceste reguli duc la scumpirea produselor cu până la 30%. Consumatorul este cel care, în final, plătește prețul supraevaluat al produsului.

Măsurile propuse de doamna Batzeli în raportul său vizează scăderea presiunilor exercitate de supermarketuri și promovează o relație directă între consumatori și producători, de aceea am votat pentru adoptarea lui.

Ancheta propusă aici privind distribuția marjei profitului în lanțul producție-distribuție ne va permite să tragem o serie de concluzii referitoare la măsurile oportune pentru o transparență a prețurilor pe traseul producători-procesatori-comercianți cu amănuntul și pentru sancționarea practicilor abuzive.

Este necesar ca negocierea prețurilor între furnizori și comercianți să permită practicarea unor prețuri diferite de la caz la caz și să contribuie, astfel, la asigurarea unui mediu concurențial sănătos.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris – (EL)* Raportul prezintă concluzii repetate, bine-cunoscute, despre situația de monopol care a apărut în procesarea și comercializarea produselor alimentare. Cu toate acestea, nu menționează că această situație este o alegere luată în mod conștient de către UE și guvernele statelor membre în cadrul Strategiei de la Lisabona și a PAC.

Liberalizarea piețelor, stimulentele pentru fuziuni și preluări și urmărirea profitului și a competitivității în industria alimentară au avut ca rezultat suveranitatea multinaționalelor, creșterea prețurilor pentru consumatori, scăderea prețurilor la poarta exploatației și creșterea profiturilor de capital.

PAC a contribuit în mod decisiv la apariția acestei situații, prin eliminarea prețurilor minime garantate și trădarea agricultorilor mici și mijlocii în favoarea OMC astfel încât multinaționalele să poată obține materii prime extrem de ieftine, și prin persecutarea sau contractarea cooperativelor și declarațiile ipocrite ale partidelor care susțin totuși drumul cu sens unic al Europei.

Un exemplu este producția de lapte din Grecia, unde cartelurile de lapte reduc prețurile la poarta exploatației și mențin prețurile pentru consumatori la niveluri foarte ridicate, obținând profituri colosale. Aceasta promovează în momentul de față consumul produselor cu o valoare nutrițională puțin redusă, lăsându-i de izbeliște pe crescătorii de animale care sunt incapabili să-și comercializeze produsele într-o țară ce produce 50% din propria cerere.

Lupta pentru produse alimentare ieftine și sigure și pentru supraviețuirea agricultorilor săraci necesită o alianță puternică între lucrători, agricultori și forța de muncă independentă și locală, precum și economia locală.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Creșterea prețurilor produselor alimentare este evidentă pentru toată lumea. Este o problemă foarte gravă ce necesită intervenția imediată a Uniunii Europene. Prin urmare, am votat pentru raportul doamnei Batzeli care, după părerea mea, a abordat problema într-un mod cuprinzător și a propus măsuri foarte utile pentru rezolvarea acesteia.

Este absolut necesar să luăm măsuri pentru a reduce discrepanța dintre prețul de producție și prețul la consum, cauzată de mecanismul nesănătos de transmitere a prețurilor, care include speculații privind produsele alimentare și o implicare sporită a intermediarilor. Sunt de acord cu raportoarea în privința faptului că nivelul din ce în ce mai ridicat al concentrării comercializării și distribuirii produselor alimentare a contribuit în mod semnificativ la creșterea prețului plătit de consumator, comparativ cu cel de producție.

Este nevoie urgentă de măsuri precum cele propuse de doamna Batzeli, care să determine o mai mare transparență a structurii prețurilor și a marjelor de profit prin acțiunea coordonată a autorităților naționale din domeniul concurenței, o reglementare mai eficientă a pieței și a tendințelor prețurilor produselor alimentare în Europa, precum și încurajarea consumatorilor de a alege alimente produse local, lucru care contribuie, prin definiție, la reducerea lanțului de distribuție și la susținerea piețelor de produse alimentare care se află în prezent în dificultate.

- Raportul: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), *în scris* – Am hotărât, împreună cu colegii mei din partidul laburist european, să susținem raportul inițial, care oferă un răspuns foarte satisfăcător sutelor de petiții înaintate de cetățenii europeni, victime ale urbanizării masive din Spania, ale construcției excesive și ale distrugerii coastelor.

Rezoluțiile alternative conțin modificări substanțiale ale raportului și nu coincid cu poziția constantă pe care o avem de 5 ani.

Derek Roland Clark (IND/DEM), *în scris* – Raportul este un exercițiu cosmetic cu scopul de a menține speranțele false a sutelor de petiționari în apropierea alegerilor europene. Pretinde că poate lua măsuri pe care - așa cum subliniază Comisia pentru afaceri juridice - UE nu le poate lua. Amenințarea doamnei Auken de a se opune următorului buget al UE, în cazul în care solicitările raportului nu vor fi respectate, nu îi poate ajuta pe cei care au cumpărat proprietăți în Spania și, care au fost apoi privați de acestea. Partidul UKIP nu va contribui la această impostură.

Richard Corbett (PSE), *în scris* – Am votat pentru acest raport, care răspunde unui număr foarte mare de petiții adresate Parlamentului de către victimele și cetățenii afectați din întreaga Europă. Acest raport demonstrează că urbanizarea masivă din numeroase regiuni din Spania a fost realizată într-o manieră care încalcă dreptul la proprietate, degradează mediul, subminează aprovizionarea cu apă și calitatea acesteia și, de multe ori, face victime fără a oferi vreo îndreptare sau compensare, când acestea probabil și-au pierdut economiile de o viață.

Sper ca acest raport să-i susțină în lupta pentru dreptate pe mulți dintre alegătorii mei și pe cetățenii din Europa care au fost afectați.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris* – Din cauza unui conflict de interese, m-am abținut de la toate voturile.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Am înțeles că se pare că există probleme majore în sectorul construcției din Spania și că este posibil ca cetățenii încrezători să cumpere cu bună credință proprietăți pentru care, așa cum reiese ulterior, compania de construcții nu deține dreptul legal de construcție. Acestea sunt însă probleme care pot și trebuie rezolvate în cadrul legal al statului membru. În momentul în care toate măsurile locale au fost epuizate, în conformitate cu articolul 35 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cetățenii pot apela individual la Curtea Europeană a Drepturilor Omului din Strasbourg.

Nu există niciun motiv pentru introducerea unei legislații la nivelul UE cu privire la aceste chestiuni, și nici pentru implicarea Parlamentului European ca instituție în această problemă. De asemenea, nu dorim niciun fel de implicare în diferitele propuneri de rezoluții alternative prezentate de către deputați spanioli, care adaugă acestei probleme complicații politice de ordin local.

Fiona Hall (ALDE), *în scris* – Prezint o explicație a votului privind raportul Auken, în vederea sprijinirii a trei alegători diferiți care m-au contactat, cerându-mi sprijinul. În fiecare dintre aceste cazuri, persoana respectivă și-a cheltuit economiile de o viață pentru achiziționarea unei case sau a unui teren în Valencia. În fiecare dintre cazuri s-au respectat, în momentul achiziționării, procedurile juridice corespunzătoare. Însă, tot în fiecare caz, persoana respectivă a suferit ulterior solicitări ilegale de preluare a terenului din partea autorităților din Valencia.

Acestea sunt doar trei dintre miile de cazuri de nedreptate suferite de cetățenii europeni care dețin proprietăți în Spania. Solicit Comisiei să intervină rapid și ferm, în conformitate cu recomandările raportului Auken.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *în scris* – (ES) Am votat pentru raportul Auken, deoarece acesta critică în mod explicit planificarea urbană iresponsabilă a statului spaniol și subliniază utilizarea greșită a fondurilor comunitare în domenii precum planificarea sau mediul.

Aș dori, de asemenea, să subliniez ineficacitatea deputaților spanioli din Partidul popular (PP) și din Partidul socialist spaniol al muncitorilor (PSOE). Aceștia au fost incapabili să încheie un acord pentru a prezenta o rezoluție alternativă prin care ar fi obținut majoritatea de care aveau nevoie; așadar ambele partide au pierdut. Ceea ce au demonstrat, încă o dată, este că singurul lucru asupra căruia pot cădea de acord este opoziția lor față de naționalismul basc. Deputații socialiști și cei din Partidul Popular au încercat să exercite presiuni asupra colegilor lor, pentru ca aceștia să voteze pentru rezoluțiile lor, care atenuau în mod semnificativ criticile făcute de raportoare.

Doresc să clarific că guvernul spaniol participă la practici care sunt legate în mod sistematic de abuzarea cetățenilor, distrugerea mediului și corupția la scară largă. Consider că aceste competențe ar trebuie transferate imediat către Euskadi.

David Martin (PSE), *în scris* – Mii de cetățeni europeni continuă să cadă victime unui sistem de urbanizare masivă, fapt exprimat într-un număr foarte mare de petiții privind abuzarea atât a mediului, cât și a drepturilor legitime ale cetățenilor europeni la proprietatea lor. Problema a fost cauzată de achizițiile publice fără un control suficient al procedurilor de urbanizare din partea autorităților locale și regionale. Rezoluția adoptată ar trebui să înceapă să prezinte soluții concrete pentru oamenii care locuiesc în zonele afectate ale Spaniei.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), *în scris* – (ES) Având în vedere că am participat încă de la început la elaborarea raportului Auken, care a câștigat atât sprijinul cetățenilor spanioli, cât și al celor europeni, am apărut fără rezerve conținutul acestuia. Sprijin în totalitate acest raport, deoarece dezvăluie implicarea tuturor administrațiilor spaniole, de la guvernul central și până la guvernele regionale autonome și autoritățile locale, în dezvoltarea unui model economic bazat pe speculații urbane, care a fost devastator pentru mediul, economia și dezvoltarea socială a Spaniei.

Acest raport, care a făcut față presiunii Partidului Popular (PP) și Partidului socialist spaniol al muncitorilor (PSOE), subliniază indulgența rezoluțiilor, atât politice, cât și juridice, care a dus la impunitate în cadrul autorităților. Raportul include, de asemenea, declarația unui moratoriu al planurilor de urbanizare care nu îndeplinesc criteriile durabilității ecologice și ale responsabilității sociale, astfel încât iregularitățile să poată fi investigate și politica *faptelor împlinite* să poată fi evitată.

Mai mult, raportul solicită guvernului spaniol stabilirea unui grup de lucru la care să participe toate administrațiile. Solicită o dezbatere publică pe tema planificării urbane în Spania, care să permită adoptarea măsurilor legislative împotriva speculațiilor și a dezvoltării nedurabile și care să pună un capăt legislației *à la carte*, practică în regiuni autonome precum Aragon și Valencia.

Bogusław Rogalski (UEN), *în scris* – (PL) Am votat pentru raportul Auken privind impactul urbanizării extensive din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului înconjurător și asupra aplicării legislației UE, pe baza petițiilor primite.

Există multe dovezi conform cărora urbanizarea excesivă se practică în zonele de coastă, iar responsabilitatea pentru acest lucru o au autoritățile centrale, autonome și locale. Acestea au pus în mișcare un model de dezvoltare nedurabilă, care a avut consecințe ecologice, sociale și economice extrem de grave. Aceste activități au cauzat daune iremediabile pentru biodiversitate și pentru integritatea ecologică a multor regiuni din Spania. Având în vedere gravitatea acuzațiilor, desfășurarea procedurilor este anevoioasă, iar hotărârile pronunțate nu satisfac pretențiile victimelor. Astfel, oamenii au început să aibă anumite rezerve față de sistemul juridic spaniol.

Ar trebui să se sublinieze și faptul că mii de cetățeni europeni care au cumpărat proprietăți în Spania, în diferite circumstanțe, au devenit victimele abuzurilor legate de urbanizare. Aceste abuzuri au fost comise de autoritățile locale, consecința fiind aceea că proprietățile trebuie demolate.

Având în vedere toate acestea, ar trebui să se facă apel la guvernul spaniol, pentru ca acesta să realizeze o revizuire amănunțită a legislației ce afectează drepturile proprietarilor individuali ca urmare a urbanizării masive, pentru a pune capăt abuzurilor drepturilor și obligațiilor prevăzute în Tratatul CE.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Aș dori să o felicit pe doamna raportoare pentru munca depusă și să spun că salut raportul dumneaei privind impactul urbanizării extensive din Spania asupra drepturilor individuale ale cetățenilor europeni, asupra mediului înconjurător și asupra aplicării legislației UE; acest impact a fost extrem de negativ, așa cum reiese din numeroasele petiții înaintate de rezidenții din zonă.

Sunt de părere că, în acest caz, Comisia pentru petiții a luat în considerare cererile cetățenilor îngrijorați de distrugerea peisajului natural, de nerespectarea regulilor privind contractele și protecția mediului și de

activitatea semnificativă în domeniul construcțiilor. Dovezile prezentate de această comisie ca urmare a misiunilor de anchetă din zonă demonstrează în mod clar uzurparea cauzată de industria de construcții și necesitatea de a apăra drepturile cetățenilor spanioli, astfel cum se prevede în tratate.

Susțin așadar raportul în cauză, care respectă pe deplin principiul subsidiarității, și sper că autoritățile spaniole vor lua măsurile necesare fără să fie nevoie să se recurgă la proceduri de încălcare a dreptului comunitar din partea Comisiei Europene.

Søren Bo Søndergaard și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), în scris – Am votat pentru acest raport din solidaritate cu cei care au înaintat reclamații. Cu toate acestea, suntem de părere că presupusele încălcări ale dreptului spaniol, comunitar și internațional ar trebui să fie gestionate și soluționate de autoritățile spaniole competente, Curtea Europeană de Justiție și Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Catherine Stihler (PSE), în scris – Mă bucur că Parlamentul a votat pentru acest raport. Multe persoane din Scoția au fost afectate de situația din Spania, pierzându-și casele pentru care au făcut economii toată viața. Guvernul spaniol trebuie să facă tot ceea ce-i stă în putință pentru a le face dreptate persoanelor afectate. Mulți au fost induși în eroare și mințiți în legătură cu ceea ce cumpărau și trebuie să existe un remediu legal pentru această situație.

Diana Wallis (ALDE), în scris – Am votat pentru raportul privind urbanizarea în Spania, deoarece acesta reflectă rezultatul multor ani de muncă aprofundată a Comisiei pentru petiții în vederea obținerii de rezultate pentru sute de petiții similare, venite din partea a mii de petiționari, și include vizitele de anchetă și discuțiile cu toate părțile interesate, fiind adoptat de o mare majoritate mixtă din cadrul comisiei. În calitate de reprezentanți aleși, avem responsabilitatea de a garanta că cetățenii europeni, pe care i-am încurajat să profite de libertatea de mișcare, nu vor fi afectați de restricțiile arbitrare sau nejustificate din statul gazdă.

Recunoaștem faptul că responsabilitatea primară conform Tratatelor pentru monitorizarea punerii în aplicare a dreptului comunitar îi aparține Comisiei. De asemenea, recunoaștem că Tratatul exclud în mod explicit orice efect asupra regulamentelor locale care guvernează regimul proprietății. Cu toate acestea, suntem în primul rând de părere că, în calitate de „ochi și urechi” ale instituțiilor, Comisia pentru petiții a Parlamentului ar trebui să sublinieze orice probleme sistematice care afectează libera circulație a miilor de cetățeni și care sunt dezvăluite în petiții.

În al doilea rând, considerăm că violările dreptului comunitar par a fi problema, mai ales a dreptului în domeniul mediului și a regulilor privind achizițiile publice.

Thomas Wise (NI), în scris – În calitate de opozant ferm al UE și al amestecului continuu al acesteia în viețile noastre, am votat cu consecvență împotriva majorității rapoartelor pe care am fost rugat să le iau în considerare. Apariția unui raport care să solicite o abordare diferită este însă inevitabilă, și cred că raportul Auken este un astfel de raport. Am fost abordat de mulți străini din Spania, dintre care toți făceau tot ceea ce le stătea în putință pentru a-și asigura o viață bună, legală și durabilă în această țară. Faptul că aceștia au devenit victimele birocrăției este acum o chestiune care ține de trecut și sperăm ca acest raport să impună o soluție echitabilă.

Reacția mea de aici nu implică o atenuare a atitudinii mele față de UE și de structura impenetrabilă, neflexibilă și nejustificată a acesteia. Totuși, dacă birocrățiile subordonate nu rezolvă problemele pe care ele însele le creează, trebuie găsită o soluție.

Sper că nenumăratele probleme create de diferitele autorități spaniole vor fi abordate și rezolvate cu promptitudine în interesul alegătorilor mei.

Am impresia că o astfel de intervenție s-ar putea să nu fie o soluție. În UE, singura lege constantă este cea a consecinței involuntare.

- Raportul: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris – (IT) Am votat pentru. Văd în alegerea lui Obama o ocazie importantă pentru o nouă politică a angajamentului global, un punct de referință în istoria Statelor Unite și, în același timp, a întregii lumi.

Calea spre progres ar trebui să fie o nouă politică a angajamentului global, în care UE își va juca rolul cheie. Avem acum ocazia de a reinnoi angajamentul global, prin instituții revitalizate în perspectiva viitoarelor alegeri europene.

Victoria candidatului democrat este o dovadă suplimentară a capacității extraordinare de refacere care a fost evidentă de atâtea ori în momentele dificile ale istoriei SUA. Noul președinte al SUA ar putea duce la o îmbunătățire a politicii comune UE/SUA, permițând colaborarea în cadrul unui parteneriat eficient pentru abordarea numeroaselor provocări globale cărora liderii ambelor continente trebuie să le facă față, de exemplu schimbările climatice, provocările globale și regionale, apărarea, chestiunile economice și comerțul. Trebuie să abordăm aceste probleme împreună, cu determinare și creativitate. Obama întrupează latura pozitivă și impresionantă a Statelor Unite și a lumii complexe și globalizate din ziua de astăzi, în care schimbarea este un fenomen constant.

Legătura transatlantică rămâne esențială. Am încredere în rolul pe care SUA va continua să-l joace în acest sens, sub conducerea președintelui Obama.

Koenraad Dillen (NI), în scris – (NL) Acest raport cuprinzător sprijină în mod corect o consolidare a relațiilor dintre Europa și Statele Unite. Orientul Mijlociu, Pakistan, Afganistan, Rusia, apărarea, securitatea, aspectele economice și comerciale sunt teme care sunt abordate în detaliu.

Este totuși inacceptabil ca raportorul să anticipeze în mod explicit intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, când majoritatea cetățenilor nu vor să aibă în mod clar nimic de a face cu Constituția Europeană sau cu o copie fidelă a acesteia. Este bine că raportorul acordă atenție problemei palestiniene, dar de ce nu se menționează deloc dreptul Israelului la securitate? Din cauza acestei favorizări am votat împotriva raportului.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris – (PL) Raportul Mon deschide subiectul relațiilor transatlantice în urma alegerilor prezidențiale din SUA. Am sprijinit raportul, deoarece consider că în momentul de față este esențială o cooperare puternică între Statele Unite și Uniunea Europeană în practic toate domeniile: politică, apărare, economie, energie, mediu, cultură, știință etc.

Ar trebui să fim conștienți de faptul că produsul intern brut combinat al Statelor Unite și al Uniunii Europene reprezintă peste 50% din PIB-ul mondial. Noua agendă transatlantică, în vigoare din 1995, trebuie înlocuită cu un acord-cadru privind Parteneriatul transatlantic, care trebuie actualizat în mod constant. SUA și UE sunt angajate de nevoie în activități de menținere a securității și a ordinii mondiale. Bineînțeles că acest lucru necesită o cooperare cu alte țări, în special cu China, India și Rusia.

De asemenea, consider că remarcile privind nevoia de reformă a ONU, inclusiv a activităților Consiliului de securitate, sunt îndreptățite. Cooperarea transatlantică nu trebuie să ignore rolul NATO. Astăzi, ar trebui să privim acțiunea rapidă și eficientă de atenuare a tot mai puternicei crize economice ca pe o prioritate. Aș mai dori să adaug că ar trebui să includem în aceste relații un loc și pentru Canada, Mexic și America de Sud.

Sperăm ca vorbele rostite de actualul președinte al SUA, Barack Obama, și anume că „America nu are un partener mai bun decât Europa”, să fie confirmate de realitatea de zi cu zi. Acest lucru este esențial dacă dorim să fim pregătiți pentru provocările întâmpinate de civilizația noastră.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris – (EL) Așteptările uriașe ale Parlamentului European de la alegerea lui Barack Obama ca președinte al Statelor Unite ale Americii îi privește de fapt numai pe imperialiștii care pretind, pe bună dreptate, o servire mai eficientă a intereselor lor. Oamenii nu trebuie să aibă iluzia vreunei viitoare schimbări politice în beneficiul lor. Mai mult, nici propriile declarații și hotărâri ale noului președinte SUA nu lasă loc vreunui dubiu.

Raportul susține o cooperare mai strânsă și mai profundă a UE cu SUA și NATO, în urma alegerilor. Propune, prin urmare, crearea unui organism de coordonare a politicii externe și de securitate a celor două centre imperialiste (UE și SUA) la un nivel și mai înalt.

Într-o perioadă în care concurența și antagonismul intervin între acestea ca urmare a crizei financiare capitaliste, imperialiștii europeni și americani se străduiesc, în același timp, să-și coordoneze cooperarea pentru a face față opoziției locale. Acesta este scopul aflat în spatele solicitării unei acțiuni comune și eficiente de abordare a „provocărilor globale”, a „aspectelor de securitate și apărare” și a „problemelor regionale”. Disponibilitatea exprimată în raport de a accepta prizonieri de la Guantanamo în UE, în cazul în care SUA va cere acest lucru, este un exemplu tipic.

Oamenii trebuie să-și stabilească propriul front comun împotriva atacului unit venit asupra lor din partea UE, SUA și NATO, și să răstoarne ordinea imperialistă.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat împotriva raportului domnului Millán Mon privind statutul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA, deoarece nu cred că este corect ca Uniunea Europeană, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a instrumentelor corespunzătoare de politică externă, să preia un rol mai puternic și mai coerent pe scena geopolitică internațională. În plus, nu sunt complet de acord cu rolul parteneriatului transatlantic și al NATO în securitatea colectivă.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *în scris –* Am acordat o importanță enormă relațiilor transatlantice și am susținut întotdeauna revitalizarea și consolidarea NATO. Totuși, contrar ambiției principale a acestui raport, nu cred că acest lucru ar trebui să însemne înlocuirea legăturilor puternice dintre Statele Unite și fiecare stat membru (de exemplu Marea Britanie) cu un „parteneriat UE-SUA”. Referirile la Tratatul de la Lisabona, pe care oamenii nu îl vor, și propunerea ca presupusul Vicepreședinte/Înalt reprezentant al Comisiei să coprezideze „Consiliul politic transatlantic”, sunt câteva exemple. În plus, am anumite obiecții specifice cu privire la aspecte ale raportului referitoare la apărarea UE. Raportul salută o „capacitate europeană consolidată de apărare” și sprijină în mod explicit politica europeană de securitate și apărare, față de care opoziția conservatorilor a fost constantă.

Din aceste motive, m-am abținut de la vot.

- Turkmenistan (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Aș prefera să mă abțin de la votul privind propunerea de rezoluție referitoare la acordul comercial dintre CE și Turkmenistan. Deși recunosc importanța relațiilor economice și comerciale pentru deschiderea societății turkmene, mă îndoiesc că un acord interimar ar fi cea mai bună soluție pentru ambele părți.

- Raportul: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claey's (NI), *în scris – (NL)* Am votat împotriva acestei rezoluții deoarece, după părerea mea, adoptarea ei ar însemna ca Parlamentul să-și submineze propria credibilitate. Parlamentul face mereu declarații retorice cu privire la drepturile omului, subliniind că acestea reprezintă cel mai important obiectiv al politicii externe - cu toate acestea însă, va semna un acord cu o țară care încalcă la scară largă tocmai aceste drepturi ale omului. La baza acestei decizii stă credința că simplul act al semnării unui astfel de acord îmbunătățește drepturile omului în țara respectivă. Auzim aceeași poveste de la cei care susțin aderarea Turciei: într-adevăr, drepturile omului sunt încălcate și tortura este larg răspândită, dar odată ce Turcia va adera la UE, toate acestea vor face parte din trecut. Faptele demonstrează însă contrariul.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am decis să mă abțin de la votul raportului domnului Caspary privind acordul comercial interimar cu Turkmenistanul. Pot susține doar anumite puncte ale propunerii, nu și documentul în întregime. Acest lucru m-a determinat să nu votez împotriva și, mai degrabă, să mă abțin.

- Raportul: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Am votat pentru. În ziua de azi, internetul a devenit baza tuturor relațiilor noastre personale și instituționale. Informațiile noastre personale sunt deținute de multe companii care le utilizează în mod frecvent fără permisiunea necesară. Din toate aceste motive este clar că trebuie să protejăm dreptul fundamental la confidențialitate pe internet.

Internetul poate să asigure și un sprijin considerabil al drepturilor fundamentale precum libertatea de exprimare, de acțiune politică și de asociere. Pe de altă parte însă deschide calea unei serii vaste de activități criminale. Un exemplu pentru o astfel de utilizare greșită a internetului este răspândirea pornografiei infantile care inundă internetul și pe care trebuie să o eliminăm.

Este prin urmare necesar să luăm măsuri concrete pentru a proteja și promova libertățile fundamentale ale indivizilor în timpul navigării pe internet. Acțiunea noastră trebuie să se bazeze pe securitate și pe confidențialitate, acordând o atenție constantă dreptului fundamental la educație și la accesul la sistemele de informație.

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris – (PT)* Internetul reprezintă un imens progres tehnologic care permite interconectarea utilizatorilor, stabilirea relațiilor personale, profesionale și educaționale, diseminarea informațiilor și promovarea și consolidarea culturii.

Criminalitatea pe internet proliferază însă, iar acesta a devenit un instrument favorizat de rețelele criminale, având în vedere că este un mijloc accesibil, ieftin și foarte puternic. Anul trecut, cazurile de abuz al copiilor

pe internet au crescut la 16%, fără să existe, în majoritatea lor, o pedeapsă eficientă sau măcar capacitatea de a-i găsi pe criminali. În ceea ce privește terorismul, există deja aproximativ 5 000 de site-uri de propagandă teroristă, care funcționează ca mijloc de radicalizare și recrutare, dar și ca sursă de informații privind metodele și strategiile teroriste.

Recunosc nevoia urgentă de a găsi soluții și de a dezvolta instrumente legislative adecvate pentru combaterea criminalității, fără ca acestea să creeze un control excesiv și irațional prin cenzură și monitorizarea secretă a traficului de date care circulă pe internet.

Koenraad Dillen (NI), *în scris* – (NL) Aceasta este o rezoluție bună, care găsește o cale de mijloc prudentă între drepturi și obligații, reprezentând un apel curajos împotriva cenzurii. În ultimii ani au existat într-adevăr, în numele corectitudinii politice, prea multe încercări de a cenzura chiar și internetul, pentru a exclude ideile controversate nu numai din presa scrisă, dar și de pe internet. Este adevărat că internetul a fost văzut multă vreme ca fiind un obstacol pentru inchizitorii care controlau mass-media, dorind să interzică orice fel de critică adusă societății multiculturale, de exemplu prin „legislația privind rasismul”.

Libertatea internetului este cea mai bună garanție pentru libertatea de exprimare.

Edite Estrela (PSE), *în scris* – (PT) Am votat pentru raportul Lambrindis privind sporirea securității și a libertăților fundamentale pe internet, deoarece consider că este esențial ca Uniunea Europeană să ia măsuri pentru armonizarea drepturilor fundamentale ale utilizatorilor de internet cu lupta împotriva criminalității cibernetice, în vederea protejării cetățenilor, în special a copiilor. Prin urmare, consider că elaborarea unei legislații cu privire la protecția datelor, securitate și libertatea de exprimare este indispensabilă.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Libertatea de exprimare și dreptul la o viață privată sunt drepturi absolute care nu au voie în niciun caz să fie subminate. Bineînțeles că suntem de părere că aceste drepturi se aplică și în cazul internetului, garantând astfel dreptul fiecăruia la libera exprimare.

Credem, de asemenea, că posibilitatea de a șterge informațiile personale din bazele de date și de pe paginile de internet ar trebui să fie luată în considerare și îndemnăm companiile să garanteze că o persoană poate solicita ștergerea datelor sale personale dintr-o bază de date. Cu toate acestea, considerăm că lipsa acestor garanții este, în primul și în primul rând, o problemă internațională care se poate rezolva cel mai bine prin intermediul reglementărilor și convențiilor internaționale.

Partidul June List susține ferm garanția securității și a libertăților fundamentale pe internet, însă ne opunem anumitor formulări din raport. De exemplu, raportul exprimă dorința de a adopta Directiva privind măsurile penale de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală. Ne opunem cu fermitate acestui lucru, deoarece nu dorim armonizarea dreptului penal european. Raportorul încearcă, de asemenea, să compare dreptul accesului la internet cu dreptul accesului la școlarizare. Suntem de părere că aceasta este o declarație arogantă, deoarece dreptul și șansa de a merge la școală sunt departe de a fi concluzii anticipate în multe state membre ale UE.

Cu toate acestea, intențiile bune ale raportului depășesc aspectele negative, motiv pentru care ne-am hotărât să votăm în favoarea acestuia.

Genowefa Grabowska (PSE), *în scris* – (PL) Susțin în totalitate raportul Lambrindis privind securitatea și libertățile fundamentale pe internet. Consider că acestea sunt foarte importante și necesare, mai ales datorită prezenței noastre aproape universale în rețeaua globală. Cu alte cuvinte, internetul a devenit o parte din viața noastră de zi cu zi.

Nu ne putem imagina o sursă mai bună de informații, fie că scriem o carte sau că dorim să pregătim un fel sofisticat de mâncare și căutăm o rețetă interesantă. Însă nu suntem întotdeauna conștienți de faptul că prezența noastră lasă urme care pot fi folosite împotriva noastră, de exemplu de către persoanele care lucrează în marketing, de către serviciile de informații și chiar de către hoții de identitate.

Internetul poate fi, pe de altă parte, și un instrument comod de comunicare pentru criminali și teroriști. De aceea este atât de dificilă pregătirea unei legislații rezonabile, care să le permită oamenilor, într-un mod echilibrat și eficient, să se bucure în siguranță de toate avantajele internetului și, în același timp, să elimine pericolele reale și grave legate de abuzarea acestuia.

Prin urmare, susțin propunerile raportorului, care încearcă să găsească un echilibru între respectarea confidențialității și securitatea pe internet a unei persoane, respectând totodată drepturile și libertățile fundamentale ale acesteia. Consider, de asemenea, că pe lângă grija pentru calitatea serviciilor, autoritățile

publice sunt responsabile pentru garantarea accesului la internet pentru persoanele cele mai sărace și pentru cele ce locuiesc chiar și în cele mai izolate regiuni ale țării.

Carl Lang și Fernand Le Rachinel (NI), *în scris – (FR)* Utilizarea și dezvoltarea internetului sunt fără îndoială o sursă importantă de progres, mai ales în ceea ce privește libertatea de exprimare și democrația. Găsirea unui echilibru între o astfel de libertate, protecția confidențialității și securitatea necesară pe internet reprezintă o adevărată provocare pentru noi toți.

Acesta este cazul mai ales în domeniul acțiunii politice. Într-adevăr, există persoane din opoziție sau persoane cu viziuni politice controversate care nu au acces la diferitele tipuri de mass-media și văd internetul ca pe o șansă de a-și transmite mesajul în întreaga lume. O astfel de libertate nu trebuie cenzurată. China, Cuba și Birmania, ca veritabile state totalitare, nu ezită să sufocă această libertate de exprimare prin cenzură și prin filtrarea sistematică a informațiilor, sfidând toate principiile democrației și ale libertății.

Filtrarea informațiilor de pe internet cu scopul de a combate pornografia, pornografia infantilă și terorismul este esențială, însă o astfel de vigilență trebuie să fie strict definită și controlată.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *în scris – (RO)* Raportul Lambrinidis este primul raport care abordează ca temă centrală problematica internetului din perspectiva utilizatorului. Am votat în favoarea lui, considerând că este un raport echilibrat și de actualitate, care tratează principalele teme de interes în domeniu.

În calitate de raportor al grupului PPE-DE pe acest raport, consider că un aport important este recunoașterea dreptului utilizatorului asupra conținutului postat, în special dreptul acestuia de a șterge definitiv acest conținut și solicitarea ca viitoarea reglementare să definească identitatea digitală și să propună măsuri concrete de protecție a acesteia.

Raportul evidențiază importanța cooperării entităților implicate în dezvoltarea internetului, în vederea elaborării de instrumente de autoreglementare sau co-reglementare (de exemplu, coduri de bune practici), care să completeze normele legale existente. Dată fiind celeritatea dezvoltării internetului, aceste modalități de reglementare sunt de multe ori mai eficiente decât legislația tradițională, fiind agreate și aplicate de majoritatea entităților interesate, neimplicând forța coercitivă a statului.

Internetul este cel mai mare spațiu accesibil publicului din întreaga lume, iar viteza sa de dezvoltare ne poate lua prin surprindere dacă nu decidem să tratăm această temă în mod echilibrat și realist, astfel încât reglementarea viitoare a spațiului digital să se concentreze mai ales în jurul utilizatorului.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat pentru raportul domnului Lambrinidis privind consolidarea securității și a libertăților fundamentale pe internet.

Susțin în totalitate obiectivele propunerii, și anume implicarea tuturor părților interesate, acționarea la diferite niveluri, utilizând instrumentele naționale, regionale și internaționale existente, și, în cele din urmă, schimbul celor mai bune practici, pentru a putea răspunde în mod adecvat solicitărilor și problemelor diferitelor tipuri de utilizatori ai internetului și numeroaselor forme de activități online.

Catherine Stihler (PSE), *în scris –* Susțin obiectivele acestui raport de a consolida securitatea și libertățile fundamentale pe internet.

Reciclarea navelor (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat pentru propunerea de rezoluție privind reciclarea sigură a navelor, deoarece consider că tratarea acestei chestiuni ca parte integrantă a ciclului de viață al unei nave este esențială. Navele care se află la sfârșitul vieții trebuie considerate reziduuri periculoase, din cauza substanțelor periculoase pe care le conțin, și ar trebui să se încadreze, din acest motiv, în aria de competență a Convenției de la Basel.

Mă bucur să văd că există, la nivel comunitar, voința de a îmbunătăți practicile de dezmembrare a navelor.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris – (PT)* Obiectivele UE de protecție a mediului pot fi atinse în totalitate numai dacă vor fi integrate în diferitele sectoare ale politicii comunitare. De aceea, această propunere de rezoluție are ca scop accelerarea măsurilor pe care UE trebuie să le ia pentru a garanta că dezmembrarea navelor are loc în condiții de siguranță pentru lucrători și cu o protecție adecvată a mediului marin.

Eliminarea globală a petrolierelor cu cocă simplă și întârzierea retragerii de pe piață a navelor vechi, dintre care multe conțin substanțe periculoase, ne permit prezicerea unei extinderi necontrolate a facilităților sub-standard în Asia de Sud, cu posibilitatea răspândirii acestora către țările africane. Toate aceste motive

ne îndeamnă să susținem această propunere de rezoluție, precum și măsurile menite să asigure respectarea regulilor internaționale privind siguranța și mediul.

Președintele – Aici se încheie explicațiile votării.

Reuniunea noastră va fi suspendată. Se va relua la ora 15 - pe scurt - cu o întrebare cu solicitare de răspuns oral privind rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene.

6. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.15 și a fost reluată la ora 15)

PREZIDEAZĂ: DOAMNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

8. Rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene (dezbatere)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei (O-0064/2009) de Doris Pack, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, privind rolul culturii în dezvoltarea regiunilor europene (B6-0226/2009).

Doris Pack, autor – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, ne întâlnim la o oră neobișnuită, însă întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată astăzi a luat naștere în cadrul intergrupului „Un suflet pentru Europa”. Considerăm că vom găsi acest suflet în cele mai vechi diviziuni ale noastre – regiunile –, acolo unde oamenii comunică între ei cu un accent specific, într-un anumit dialect sau într-o limbă regională, acolo unde bucătăria locală are un gust deosebit, unde în piață se vând fructe și legume din zonă, unde încă există cântece populare, acolo de unde provin basmele și legendele: pe scurt, acolo unde simți că aparții, acolo unde te simți ca acasă.

Evoluția procesului de globalizare amenință cu o standardizare prea mare, iar multe caracteristici unice vor dispărea. Minunatele regiuni ale Europei își pot păstra aceste însușiri deosebite, dar trebuie să se poată baza pe protecția Uniunii Europene. Nu trebuie să dispară bogăția și varietatea regiunilor europene; acestea s-au dușmănit de multe ori, au fost ocupate, divizate, distruse de războaie și reunificate. Regiunile sunt asemeni celulelor stem. Uniunea Europeană a păstrat o cultură a lucrurilor mărunte, iar drepturile omului o obligă și în acest domeniu.

Scurta noastră dezbatere de astăzi și rezoluția ar trebui să stimuleze Comisia să găsească modalități de evidențiere a bogăției culturale regionale, dar și modalități prin care UE să contribuie la păstrarea și dezvoltarea continuă a acestei bogății. Potențialul cultural european trebuie folosit strategic. În 2009, anul creativității și inovației, posibilitățile de integrare a ideilor și inițiativelor din sectorul serviciilor publice și civile la nivel local și regional trebuie exploatate în mod judicios.

Doresc să le spun membrilor Comisiei pentru dezvoltare regională că nu intenționăm să restrângem politicile regionale existente, ci pur și simplu dorim să contribuim la dezvoltarea dimensiunii culturale a acestora. Rugăm Comisia să își îndeplinească rolul în acest sens.

Joe Borg, membru al Comisiei – Doamnă președintă, în primul rând doresc să vă mulțumesc, în numele comisarului Figel, pentru șansa acordată, de a vorbi despre locul culturii în politicile noastre și despre contribuția sa deosebită la dezvoltarea regiunilor și orașelor europene. Importanța culturii este luată în considerare în diferite moduri la nivel comunitar.

În contextul politicii de coeziune a UE, strategiile regionale și locale s-au integrat cu succes în cultură, în vederea susținerii creativității și promovării inovațiilor. Politica de coeziune susține, de exemplu, protecția patrimoniului cultural, dezvoltarea infrastructurii culturale și a serviciilor, dezvoltarea atractivității regionale și a legăturii sale cu turismul durabil, dar și regenerarea economiilor locale și dezvoltarea strategiilor transfrontaliere.

În 2007, Comisia a lansat Agenda europeană pentru cultură, care se află acum în prima fază de implementare. Această nouă abordare strategică a culturii stabilește obiective comune și vizează propulsarea valorii economice, sociale și politice a culturii, prin consolidarea rolului său transversal. În acest cadru, Comisia și statele membre colaborează sub egida unei noi metode deschise de cooperare, în vederea consolidării eforturilor comune în domenii care au un impact direct asupra strategiilor de dezvoltare locală și regională. Astfel, de exemplu, se va maximiza potențialul industriilor creative și culturale, în special al IMM-urilor; se va promova accesul la cultură și se va încuraja mobilitatea oamenilor de cultură.

În acest sens, Comisia va lansa în curând un studiu independent privind contribuția culturii la dezvoltarea economică locală și regională, în cadrul politicii regionale europene. Rezultatele acestui studiu vor sublinia valoarea investițiilor în sectoarele culturale și creative și vor ilustra legăturile dintre aceste investiții, obiectivele regionale specifice de dezvoltare și Agenda de la Lisabona privind dezvoltarea și crearea de locuri de muncă. Studiul va contribui și la elaborarea unei Cărți verzi privind potențialul industriilor culturale și creative, aflată în prezent în curs de elaborare și care urmează să fie adoptată de către Comisie la începutul anului 2010.

Comisia organizează regulat conferințe cu reprezentanții autorităților locale și regionale. Voi aminti doar zilele porților deschise, care reunesc în fiecare an un număr ridicat de persoane interesate la Bruxelles, pentru a dezbate o gamă variată de probleme privind politica regională și de coeziune. În contextul acestor ateliere s-au avut în vedere în mod regulat aspecte privind cultura.

În plus, în contextul altor politici europene, precum politica maritimă integrată a UE, Comisia dorește, de asemenea, să implice participanții din societatea civilă în evidențierea bogatului nostru patrimoniu maritim european. Astfel, în mai, în timpul festivităților Zilei Maritime Europene de la Roma, părțile interesate vor examina, printre altele, legăturile dintre patrimoniul maritim și turismul regional durabil.

În final, doresc să menționez și Forumul cultural european, pe care Comisia îl va organiza pentru prima dată în contextul Agendei Europene pentru Cultură, la Bruxelles, pe 29 și 30 septembrie, și care va reuni reprezentanți ai sectorului cultural și ai autorităților naționale, locale și regionale.

Manolis Mavrommatis, în numele Grupului PPE-DE – (EL) Doamnă președintă, domnule comisar, doresc să încep prin a saluta inițiativa privind un aspect atât de interesant cum este rolul culturii în dezvoltarea regiunilor Uniunii Europene. Patrimoniul cultural este un element important în identitatea și istoria dezvoltării popoarelor din Europa. Protejarea și păstrarea acestuia este, deci, deosebit de importantă pentru educarea tinerei generații și, în același timp, pentru respectarea identității europene. Indiferent de dimensiunea sa europeană, națională sau locală, patrimoniul cultural este o valoare fundamentală pentru cetățenii europeni. Știm cu toții că se pune accentul pe orașele mari, unde se află cele mai celebre muzee și monumente.

Se știe, însă, că peisajul rural european, care reprezintă 90% din teritoriul Europei, suferă de pe urma abandonului și a stagnării economice. Programele europene cu conținut cultural contribuie semnificativ la dezvoltarea activității economice la nivelul regiunilor. Nu este vorba doar de asigurarea unor locuri de muncă, ci și de crearea unor centre de atracție pentru turismul cultural și istoric, care să contribuie la dezvoltarea durabilă a acestor zone.

Deci, în opinia noastră, cultura contribuie direct la dezvoltarea educației culturale a europenilor și indirect la prosperitatea economică, în special în regiunile care au nevoie maximă de atenție și dezvoltare.

Mary Honeyball, în numele Grupului PSE – Doamnă președintă, mă bucur că am șansa de a participa la această dezbatere. Îmi pare, însă, rău că discuția are loc într-o după-amiază de joi, când nu este prezentă atâta lume câtă, poate, ar trebui.

Consider că această dezbatere este una importantă în contextul climatului economic actual. Am auzit deja discuții despre cultură și locurile de muncă și despre felul în care industriile culturale și persoanele implicate în domeniul cultural pot contribui la dezvoltarea economică. În momentele grele cu care ne confruntăm acum – care au fost deja abordate în Parlament – este important să discutăm aceste probleme într-un mod cât mai complet.

Mă aflu aici pentru că reprezint unul dintre marile orașe menționate de vorbitorul anterior. După cum știți cu toții, Londra este un centru cultural al UE cu o istorie bogată și care are foarte multe de oferit. De asemenea, este centrul industriilor culturale britanice. Mă aflu, deci, aici, pentru a vorbi în numele persoanelor pe care le reprezint și pentru a lupta pentru acele locuri de muncă la care se renunță din start atunci când situația se înrăutățește. Prin urmare, salut ceea ce a spus Comisia în legătură cu rolul industriilor culturale, în legătură cu felul în care dorim să le protejăm și să le dezvoltăm și în ceea ce privește rolul economic al culturii. Consider

că rolul economic al culturii este ignorat foarte frecvent și mult prea puțin discutat; nici măcar nu ne gândim la el, iar cultura o considerăm drept un subiect de categoria a doua. Acest lucru este inacceptabil, în special atunci când cultura poate fi atât de importantă pentru dezvoltarea noastră națională și regională. Sper că unul dintre lucrurile care vor reieși din această dezbatere de astăzi – pe care o vom prelua și în țările noastre, iar de acolo feedback-ul va fi preluat de către Comisie și Consiliu – va fi faptul că suntem foarte preocupați de felul în care se desfășoară această dezvoltare regională, de modul în care vom gestiona această problemă și de rolul culturii în acest sens.-

După cum a spus deja doamna Pack, există problema diversității culturale. Cred că unul dintre punctele forte ale UE și ale Parlamentului European este faptul că cele 27 de state membre acționează împreună, însă sunt și foarte diferite, din multe puncte de vedere: au contexte și culturi diferite și, evident, limbi diferite. Acesta este doar începutul. Deși lumea se micșorează pe zi ce trece, iar oamenii se apropie tot mai mult, există încă aceste diferențe semnificative. Trebuie să le prețuim, deoarece ele stau la baza lucrurilor despre care discutăm acum. Cu toții dorim și trebuie să ne păstrăm identitatea și conștiința de sine.

În acest context, cred că trebuie să luăm în calcul și faptul că tot mai multe persoane sosesc pe continentul nostru. Sosesc persoane din alte părți ale lumii – dintre care mulți se află deja la a doua și a treia generație în statele membre ale UE – care, din nou, provin din contexte diferite. Cred că trebuie să avem în vedere și faptul că sosesc cu propria lor cultură, propria lor tradiție și propria limbă. Deși acești oameni se integrează și ne învață limbile, încă au identitățile lor separate. Aceasta este o problemă care nu a fost menționată în cadrul acestei debateri, însă consider că este un aspect important și care trebuie inclus în discuții, în special atunci când este vorba despre multilingvism asupra căruia au existat numeroase debateri. Problema este una deosebit de importantă și consider că poate ar trebui să-i acordăm mai multă importanță, în contextul unei Europe aflate în schimbare. Prin urmare, trebuie să ne păstrăm culturile și diversitatea existentă și să absorbim noua diversitate care a sosit și care sosește în continuare pe continentul nostru. Din toate aceste motive, salut susținerea pe care o acordăm culturii și industriilor culturale, susținerea arătată întreprinderilor mici și mijlocii, despre care cred că, în situația economică actuală, pot fi coloana vertebrală a viitorului. Dacă marile întreprinderi și corporații pierd oameni, concediază și disponibilizează, poate întreprinderile mici și mijlocii pot profita de această situație și pot crea locuri de muncă pentru cei care pot lucra în acest sector.

Sper, deci, că vom recunoaște cu toții cât de important este rolul culturii în continentul și în societatea noastră și sper că aceia care participăm la această dezbatere vom duce mesajul mai departe, în țările noastre, către regiunile și oamenii pe care îi reprezentăm. Știu că mesajul este unul bun. Să-l răspândim, deci.

Grażyna Staniszweska, în numele Grupului ALDE – (PL) Doamnă președintă, regiunile ocupă un loc deosebit de important în dezvoltarea culturii. De aici izvorăsc cele mai durabile programe de schimb și proiecte comune între zone cu diferite tradiții, obiceiuri și realizări. Regiunile stimulează dezvoltarea culturii, iar cultura, reprezentată de proiecte și evenimente importante și atractive, devine un magnet care atrage investițiile economice. Acesta este efectul clasic, ilustrat cel mai bine de către efectele splendorii program Capitala europeană a culturii. După un an de evenimente culturale are întotdeauna loc o revigorare economică. Numeroasele orașe europene care încearcă să ia parte la acest proiect înțeleg acest lucru.

Cultura reprezintă o șansă deosebită, în special pentru zonele subdezvoltate, dar care sunt bogate în resurse naturale sau în atracții turistice ori recreative, datorită amplasării lor geografice. Prin urmare, este foarte important să fim conștienți de rolul semnificativ al autorităților regionale și să le stimulăm activitatea prin programe speciale ale Uniunii Europene. Sper că în curând Comisia va prezenta o Carte verde, care să conțină, pe larg, măsurile ce trebuie luate în domeniul culturii, inclusiv problema cheie privind nivelul regiunilor.

Doamnelor și domnilor, permiteți-mi să atrag atenția asupra inițiativei de a stabili anul 2013 drept Anul european al limbilor vecine. Dezvoltarea dinamică a cooperării regionale în Europa este frecvent împiedicată de probleme referitoare la necunoașterea limbii și culturii țărilor și regiunilor învecinate, precum și de imposibilitatea de a comunica fără bariere. Învățarea unei limbi vecine poate reprezenta un pas uriaș în direcția înțelegerii și comunicării reciproce și, deci, pentru consolidarea cooperării culturale și economice și la nivelul întregii Comunități Europene.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului UEN – (PL) Doamnă președintă, consider că în această dezbatere trebuie reamintite cuvintele lui Jacques Delors, fostul Președinte al Comisiei Europene. La încheierea mandatului său ca Președinte al Comisiei, a fost întrebat dacă regretă ceva sau dacă există un aspect care nu a primit atenția cuvenită și a recunoscut că Uniunea Europeană și Comisia au acordat prea puțin timp problemelor culturale. Cred că această autocritică poate reprezenta un drum de urmat.

Sunt de acord cu vorbitorul care a abordat aspectul priorităților ciudate ale Parlamentului. Spunem că este importantă cultura și că nu sunt importante doar priorități precum instituțiile, administrația și reglementările. Apoi, vorbim despre aceste lucruri luni, marți, miercuri și joi dimineață. Doar dezbaterile de joi după-amiaza privește aspectele ce pot fi considerate fundamentale: cele culturale, deoarece cultura este de fapt fundația unității europene. Nu doar cultura regiunilor, ci și cultura națională, deoarece patrimoniul Europei este de fapt patrimoniul națiunilor europene, iar acest lucru este, probabil, adevărat mai ales în ceea ce privește patrimoniul nostru cultural.

Mă bucur că s-a abordat acest subiect. Mă bucur fiindcă presupun că va deveni tot mai important în cadrul activităților Parlamentului și ale executivului UE, în special la nivelul Comisiei și al Consiliului.

Věra Flasarová, în numele Grupului GUE/NGL – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu întrebările adresate de colega mea, Doris Pack. Din punctul meu de vedere, este foarte importantă susținerea multilaterală pentru regiunile europene. În Europa existau de secole întregi granițe care separau statele și națiunile, creând un fel de tărâm psihologic al nimănui. Din fericire, acum am reușit eliminarea granițelor prin intermediul acordului Schengen, însă regiunile rămân divizate, orașele sunt înjumătățite, iar problemele psihologice persistă, pentru că o parte din teritoriu se află undeva, iar cealaltă altundeva. Într-o Europă tot mai integrată, aceste cicatrici de pe hartă și din mințile persoanelor se vindecă sigur, dar încet. Cel mai rapid mod de a le vindeca, mai eficient și mai practic decât toate măsurile ierarhice, constă în susținerea inițiativelor civice și a activităților organizațiilor culturale și instituțiilor regionale. Instituțiile regionale și persoanele obișnuite care locuiesc în diferitele teritorii știu cel mai bine ce trebuie făcut pentru revigorarea regiunii respective.

Există multe proiecte a căror punere în aplicare ar reprezenta atât un pas înainte cât și un impuls pentru acțiuni viitoare. Provin din zona Moraviei de Nord, din Silezia, o regiune în care se unesc teritorii cehe, poloneze și slovace. Aici, în regiunea istorică Těšín, care cuprinde astăzi orașul ceh Český Těšín și orașul polonez Cieszyn, s-a creat proiectul „O grădină pe ambele maluri ale râului”, deoarece cele două orașe care odinioară formau o singură unitate urbană sunt despărțite de un râu. Proiectul creează legături între cele două maluri ale râului: nu doar legături de natură urbană, ci și arhitectonice și, mai ales, culturale. Ambele secțiuni ale acestui fost întreg omogen trebuie unite prin activitățile culturale ale locuitorilor. Râul dintre cele două orașe și împrejurimile lor trebuie să devină un loc de schimburi și interferențe culturale. Un aspect important al acestor proiecte este reprezentat de noile oportunități de angajare create nu doar în timpul punerii în aplicare a proiectului, ci și după aceea. Sectorul serviciilor se va extinde cu siguranță, mărinzind atractivitatea regiunii și susținând potențialul turistic și alte tipuri de întreprinderi aferente. Autorii proiectului „Grădina de pe ambele maluri ale râului” au fost inspirați de exemplul orașelor Strasbourg din Franța și Kehl din Germania, care au fost de asemenea atât de apropiate încât au format o structură urbană naturală. Și aici râul Rin curge între ambele orașe. Ceea ce se întâmplă în Franța și în Germania se poate întâmpla și în Republica Cehă și în Polonia, sau oriunde altundeva în Europa. În Europa Centrală există mult mai multe exemple în acest sens. Când vorbim despre rolul jucat de cultură în dezvoltarea regiunilor Europei, ne gândim exact la aceste proiecte.

UE, Comisia și Parlamentul Europei ar trebui să susțină proiectele culturale de acest gen, chiar mai mult decât au făcut-o până acum. Autorii inițiativelor civice se plâng frecvent că aceste activități sunt blocate de o birocrație complicată sau de structurile mult prea complexe din cadrul ministerelor și birourilor.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Doamnă președintă, îi voi adresa două întrebări domnului comisar. Prima: ce este cultura? Și a doua: ce Dumnezeu are de-a face cultura cu Uniunea Europeană?

În regiunea mea se află districtul istoric Northamptonshire. O parte din identitatea sa culturală, din istoria sa, provine din legăturile sale istorice cu industria de încălțăminte. În acest district, industria de încălțăminte a fost recunoscută pentru prima dată în anul 1202, când Peter cizmarul era deja celebru. În 1452, s-au reglementat prețuri și greutatea pentru diferiți comercianți, inclusiv pentru cizmari, iar Northampton a fost căminul industriei de încălțăminte încă din acea perioadă.

În 1841, conform recensămintelor, în district lucrau 1821 de cizmari. Echipa de fotbal a districtului, Northampton Football Club, încă este supranumită „Cărpacii”, iar acum în Northamptonshire încă mai există 34 de fabrici de încălțăminte, toate vechi de mai bine de 100 de ani. Astăzi port o pereche de pantofi Barker, cumpărați din satul Earls Barton din minunata circumscripție Westminster din Daventry. Avem un muzeu, avem evenimente culturale în cadrul industriei de încălțăminte, toate datând dinaintea Uniunii Europene.

Înțeleg, deci, rolul culturii în cadrul regiunilor, însă mă întreb dacă și cum ne poate ajuta Uniunea Europeană în aceste probleme. Și care sunt regiunile Europei? Cred că ar trebui să lăsăm culturile din regiunile Europei să se dezvolte așa cum au făcut-o dintotdeauna: la nivel local, organic, nu centralizat.

Vittorio Prodi (ALDE) – (IT) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru șansa acordată. Aș dori să ne extindem oarecum viziunea și să privim spre viitor, nu spre trecut. Ne aflăm în situația în care ne dăm seama că dezvoltarea nu poate fi mereu continuă, ci mai degrabă este restricționată de natura limitată a resurselor naturale și de capacitatea limitată a pământului de a absorbi și metaboliza deșeurile. Nu ne mai putem baza opiniile exclusiv pe creșterea materială – conceptul nostru de dezvoltare – ci trebuie să vedem dezvoltarea într-o legătură mai strânsă cu calitatea vieții: în esență, trebuie să ne *dematerializăm* societatea.

Din acest punct de vedere, regiunile sunt la fel de importante pentru bogăția lor culturală – adică pentru calitatea vieții – care este deosebit de semnificativă într-un moment precum cel actual, în care stilul nostru de viață trebuie să se schimbe complet. În acest context al *dematerializării*, bogăția unei regiuni, din punct de vedere al calității vieții, este, deci, extrem de importantă, aș spune chiar indispensabilă.

Prin urmare, aș dori să cer Comisiei și Parlamentului să înțeleagă că trebuie să realizăm modificări în stilul de viață, o *dematerializare* a societății noastre și, deci, o activitate culturală, care va deveni de neînlocuit, pentru că va trebui să substituim bogăția nematerială cu active materiale. Trebuie, deci, să încercăm să înțelegem și să păstrăm această experiență regională, înainte ca ea să fie distrusă.

Din acest motiv, v-aș ruga să continuăm această dezbatere, pentru că este esențială și pentru că trebuie pur și simplu să ne schimbăm modul de viață.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN) – (PL) Doamnă președintă, frumusețea culturii provine din diversitatea sa regională și locală, care se modifică o dată cu dezvoltarea societății. Culturile regionale, bazate profund pe tradiție, formează o bază puternică pentru culturile naționale și numeroasele lor varietăți. Datorită diversității lor de formă și expresie, sunt foarte atrăgătoare și asigură stimulare artistică, experiență și emoție și consolidează legăturile în cadrul societății locale.

Culturile regionale sunt, însă, date la o parte de artiștii care se inspiră din ele. Se consideră frecvent că o cultură regională trebuie să fie o mișcare de amatori, în timp ce o mișcare profesionistă trebuie susținută puternic din punct de vedere financiar. Probabil de aici provine tendința, care se manifestă și la nivelul UE, de finanțare a unor proiecte mari și costisitoare, inclusiv a unor proiecte internaționale ce implică artiști din diferite țări. Culturile regionale și locale dispar treptat, la fel ca numeroasele forme de exprimare, disciplinele și competențele creative.

Astăzi putem vorbi despre cultura tradițională și populară din regiunile nedezvoltate istoric, însă nu putem spune prea multe despre existența acestei culturi în regiunile în curs de dezvoltare. Trebuie, prin urmare, să dezvoltăm urgent un program de cercetare pentru a documenta protecția și dezvoltarea culturii regionale în toate manifestările sale spirituale și artistice. Aceste manifestări sunt prezentate mai detaliat în amendamentul meu la rezoluția pe care o discutăm. Sper că acesta va primi susținerea deputaților.

Pál Schmitt (PPE-DE) - (HU) Cultura creează valoare atât în sens intelectual cât și material. Industriile culturale și creative angajează milioane de persoane la nivel european. Printre sectoarele care înregistrează creșterea cea mai dinamică se numără cel al filmelor, cărților, compozițiilor și publicațiilor muzicale – care formează industria muzicală.

Nu este o întâmplare faptul că inițiativele cele mai de succes și mai populare ale UE sunt strâns legate de cultură. Datorită programului de schimb pentru colecțiile europene de artă, publicul din Budapesta poate admira în prezent o expoziție fără egal a lui Gustave Moreau și Alfons Mucha într-un important muzeu.

O altă inițiativă de acest gen este programul capitalelor culturale ale Europei, care evidențiază și promovează nu doar orașe, ci și regiuni întregi. Peste mai puțin de un an, în 2010, acest titlu va fi deținut de un orașel puțin cunoscut din sudul Ungariei, Pécs, unde sutele de mii de vizitatori atrași în zonă vor impulsiona dezvoltarea întregii regiuni.

Sunt convins că doar prin cultură UE se poate apropia de cetățenii săi și îi poate apropia și pe aceștia între ei. Atunci când vorbim de identitate regională în Uniunea Europeană, este evident că invocăm conceptul de cultură. Sper că în perioada de după strategia de la Lisabona cultura și educația vor avea la dispoziție mai multe inițiative și resurse decât cele pe care le au în prezent. Pentru că motorul economic al unei societăți moderne, bazate pe cunoștințe, este spiritul inventiv și original, adică: inovația și creativitatea.

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Doamnă președintă, acum treizeci de ani mă aflu aici, la Strasbourg, la prima întrunire a Parlamentului European ales prin vot universal direct. Cel mai în vârstă deputat era Louise Weiss, după care a fost denumită și această minunată clădire, ea însăși un splendid obiect european de cultură. Discursul doamnei Weiss a fost documentul intelectual de înființare a Parlamentului European. Doamna Weiss a spus atunci că trebuie să existe uniune între europeni, o uniune bazată pe o cultură europeană comună.

Această cultură europeană nu este, deci, ceva nou, după cum cred mulți, ci reprezintă redescoperirea unor concepte mult mai vechi decât statele, domnule Heaton-Harris. Granițele, cel puțin pe continent, sunt în mare parte destul de artificiale. Cultura este puternic înrădăcinată în regiuni frecvent despărțite de granițe artificiale, iar cultura regională are o importanță deosebită, ea reprezentând o legătură între națiuni. Una dintre cele mai importante personalități culturale a fost poetul Adalbert Stifter, din Pădurea Boemiei, care a lucrat în Bavaria, în Austria Superioară și în Boemia, și care a unit popoarele ceh și german. Această tradiție trebuie păstrată vie – cultura distrusă de naționalism și strămutări, cultura minorităților, cultura regională, cultura regiunilor europene ce depășesc granițele și, în special, diversitatea pe care o vom putea proteja doar împreună.

Franz Josef Strauß, marele european bavarez, spunea odată că vom putea rămâne bavarezi, basci, germani sau bretoni doar dacă vom deveni europeni în timp util – Europa nefiind un factor centralizator, ci un acoperiș comun care să ne apere de furtunile globalizării și standardizării.

Iosif Matula (PPE-DE) – (RO) Proiectul Uniunii Europene, gândit mai degrabă ca un mecanism de integrare economică, datorează enorm liantului reprezentat de cultura europeană. În același timp, încurajarea diversității se înscrie printre obiectivele agendei culturale europene, lansată în această legislatură alături de promovarea culturii ca mijloc de creștere economică și încorporarea sa în relația cu țările terțe.

Cultura trebuie să fie privită într-o perspectivă ușor diferită, dacă ne gândim la faptul că acest sector produce mai multă bogăție decât industria chimică europeană, spre exemplu, antrenând milioane de angajați.

Domeniul poate contribui la dezvoltarea regiunilor dezavantajate prin subvențiile pentru proiectele de cooperare culturală în toate domeniile artistice și culturale. România, de exemplu, a dovedit că poate desfășura proiecte de anvergură în parteneriat cu regiuni europene prin programul „Sibiul, capitală culturală europeană 2007”, care a avut un mare impact economic asupra zonei.

Totodată, trebuie să încurajăm programele de mobilitate transfrontalieră a lucrătorilor din sectorul cultural și circulația transnațională a realizărilor culturale și artistice.

Și spun aceste lucruri în calitate și de membru CULT și REGI, dar și fost președinte a unei regiuni europene de frontieră.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, oamenii trebuie să mănânce, să se deplaseze și să se adăpostească de frig sau de ploaie. Acestea sunt elemente de producție și comerț care contribuie la îndeplinirea necesităților fundamentale. Totuși, tipul de furculiță cu care mâncăm sau felul în care arată bicicleta sau acoperișul casei noastre nu are nimic de-a face cu economia, ci este o expresie a culturii. Oamenii simt nevoia spirituală de a crea, doar de dragul creației. Se mândresc cu munca lor atunci când cei care o văd sau o ating își exprimă aprecierea și se simt mai bine din acest motiv. Un element important este faptul că diversitatea culturală este frecvent asociată cu regiunile. Aceste regiuni și cultura lor nu ar trebui unificate niciodată; într-adevăr, trebuie sprijinită diversitatea. Cultura este o expresie a sufletului regiunilor. UE ar fi un loc foarte neinteresant fără bogățiile culturale pe care le are astăzi. Păstrarea culturii costă mult, iar rolul nostru este acela de a sprijini cultura. Fără cultură, în Uniunea Europeană nu ar exista economie și nu ar exista oameni fericiți.

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Doamnă președintă, bogăția culturală a Europei se datorează marii diversități a regiunilor sale. Această diversitate trebuie protejată. Dantela de Koniaków este complet diferită de dantela de Bruges. Amestecul creat printr-o reproducere superficială a ideilor preluate din cultură conduce la sărăcie. Trebuie să protejăm această diversitate a formelor și expresiilor culturii, inclusiv multilingvismul și cultura materială, pentru că diversitatea este identitatea noastră, este o sursă de dezvoltare creativă și de îmbogățire reciprocă. De asemenea, aceasta conferă un scop turismului cultural. Cultura regiunilor necesită sprijin și protecție. Aș dori să cer Comisiei Europene să dezvolte un program în acest scop.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE) – (PL) Doamnă președintă, mottoul Uniunii Europene este „Uniți în diversitate”. Această diversitate face ca întreaga UE să fie deosebit de atractivă și, de asemenea, înseamnă că

suntem foarte diferiți față de țări precum Statele Unite. Diversitatea culturală se bazează de fapt, printre altele, pe imensa diversitate a culturilor noastre regionale, o diversitate care face ca aceste regiuni și țări întregi să fie foarte atractive pentru turiști. Sunt atractive pentru noi, pentru europeni, dar sunt extrem de atrăgătoare și pentru alții, care pot veni în Europa să vadă, să trăiască și să aprecieze această diversitate neobișnuită.

Cultura regională trebuie, deci, sprijinită, chiar și numai pentru acest motiv. Să nu uităm însă: cultura regională este o punte care oferă persoanelor din diferitele regiuni posibilitatea de a participa la ceea ce se consideră cultura înaltă. Fără aceasta, este greu să vorbim despre armonizarea și popularizarea anumitor modele de cultură și a percepției lor.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, realizarea unității europene, păstrându-ne totuși diversitatea, identitatea și moștenirea culturală reprezintă cea mai mare valoare a Comunității noastre. Națiunile, regiunile și diferitele comunități locale își cultivă și dezvoltă cultura și tradiția, aducând această moștenire într-o Europă unită. Își împart cultura cu alte regiuni și, în schimb, află despre realizările și succesele celorlalte. Astfel, oferă ceva celorlalte, dar și preiau ceva de la celelalte regiuni.

Pentru a păstra moștenirea culturală în regiuni și în zonele de mai mici dimensiuni, este important să fie disponibile fonduri de la bugetul UE. Cei care se temeau că după integrare își vor pierde cultura și identitatea își dau seama că se întâmplă de fapt opusul: UE sprijină cultura regională, populară și locală.

Christopher Beazley (PPE-DE) – Doamnă președintă, îl susțin pe colegul meu, Zbigniew Zaleski.

Cineva a spus cândva: „Când aud cuvântul «cultură», îmi caut pistolul”. Cred că Parlamentul European subestimează astăzi, la fel ca parlamentele și guvernele noastre naționale, importanța educației și culturii. Întotdeauna ne aflăm pe ultimul loc.

Se spune că ”mâna care mișcă leagănul este mâna care cârmuiește lumea”. Personal, consider că Grecia a fost leagănul civilizației europene. Și-au adus contribuția și câțiva englezi – lordul Byron și alții. Poate comisarul Borg din Malta, patria lui George Cross, ne poate răspunde la această întrebare: de ce nu putem cheltui ceva mai mulți bani pentru a susține viitorul culturii civilizației noastre? Cheltuim nu știu câte milioane de miliarde de euro pe una și pe alta; vă rog – muzică, poezie, istorie, armonie. Dați-ne o șansă.

Joe Borg, membru al Comisiei – Doamnă președintă, doresc să mulțumesc onorabililor membri pentru aspectele prezentate. Îi voi transmite comisarului Figel opiniile și preocupările dumneavoastră. Aș dori, totuși, să exprim câteva păreri și reacții generale.

Doamna Pack a vorbit despre armonizarea regulilor la nivel european și despre impactul acestora asupra diversității regionale. Aș dori să subliniez că armonizarea la nivel european este necesară pentru a asigura un echilibru în cadrul Uniunii Europene, astfel încât cetățenii să poată beneficia cu adevărat de pe urma pieței unice interne. Aceasta nu ar însemna, însă, că o astfel de armonizare conduce la o diversitate culturală mai redusă. De fapt acesta a fost rezultatul Anului european al dialogului intercultural.

În plus, prin politica sa regională, Comisia promovează diversitatea culturală și investește în cultură, atât în mod direct cât și indirect, implicând autoritățile regionale și părțile interesate. Într-o serie de domenii ale politicii, Comisia încearcă să promoveze diversitatea și să ia în calcul specificitățile regionale de la nivelul Uniunii Europene.

În ceea ce privește problema culturii și a crizei economice și contribuția globală la creștere și la crearea de locuri de muncă, vă reamintesc doar că anul acesta Comisia efectuează un studiu privind integrarea dimensiunii culturale în strategiile de dezvoltare regională pentru 2007-2013. Rezultatele studiului vor evidenția valoarea investițiilor în sectorul cultural, inclusiv în industriile culturale și creative și vor sublinia legăturile dintre aceste investiții, obiectivele specifice de dezvoltare regională și Agenda de la Lisabona.

În ceea ce privește Cartea verde, doresc să vă informez, după cum am spus și la început, că acest document de politică va apărea în primul trimestru al anului 2010 și vizează lansarea unui proces de consultare deschisă. Are trei obiective principale în ceea ce privește politica. În primul rând, promovarea unei abordări mai strategice. În al doilea rând, descătușarea potențialului industriilor culturale și creative europene și în al treilea rând, contribuirea la dezvoltarea strategiilor care au ca scop încurajarea legăturilor dintre industriile culturale și creative și alte sectoare ale economiei și, deci, conectarea culturii și creativității cu inovația și economia în sens mai larg. Dimensiunea regională va fi desigur luată în calcul în acest context.

Doresc să închei prin a face referire la declarația domnului Posselt, privind felul în care naționalismul distruge cultura. Cu siguranță nu în cazul Uniunii Europene: noi credem cu tărie în unitate și diversitate și susținem aceste concepte.

Președintele – Am primit trei propuneri de rezoluție în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc în următoarea perioadă de sesiune.

9. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

10. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

11. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 116 din Regulamentul de procedură): a se vedea procesul-verbal

12. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

13. Calendarul următoarelor ședințe: consultați procesul-verbal

14. Întreruperea sesiunii

(Președintele a declarat ședința închisă la ora 15.50)